

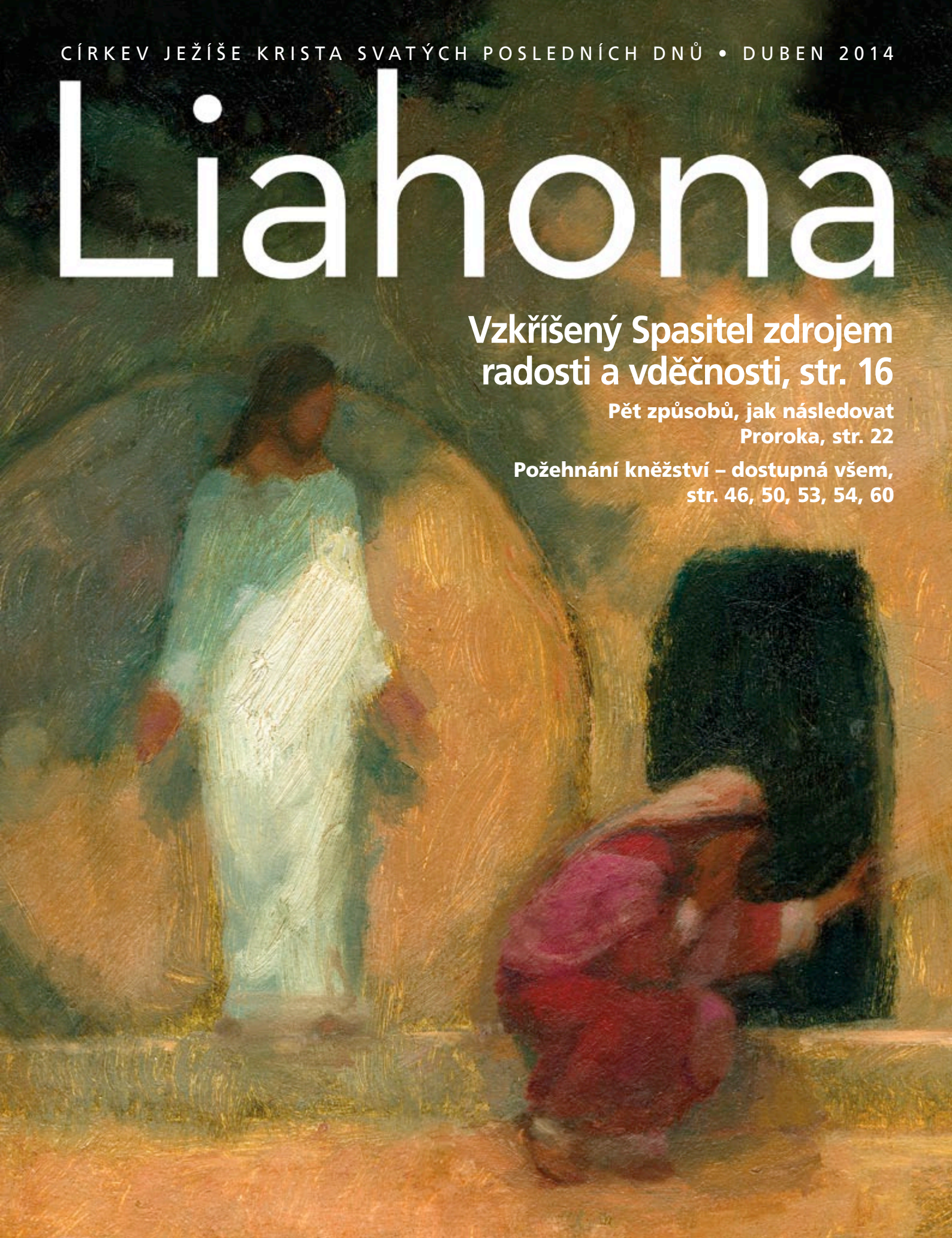
CÍRKEV JEŽÍŠE KRISTA SVATÝCH POSLEDNÍCH DNŮ • DUBEN 2014

Liahona

**Vzkříšený Spasitel zdrojem
radosti a vděčnosti, str. 16**

**Pět způsobů, jak následovat
Proroka, str. 22**

**Požehnání kněžství – dostupná všem,
str. 46, 50, 53, 54, 60**

*„I zdalíž se může
zapomenouti
žena nad
nemluvnátkem
svým, aby se
neslitovala nad
plodem života
svého? A byť
se pak ony
zapomněly, já
však nezapo-
menu se na tě.
Aj, na dlaních
vyryl jsem tě, zdi
tvé jsou vždycky
přede mnou.“*

Izaiáš 49:15–16

POSELSTVÍ

- 4** Poselství Prvního předsednictva:
Pevně zakotvení
President Dieter F. Uchtdorf
- 7** Poselství navštěvujících
učitelů: **Božské poslání Ježíše
Krista – Spasitel a Vykupitel**

HLAVNÍ ČLÁNKY

- 12** Jsme Pánovy ruce
Neil K. Newell
*Svatí z Brazílie, Ekvádoru, Filipín
a Ruska jsou příkladem toho, jak
pomáhat lidem v nouzi.*
- 16** Zvláštní svědkové
svědčí o žijícím Kristu
*Členové Prvního předsednictva
a Kvora Dvanácti apoštolů
vydávají svědectví o Spasiteli.*
- 22** Následujte proroka
Starší William R. Walker
*Měli bychom si vzít těchto pět
ponaučení z osobního příkladu
presidenta Thomase S. Monsona.*
- 26** Pionýři v každé zemi:
Filipíny – duchovní síla
na mořských ostrovech
*Bez ohledu na přírodní katastrofy
a ekonomické obtíže jsou Svatí na
Filipínách svědky úžasného růstu.*

- 32** Jak pomocí plánu spasení
odpovídat na otázky
LaRene Porter Gauntová
*Plán spasení nám může pomoci
odpovídat na některé nejzáklad-
nější otázky týkající se života.*

RUBRIKY

- 8** Starozákonní proroci: Mojžíš
- 10** Náš domov, naše rodina:
Sedm dnů do Velikonoc
- 36** Hlasy Svatých posledních dnů
- 80** Než se sejdeme zas:
Nacházejte naději
v budoucnosti
Stan Pugsley

NA OBÁLCE

Vpředu: *Zahradní hrob*, J. Kirk Richards, nesmí být kopírováno. Vnitřní přední obálka: Fotoilustrace John Luke.

40

40 Jestliže bude oko vaše upřeno na slávu mou

Katherine Nelsonová a Heidi McConkieová

Být umírněný člověk znamená mnohem více než jen nosit slušné šaty.

44 Portréty mladých dospělých: Obrácení a oběti ve Finsku

Melissa Zentenová

Zkuste v tomto čísle najít schovanou liahonu. Nápověda: Co jsou její oblíbené věci?

54

46 Muži a ženy zaměstnaní dílem Páně

Starší M. Russell Ballard
Těmto pravdám o úloze žen v Božím království musí porozumět muži i ženy.

50 Připravujte se, abyste dokázali sloužit; služte, abyste byli připraveni

David L. Beck
Služba v Aronově kněžství vám nastaví měřítko pro zbytek života. Přečtěte si, jak.

53 Moc žehnat všem lidem

Církevní vedoucí vydávají svědectví o požehnáních kněžství.

54 Vnášejte do domova požehnání kněžství

Starší Jeffrey R. Holland
Když jste vyzváni, abyste použili kněžství, máte v sebe tolik důvěry, že výzvu přijmete?

56 Důvěra spočívající ve způsobilosti

Starší Jeffrey R. Holland
Když jste vyzváni, abyste použili kněžství, máte v sebe tolik důvěry, že výzvu přijmete?

60 Brána a cesta

O tom, jak vám kněžství může pomoci v návratu k Nebeskému Otcí.

62 Otázky a odpovědi

Co mám dělat, když ve škole přijde řeč na něco, co není v souladu s učením evangelia, jako například potrat?

64 Pravda, nebo nepravda?

David A. Edwards
Pomocí tohoto kvízu zjistíte, jak nám Satan lže.

68

67 „To je lehké, dědo!“

Starší Enrique R. Falabella
Raquel si myslela, že ještě nedokáže přečíst Knihu Mormonovu.

68 Porterův slib

Carole M. Stephensová
Porter dodržoval své smlouvy a ani o tom nevěděl.

70 Přineste si Primárky domů: Rodina je středem plánu Nebeského Otce

Jan Taylorová

72 K zamyšlení

73 Pohni kamenem

Starší Terence M. Vinson
Pán nám chce pomoci vyřešit naše problémy – i ty nejmenší.

74 Kamarádi z celého světa: Jsem Dria z Filipín

76 Pro malé děti

81 Představení proroka: Howard W. Hunter

První předsednictvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kvorum Dvanácti apoštolů: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Šéfredaktor: Craig A. Cardon

Poradci: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Výkonný ředitel: David T. Warner

Ředitel podpory rodiny a členů: Vincent A. Vaughn

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Cannon

Výkonný redaktor: R. Val Johnson

Asistenti výkonného redaktora: Ryan Carr

Autorský a redakční tým: Susan Barrettová, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedmanová, Lori Fullerová, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gauntov, Jennifer Grace Jonesová, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirková, Joshua J. Perkey, Jan Pinboroughová, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdisonová

Výkonný ředitel pro grafickou úpravu: J. Scott Knudsen

Ředitel pro grafickou úpravu: Tadd R. Peterson

Designerský tým: Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová, Mindie M. Bentleyová, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckleyová, Eric P. Johnsen, Susan Lofgrenová, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorstová

Koordinátor pro duševní vlastnictví:

Collette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby časopisů: Jane Ann Petersová

Produkční tým: Kevin C. Banks, Connie Bovwthorpe Bridgeová, Julie Burdettová, Bryan W. Gygi, Denise Kirbyová, Ginny J. Nilsonová, Gayle Tate Raffertyová

Příprava tisku: Jeff L. Martin

Ředitel pro tisk: Craig K. Sedgwick

Ředitel pro distribuci: Stephen R. Christiansen

Preklad: Martin Prachař

Distribuce:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení Customer Service

Bezplatná linka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Web: store.lds.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte online na adrese liahona.lds.org; poštou na adresu: *Liahoné*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; nebo na e-mail: liahona@ldschurch.org.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“ nebo „ukazatel“) je vydávána albánsky, arménsky, bislamsky, bulharsky, kambodžsky, cebuánsky, čínsky, chorvatsky, česky, dánsky, holandsky, anglicky, estonsky, fidžijsky, finsky, francouzsky, německy, řecky, haitsky, maďarsky, islandsky, indonésky, italsky, japonsky, kiribatsky, korejsky, lotyšsky, litevsky, malgašsky, maršalsky, mongolsky, norský, polsky, portugalsky, rumunsky, ruský, samoánsky, slovinsky, španělsky, švédsky, svahilsky, tagalšsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky a vietnamsky. (Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena. Vytisčeno ve Spojených státech amerických.

Text a obrazový materiál v *Liahoné* může být kopírován pro příležitostně neobchodní použití v Církvi nebo v rodině. Obrazový materiál nesmí být kopírován, pokud řádek s údaji o autorovi kopírování zakazuje. S případnými dotazy ohledně copyrightu se obraťte na Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2014, Vol. 22 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Czech (ISSN 1085-4258) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Náměty pro rodinný domácí večer

Toto číslo obsahuje články i činnosti, které je možné využít při rodinném domácím večeru. Níže jsou uvedeny dva příklady.

FOTOLUSTRACE DAVID STOKER

„**Sedm dnů do Velikonoc,**“ strana 10, a „**Zvláštní svědkové svědčí o žijícím Kristu,**“ strana 16: Náměty z těchto článků byste mohli využít pro uspořádání každodenních zasněžujících setkání rodiny v průběhu týdne předcházejícího Velikonoce. V neděli, která předchází Velikonoce, si přečtěte svědectví Prvního předsednictva na straně 17 a následujte pokyny v článku „Sedm dnů do Velikonoc“. Každý den poté si přečtěte svědectví dvou apoštolů a s pomocí veršů z písem, písní a činností uvedených v článku „Sedm dnů do Velikonoc“ předejte poselství své rodině. O velikonoční neděli byste se mohli podívat na video „He Is Risen“ na adrese lds.org/bible-videos (On stal z mrtvých; dostupné v několika jazycích).

„**To je lehké, dědo!**“ strana 67: Až si tento článek přečtete, mohli byste si také připravit stopky! Mohli byste si jako rodina přečíst stránku z Knihy Mormonovy, abyste zjistili, jak dlouho vám to potrvá. A s tímto naměřeným časem pak můžete odhadnout, jak dlouho by vaší rodině trvalo přečíst celou Knihu Mormonovu. Pak byste si mohli dát za cíl, že Knihu Mormonovu přečtete společně. Pokud si stanovíte nějaký plán četby, například že budete číst každý den ve stanovenou dobu, pomůže vám to cíle dosáhnout.

VE SVÉM JAZYCE

Liahona a další církevní materiály jsou dostupné v mnoha jazycích na languages.lds.org.

TÉMATY V TOMTO ČÍSLE

Čísla udávají stránku, na které článek začíná.

Generální konference, 4

Historie Církve, 26

Hunter, Howard W., 81

Chrám, 26, 44

Jazyk, 40

Ježíš Kristus, 4, 7, 10, 16, 76

Kněžství, 46, 50, 53, 54, 56, 60

Knihy Mormonova, 67

Misionářská práce, 26, 62

Monson, Thomas S., 22

Naděje, 80

Obrácení, 26, 44

Osobní hodnota, 7, 12

Plán spasení, 32, 37, 39, 70

Proroci, 8, 22

Příklad, 22

Rodina, 46, 50, 54, 70

Rozlišování, 64

Služba, 12, 36, 38, 50

Smlouvy, 68

Sociální péče, 12, 36

Starý zákon, 8

Svědectví, 62

Učinnost, 76

Umírněnost, 40

Usmíření, 7, 10, 16, 32, 76

Velikonoce, 10, 16

Zármutek, 37, 39

Ženy, 46

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Druhý rádce v Prvním
předsednictvu

PEVNĚ zakotvení

Před nedávnem jsem měl příležitost plavit se na velké lodi podél nádherného pobřeží Aljašky ve Spojených státech. Když kapitán připravoval loď na noční zastávku v odlehlém nedotčeném zálivu, pozorně zhodnotil místo i podmínky, jako například dobu přílivu a odlivu, hloubku vod a vzdálenost od nebezpečných překážek. Když byl spokojený, spustil kotvu, aby loď zůstala bezpečně a pevně zakotvena, což umožnilo pasažérům obdivovat velkolepou krásu Božích stvoření.

Zatímco jsem sledoval pobřeží, začal jsem si uvědomovat, že loď byla téměř nepostřehnutelně unášena každým sebemenším závanem větru a spodním proudem. Loď však spolehlivě a vytrvale zůstávala uvnitř neměnného kruhu vymezeného délkou kotevního lana a silou kotvy.

Kapitán nenechal kotvu uloženou na lodi s tím, že bude připravena ke spuštění pro případ, že by se přiblížila bouře. Nikoli, on zakotvil plavidlo v rámci preventivního opatření, čímž ochránil loď před tím, aby se dostala do nebezpečných vod nebo aby byla pomalu unášena ke břehu, zatímco pasažéři a posádka by se domnívali, že jsou v bezpečí.

Když jsem o tomto výjevu přemýšlel, napadlo mě, že jestli toto není příležitost vytvořit podobenství, tak jsem nikdy nepilotoval letadlo.

Proč potřebujeme kotvy

Účelem kotvy je bezpečně zajistit loď na požadovaném místě nebo pomáhat s ovládním lodi, když je špatné počasí. Aby však tyto životně důležité účely mohly být naplněny, pouze kotva sama o sobě nestačí. Kotva musí být

pevná a spolehlivá a musí být patřičně spuštěna ve správný čas a na správném místě.

Kotvy potřebují i jednotlivci a rodiny.

Protivenství může přijít jako velká bouře, která nás má smést z cesty a hrozit, že nás vrhne na skaliska. Někdy se však ocitáme v ohrožení, i když vše vypadá bezpečně – vane lehký vánek a voda je klidná. Ve skutečnosti se v největším nebezpečí můžeme nacházet tehdy, když jsme unášeni proudem a tento pohyb je tak nepatrný, že si jej sotva povšimneme.

Naší kotvou je evangelium

Kotvy musí být pevné, silné a dobře udržované, aby je bylo možné použít ve chvíli, kdy jich je zapotřebí. Navíc musí být připevněny k podkladu, který musí být schopen udržet váhu protichůdných sil.

Evangelium Ježíše Krista takovou kotvou bezpochyby je. Bylo připraveno Stvořitelem vesmíru za božským účelem a navrženo tak, aby zajistilo Jeho dětem bezpečí a vedení.

Co jiného koneckonců evangelium je, když ne Boží plán, jehož cílem je vykoupit Jeho děti a přivést je zpět do Jeho přítomnosti?

Uvědomíme-li si, že pro všechny věci je přirozené nechat se unášet, musíme pevně zakotvit na skálopevném podloží pravdy evangelia. Nemůžeme svou kotvu jen tak lehce spustit do písčin pýchy nebo ji nechat, ať se sotva dotýká povrchu našeho přesvědčení.

Tento měsíc máme příležitost vyslechnout si slova služebníků Božích na generální konferenci Církve. Jejich slova

spolu s písmi a s nabádáními Ducha nám poskytují bezpečný a skálopevný základ věčných hodnot a zásad, k němuž můžeme připevnit svou kotvu, abychom mohli být i nadále neochvějní a pevní uprostřed bojů a zkoušek života.

Dávný prorok Helaman učil: „Pamatujte, že na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postavit základ svůj; aby, až ďábel vyše mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ano, až vás bude tlouci všechno krupobití jeho a mocná bouře jeho, to nemělo nad vámi žádné moci k tomu, aby vás to stáhlo do propasti bídy a nekonečné bědy pro onu skálu, na níž jste postaveni, která je jistým základem, základem, stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti.“ (Helaman 5:12.)

Hodnota pevného zakotvení

Život dokáže naši kotvu podrobit zkoušce a pokoušet nás k tomu, abychom se nechávali unášet. Je-li však naše kotva správně uchytena na skále našeho Vykupitele, pak vydrží – bez ohledu na sílu

větru a přílivu či na výšku vln.

Lod samozřejmě není postavena pro to, aby jen přebývala v přístavu; naopak, jejím úkolem je zvednout kotvu a brázdit moře života. Ale to je podobenství pro jinou příležitost.

Pro tuto chvíli čerpám útěchu z vědomí, že díky kotvě evangelia a skále našeho Vykupitele budeme vždy v klidu a v bezpečí.

Taková kotva bude bránit tomu, abychom byli unášeni do nebezpečí a neštěstí. Díky ní budeme mít úžasnou příležitost těšit se z jedinečných krás proměnlivé a okouzující krajiny života.

Život je krásný a stojí za to žít. Vítr, bouře a převládající proudy nás mohou pokoušet k tomu, abychom se nechali unášet vstříc zjevným i skrytým nebezpečím, ale poselství evangelia a jeho božská moc nás budou udržovat na cestě, která vede zpět do bezpečného přístavu našeho Nebeského Otce.

Přál bych si, abychom nejenom *naslouchali* proslavům dubnové generální konference, ale abychom ona poselství také *uplatňovali* v každodenním životě jako pevně spuštěnou kotvu.

Kéž nám Bůh v tomto významném a nezbytném úsilí žehná! ■

NÁMĚTY PRO VÝUKU Z TOHOTO POSELSTVÍ

Zvažte možnost pohovořit o důležitosti kotvy v souvislosti s plavbou Lehiovy rodiny do zaslíbené země. (Viz 1. Nefi 18.) Mohli byste zdůraznit 1. Nefiho 18:11–15 – v době, kdy je Nefi spoután, přestane fungovat Liahona a loď je hnána prudkými bouřemi. Jakým následkům čelíme, když nejsme pevně zakotveni v evangeliu? Mohli byste rovněž upozornit na 1. Nefiho 18:21–22 a probrat, jak můžeme dosáhnout bezpečí tím, že se obrátíme ke Spasiteli.

Konference a já

Sarah Deeksová

Dříve jsem si myslela, že víkend, kdy se koná generální konference, bývá dlouhý a nudný, ale postupem času jsem si ho zamilovala a začala se na něj těšit. Během víkendu, kdy se koná generální konference, můžeme načerpat duchovní sílu, ale tyto pocity snadno zeslábnou, když se v pondělí vrátíme k běžnému životu. Některé z níže uvedených námětů mi pomáhají dlouhodobě získávat z konference tolik, kolik jen mohu.

Na konferenci se připravuji tak, že si napíši otázky, a pak, když jsou zodpovídaný, si dělám poznámky. Poté si ze stránek LDS.org stáhnou konferenční proslovy a hudbu a uložím si je do MP3 přehrávače, abych si mohla kdykoli během dne poslechnout nějaký proslov

nebo píseň. Rovněž ráda studuji konferenční vydání *Liahony*. Ve svém výtisku si zvýrazňuji důležité pasáže a píši si poznámky na okraj. Před další konferencí je má Liahona většinou již hodně opotřebovaná. Někdy poselství studujeme jako rodina v rámci rodinného domácího večera.

K tomu, abychom si udrželi ducha, jehož jsme pociťovali během konference, a abychom se z poselství neustále učili něčemu novému, je zapotřebí práce, ale toto úsilí mi přináší velká požehnání. Studium poselství z generální konference získávám mnoho sil a vedení v časech potřeby a vím, že tato poselství jsou inspirovaná.

Autorka žije v Torontu v Kanadě.

DĚTI

Zakotvěte

Co vás udrží zakotvené v evangeliu? Spojte čarou provaz v chlapcově ruce s předměty, o nichž president Uchtdorf řekl, že jsou bezpečnými kotvišti.

S modlitbou si prostudujte tento materiál a snažte se poznat, o co se máte podělit s těmi, které učíte. Jak porozumění Spasitelovu životu a Jeho poslání prohloubí vaši víru v Něho a požehná těm, nad kterými prostřednictvím navštěvujícího učení bdíte? Další informace najdete na stránkách reliefsociety.lds.org.

Božské poslání Ježíše Krista – Spasitel a Vykupitel

Toto je část série poselství navštěvujících učitelek, která se věnuje Spasitelovu poslání z různých hledisek.

„Mezi nejvýznamnější tituly Ježíše Krista patří Vykupitel,“ uvedl starší D. Todd Christofferson z Kvora Dvanácti apoštolů. „*Vykoupit* znamená splatit závazek či dluh. *Vykoupit* může také znamenat zachránit nebo osvobodit někoho zaplacením výkupného. ... Všechny tyto významy popisují různá hlediska onoho velikého Vykoupení, jež přinesl Ježíš Kristus svým Usmířením, mezi něž patří, podle slovníku, i schopnost osvobodit od hříchu a jeho trestu skrze obět přinesenou za hříšníka.“¹

Linda K. Burtonová, generální presidentka Pomocného sdružení, řekla: „[Nebeský Otec] ... poslal svého Jednorozeného a dokonalého Syna, aby trpěl za naše hříchy, za naše zármutky a za všechno, co se nám v životě zdá nespravedlivé.

... Jedna žena, jež léta zažívala zkoušky a utrpení, se slzami v očích řekla: „Uvědomila jsem si, že jsem

jako stará dvacetidolarová bankovka – zmačkaná, potřhaná, ušpiněná, hrubě používaná a poškrábaná. Ale ... mám stále hodnotu celých dvaceti dolarů.‘ Tato žena ví, že ... byla natolik cenná, že [Bůh] poslal svého Syna, aby za ni, přímo za ni, vykonal Usmíření. Každá sestra v Církvi si má být vědoma toho, co ví tato žena.“²

Z písem

2. Nefi 2:6; Helaman 5:11–12;
Mojžíš 1:39

ODKAZY

1. D. Todd Christofferson, „Vykoupení“, *Liahona*, květen 2013, 109.
2. Linda K. Burtonová, „Máme víru v Usmíření Ježíše Krista vepsanou v srdci?“ *Liahona*, listopad 2012, 114.

Víra, rodina, služba

Z naší historie

Nový zákon obsahuje zprávy o ženách, jež uplatňovaly víru v Ježíše Krista, učily se Jeho evangelium a žily podle něj a svědčily o Jeho službě, zázracích a vznešenosti.

Ježíš pravil ženě u studny:

„Kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody přýtčící se k životu věčnému.

Řekla jemu žena: Pane, dej mi té vody, abych nežíznila. ...

Vím, že Mesiáš přijde, kterýž slove Kristus. Ten, když přijde, oznámí nám všecko.

Dí jí Ježíš: Jáť jsem, kterýž mluvím s tebou.“

Ona pak „nechala tu ... vědra svého“ a vydala o Něm svědectví ve městě. (Viz Jan 4:6–30.)

Co mohu dělat?

1. Jak můžeme svému Spasiteli a Vykupiteli, Ježíši Kristu, projevat vděčnost?

2. Jak můžeme v životě přijímat požehnání plynoucí ze Spasitelovy smírné oběti?

MOJŽÍŠ

„Mojžíš byl natolik veliký, že i sám Kristus je popisován jako prorok, jenž se podobá tomuto starověkému vůdci zástupů Izraele.“¹ – Starší Bruce R. McConkie (1915–1985) z Kvora Dvanácti apoštolů

Narodil jsem se v Egyptě v době, kdy byl můj lid, Izraelité, v zajetí. Faraon ze strachu před vzrůstajícím počtem izraelitských otroků nařídil, aby byli všichni Izraelité mužského pohlaví zabiti hned poté, co přijdou na svět. Má matka, aby mě ochránila, mě tři měsíce po mém narození schovala, než mě v košíku umístila do rákosí rostoucího podél Nilu. Tam mě objevila faraonova dcera a vychovala mě jako svého syna.²

Když jsem vyrostl, opustil jsem Egypt a žil jsem v zemi Madian. Tam se mi dostalo přízně Jetra, pastýře a kněze, a oženil jsem se s jeho dcerou Zeforou. Od Jetra jsem obdržel Melchisedechovo kněžství.³

Jednoho dne, když jsem se staral o Jetrova stáda, se mi v hořícím keři zjevil Pán a povolal mě, abych vysvobodil děti Izraele z otroctví.⁴

Vrátil jsem se do Egypta a řekl jsem faraonovi, aby Pánův lid propustil, ale on místo toho způsobil, že jejich břemena byla ještě těžší. Pán na Egyptské seslal řadu ran, ale faraon se v srdci zatvrdil a stále odmítal Izraelity propustit. Poslední ranou byl ničící anděl, který zabil prvorozené syny ve všech egyptských rodinách. Izraelité byli

před tímto ničícím andělem ochráněni tak, že zárubně svých dveří pomazali krví neposkvrněného beránka a zůstali uvnitř. Skrze mě Pán zavedl svátek přesnic jakožto obřad, který měl Izraelitům pomoci rozpomenout se každý rok na tento zázrak.⁵

Poslední rána zapříčinila, že faraon polevil a Izraelity propustil. Faraon se však později v srdci zatvrdil a za odcházejícími Izraelity vyslal svou armádu. Pán mi požeňnal

mocí rozdělit Rudé moře, a tak jsme unikli suchou nohou, zatímco faraonovu armádu moře zaplavilo.⁶

Pán nás pak vedl přes poušť,

MOJŽÍŠ V RÁKOSÍ © PROVIDENCE COLLECTION; MOJŽÍŠ ROZDĚLUJE RUDÉ MOŘE, ROBERT T. BARRETT; MOJŽÍŠ S DESKAMI, JERRY HARSTON; MOJŽÍŠ POVOLÁVÁ DO SLUŽBY ARONA, HARRY ANDERSON; MOJŽÍŠ A MOSAZNÝ HAD, JUDITH A. MEHROVÁ

ve dne ukryt v oblaku a v noci jako v sloupu ohně. Živil nás vodou, manou a křepelkami.⁷

Vylezl jsem na horu Sinai, kde jsem setrval 40 dní a od Pána jsem obdržel Desatero přikázání. Když jsem se z hory vrátil, Izraelité se zatím odvrátili od Boha a ukuli si zlaté tele, aby ho mohli uctívat. Už nebyli hodni přijmout zákon, který mi Bůh dal, a tak jsem rozbil desky, na nichž byl zapsán. Vrátil jsem se na horu, kde mi Bůh

dal nižší zákon, který nese mé jméno – zákon Mojžíšův.⁸

Na poušti mi Pán zjevil plán, jak mám postavit svatostánek neboli přenosný chrám. Svatostánek jsme nosili na cestách s sebou, abychom v něm mohli uctívat Boha. V tomto svatostánku lidé přijímali obřady a já jsem mluvil s Pánem „tváří v tvář, tak jako mluví člověk s přítelem svým“.⁹ Pán mi rovněž ukázal, jak vyrobit archu úmluvy, posvátnou relikvii, která byla uložena v nejsvětější části svatostánku – ve Svatyni svatých.¹⁰

Když Pán seslal „ohnivé hady“, aby Izraelity ukáznil, přikázal mi, abych udělal hada z mosazi a pozvedl ho vysoko na tyči, aby ti, koho hadi uštkli, na něj mohli pohlédnout a být uzdraveni. Avšak kvůli své pýše

a jednoduchosti úkolu na něj mnozí nepohlédli, a proto zahynuli.¹¹

Pán dal, aby Izraelité bloudili pouštinou po dobu 40 let, než je nechal vstoupit do země zaslíbené.¹² Já jsem do ní nevstoupil, ale byl jsem „vzat duchem“ k Pánu.¹³ ■

ODKAZY

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. (1966), 515; viz také Deuteronomium 18:15–19.
2. Viz Exodus 1; 2:1–10.
3. Viz Exodus 2:11–22; Nauka a smlouvy 84:6.
4. Viz Exodus 3; 4:1–17.
5. Viz Exodus 5–12; Ezechiel 45:21.
6. Viz Exodus 14.
7. Viz Exodus 13:21–22; 15:22–27; 16; 17:1–7.
8. Viz Exodus 24:18; 31:18; 32; 34.
9. Exodus 33:11.
10. Viz Exodus 25–29; 40:21.
11. Viz Numeri 21:6–9; 1. Nefi 17:41; Alma 33:19–20.
12. Viz Numeri 14:33–34.
13. Alma 45:19.

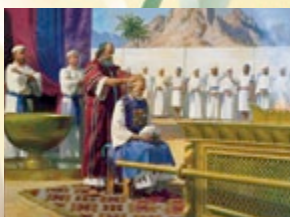
FAKTA: MOJŽÍŠ

Mojžíšovy spisy: Kromě knihy Mojžíšovy v Drahocenné perle je Mojžíš autorem i prvních pěti knih Bible, kterými jsou Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri a Deuteronomium.

Předsmrtelná role: byl vybrán, aby předsedal dispensaci (viz Abraham 3:22–23)

Role ve smrtelnosti: vyvedl Izraelity z Egypta; přijal zákon na hoře Sinai (viz Exodus 12; 20)

Role v posmrtném životě: zjevil se na hoře Proměnění a předal klíče kněžství Petrovi, Jakubovi a Janovi (viz Průvodce k písmům, „Proměnění“, scriptures.lds.org); 3. dubna 1836 se zjevil v chrámu Kirtland v Ohio v USA, znovuzřídil klíče shromažďování Izraele a předal je Josephu Smithovi (viz NaS 110:11)

SEDM DNŮ DO VELIKONOC

Můžete se se svou rodinou učit o tom, co Ježíš dělal, když žil na zemi. Začněte v neděli před Velikonocemi. Každý den si přečtete danou pasáž z písem, splňte úkol nebo zazpívejte uvedenou píseň (nebo jinou píseň na dané téma). Pak vystříhnete obrázek Ježíše, který souvisí s příběhem v písmech, a nalepte ho na prázdné políčko. Až budou zaplněna všechna políčka, Velikonoce budou tu! ■

1. DEN

■ Nebeský Otec poslal svého syna Ježíše Krista, aby se narodil na zemi.

- Lukáš 2:4–7
- „He Sent His Son“ (*Children's Songbook*, 34).

2. DEN

■ Ježíš byl kdysi dítětem. Můžeme být takovými, jako je On, když budeme hodní a laskaví.

- Lukáš 2:40, 52
- „Jesus Once Was a Little Child“ (*Children's Songbook*, 55).

3. DEN

■ Ježíš dodržoval všechna přikázání Nebeského Otce, včetně přikázání, že je potřeba dát se pokřtít.

- Matouš 3:13–17
- „Náš Ježíš když byl pokřtěn“ (*Písně pro děti*, 32).

4. DEN

■ Ježíš vykonal mnoho zázraků, například uzdravoval nemocné, pomáhal slepým znovu vidět a utišil bouři.

- Marek 4:36–39
- „Tell Me the Stories of Jesus“ (*Children's Songbook*, 57).

3

2

1

4

5. DEN

Během Poslední večere Ježíš požádal své učedníky, aby přijali svátost, aby na Něj pamatovali. Když každý týden přijímáme svátost, můžeme na Spasitele také pamatovat.

- Lukáš 22:19–20
- Promluvte si s rodiči o tom, co byste mohli udělat, abyste tuto neděli během svátosti mysleli na Ježíše.

6. DEN

Protože Nebeský Otec a Ježíš nás milují, Ježíš přišel na zemi, aby trpěl za naše hříchy, aby nám mohlo být odpuštěno a mohli jsme se vrátit k Nebeskému Otci.

- Lukáš 22:41–44
- Co můžete dnes udělat pro to, abyste Ježíšovi ukázali, že jste za Jeho oběť vděční?

7. DEN

Po třech dnech v hrobě byl Ježíš vzkříšen. Protože byl vzkříšen, můžeme být vzkříšeni i my.

- Jan 20:15–17
- Lukáš 24:36–40
- „Did Jesus Really Live Again?” (*Children’s Songbook*, 64).

Písňe k této činnosti si můžete poslechnout na stránkách lds.org/music.

JSME Pánovy ruce

Vyhledávat chudé a pomáhat těm, kteří trpí, je neoddělitelnou součástí toho, co znamená být učedníkem Ježíše Krista.

Neil K. Newell

Služby sociální péče

Během počátečních dnů Velké hospodářské krize se spojilo šest presidentů kůlů v údolí Solného jezera, aby se nějak vypořádali s chmurnými mračny chudoby a hladu, která hrozila dopadnout na mnohé členy Církve.¹ I když ekonomická krize zasáhla lidi všude po celé zemi, Utah jí byl zvláště těžce postižen.²

V té době měli vedoucí Církve jen málo prostředků na pomoc potřebným. Mohli samozřejmě použít postní oběti, ale neustálá potřeba pomoci byla mnohem větší, než kdy zažili. Pod vedením Předsedajícího biskupstva byl na začátku 20. století založen pracovní úřad Deseret Employment Bureau. Ten však nebyl odpovídajícím způsobem vybaven k tomu, aby zvládl tak velký počet potřebných.

Těchto šest vedoucích vědělo, že pokud mají nějak pomoci členům svých kůlů, nemohou dál čekat. Musí něco okamžitě udělat. A začali tím, že členy poslali do práce. Zorganizovali muže a vzali je na pole, kde mohli sklízet úrodu. Vděční farmáři výměnou za jejich práci věnovali těmto mužům štedré potravinové dary. Přebytek byl odnesen do zásobárny a distribuován ostatním, kteří trpěli hladem. Tak jak dary přibývaly, začali Svatí potraviny

konzervovat, aby je uchovali po delší dobu. Toto byl začátek novodobého programu sociální péče.

O osm desetiletí později novodobí vedoucí Církve po celém světě dohlížejí na své kongregace a mají stejné odhodlání nabízet pomocnou ruku potřebným.

Na říjnové generální konferenci v roce 2011 prezident Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce v Prvním předsednictvu, řekl: „Až příliš často vidíme potřeby kolem sebe, a doufáme, že se nějakým zázračným způsobem objeví někdo z daleka, kdo tyto potřeby uspokojí. Možná čekáme na nějaké experty s odbornými znalostmi, kteří dané problémy vyřeší. Když to činíme, odpíráme svým bližním službu, kterou bychom jim mohli poskytnout, a připravujeme sami sebe o příležitost sloužit. Ačkoli na expertech není nic špatného, buďme upřímní – nikdy jich nebude tolik, aby vyřešili všechny problémy. Místo toho Pán poslal své kněžství a jeho organizaci přímo před naše dveře, ve všech národech, kde je Církev zavedena.“³

Tato výzva, aby místní vedoucí a členové Církve na základě inspirace Ducha Svatého něco podnikli, vedla mnohé po celém světě k tomu, aby, slovy presidenta Uchtdorfa, „sami [přišli] na nějaký správný způsob“.⁴ Vyhrnuli si

rukávy a rozhodli se pamatovat „ve všech věcech na chudé a potřebné, na nemocné a sužované“. (NaS 52:40.)

Ekvádor

Když se biskup Johnny Morante z Guayaquilu v Ekvádoru díval na členy svého sboru, bylo mu těžko u srdce. Až příliš mnoho rodin mělo problém zaopatřit si dokonce i ty nejzákladnější životní potřeby. Chtěl jim pomoci, a tak se radil s vedoucími sboru a přednesl tuto záležitost Pánu.

Vzhledem k tomu, že pracovních příležitostí bylo v okolí jen poskrovnu, začal pracovat se skupinou 11 sester, které povzbuzoval, aby zvažily možnost založit malé podnikání. Tyto sestry si všimly toho, že lidé měli zájem o kvalitní a levné čisticí prostředky pro domácnost, a zvažovaly, zda by tyto prostředky mohly vyrábět a prodávat ve své obci. Jak se ale naučí tyto prostředky vyrábět?

V té době se biskup Morante dozvěděl, že v jeho sboru žije jedna nezaměstnaná sestra, která kdysi pracovala jako chemička ve farmacii. Když ji oněch 11 sester požádalo o pomoc, s radostí je začala učit, jak vyrábět bezpečné a kvalitní přípravky.

Vytvořily si podnikatelský plán; zmapovaly oblasti v obci, které budou mít jednotlivé sestry na starosti; rozhodly se, co budou vyrábět, a navrhly si obaly a štítky.

Za několik měsíců již měly vytvořenou zákaznickou základnu a vydělávaly dost na to, aby zmírnily svou chudobu a pomáhaly zaopatřovat rodinu.

Když se o tomto podniku dozvěděli manažeři z místní farmaceutické společnosti, zaujal je příběh oné nezaměstnané ženy, která kdysi pracovala jako chemička ve farmaceutickém průmyslu. Nakonec ji pozvali na pohovor a zaměstnali ji jako vedoucí výroby.

Rusko

Galina Gončarova z moskevského sboru Rečnoj v Rusku, která sloužila jako historička sboru, uklouzla jednou na ledě a zlomila si obě ruce. Odvezli ji do nemocnice, kde jí dali ruce do sádry. Nedokázala se sama najíst

ani obléknout. Nemohla se učesat, a dokonce ani zvednout telefon.

Když se ostatní členové jejího sboru dozvěděli, co se stalo, okamžitě zareagovali. Nositelé kněžství jí dali požehnaní a společně se sestrami z Pomocného sdružení vytvořili rozpis, kdo se za touto sestrou zastaví a pomůže jí.

Vladimir Nečiporov, vedoucí misie sboru, řekl: „Vzpomněli jsme si na proslov z generální konference o soše

Poté, co Galina Gončarova uklouzla a zlomila si ruce, staly se jejíma rukama sestry z Pomocného sdružení.

Krista, které chyběly ruce.⁵ Pod sochu dal někdo destičku s nápisem: ‚Vy jste moje ruce.‘ Oněch několik týdnů, kdy se tato skvělá sestra nemohla o sebe postarat, pocítovali členové sboru Rečnoj určitou spřízněnost s tímto příběhem. Doslova jsme se stali jejíma rukama.“

Filipíny

Když v roce 2011 na Filipínách udeřila tropická bouře Washi, celá oblast byla zaplavena a bičována větrem. Bylo zničeno asi 41 000 domů a více než 1 200 lidí přišlo o život.

Před touto záplavou pocítil Max Saavedra, president filipínského kúlu Cagayan de Oro, inspiraci vytvořit kúlovou skupinu pro nouzové situace. Zorganizoval výbory,

kteří měly různé úkoly – od vyhledávání a zachraňování po poskytování první pomoci a zajišťování potravin, vody a oblečení.

Když záplavy opadly na bezpečnou úroveň, vedoucí a členové Církve se pustili do práce. Zjistili, zda jsou jednotliví členové v bezpečí, a zhodnotili rozsah škod. Jeden člen zajistil gumové rafty, aby dostal do bezpečí uvízlé členy. Sborové domy se otevřely, aby poskytly přístřeší všem těm, kteří potřebovali jídlo, oblečení, pokrývky a dočasné útočiště. Zásadní potřebou bylo zajistit čistou vodu, a tak president Saavedra kontaktoval místní podnik, který vlastnil hasičský vůz s cisternou, a díky tomu dopravili čistou vodu do evakuačních středisek ve sborových domech. Členové s odbornými lékařskými zkušenostmi pomáhali zraněným.

Jakmile bylo postaráno o členy Církve, president Saavedra a jeho skupina navštívili další evakuační střediska ve městě a nabídli jim pomoc. Přinesli jim potraviny a další potřeby. Mnozí členové, ačkoli sami přišli o dům, ihned po bouři nesobecky pomáhali ostatním. Jakmile přestalo pršet a půda vyschla, dobrovolníci z Mormonských pomáhajících rukou ze tří kůlů začali distribuovat zásoby a pomáhat s úklidem.

Brazílie

V brazilském městě Sete Lagoas se nachází azylový dům pro hendikepované ženy, jejichž život byl poznamenán drogami. Každý den musely zápasit o přežití. Měly malou pec, ve které pekly asi 30 bochníků chleba denně. I když tyto ženy dostávaly určitou pomoc od místní humanitární organizace, měly stěží dostatek na to, aby se samy užívaly. Když se o tom, co tyto ženy potřebovaly, dozvěděli vedoucí Církve z brazilského kůlu Sete Lagoas, chtěli jim nějak pomoci.

Promluvili si s nimi o jejich potřebách. Ženy jim řekly, že kdyby mohly upécti více chleba, mohly by se nejen samy lépe najíst, ale také by možná mohly pár bochníků prodat a získat tak velmi potřebný příjem.

Vedoucí a členové Církve ve spolupráci s místní vojenskou policií a místní školou zlepšili životní podmínky těchto žen. Díky církevnímu humanitárnímu grantu a dobrovolníkům z řad Církve a místní veřejnosti dokázali zajistit novou pekárnu, která ženám umožňovala upécti 300 bochníků denně.

Díky těmto příjmům mohly ženy v pekárně najmout svou první zaměstnankyni – jednu z žen z azylového domu.

Práce sociální péče

Podobně jako inspirovaní vedoucí Církve před desítkami let, kteří si všimli, že kolem nich jsou potřební lidé, a nechtěli zůstat neteční, v dnešní době vedoucí a členové Církve po celém světě dělají totéž svým způsobem a v místech svého bydliště.

Když president Uchtdorf promlouval ke členům Církve ohledně péče o druhé, řekl: „Pánův způsob neznamená sedět na břehu řeky a čekat na to, až voda odteče, abychom mohli přejít na druhou stranu. Znamená to spojit síly, vyhrnout si rukávy, dát se do práce a postavit most nebo vor, který nás převezme přes vody našich problémů.“⁶

Vyhledávat chudé a pomáhat těm, kteří trpí, je neoddelitelnou součástí toho, co znamená být učedníkem Kristovým. Je to něco, co dělal sám Ježíš Kristus, když sloužil lidem ve své době. „Tato práce poskytování pomoci dle způsobu Páně není jen dalším bodem na seznamu církevních programů,“ řekl v závěru svého proslovu president Uchtdorf. „Nemůžeme ji přehlížet nebo zanedbávat. Je to ústřední bod naší nauky; je to podstata našeho náboženství.“⁷ ■

ODKAZY

1. Čtyři z těchto šesti presidentů kůlů – Hugh B. Brown, Harold B. Lee, Henry D. Moyle a Marion G. Romney – byli později povoláni jako apoštolové a všichni čtyři později sloužili v Prvním předsednictvu Církve. Harold B. Lee se stal 11. presidentem Církve.
2. V roce 1930 měl Utah druhou nejvyšší míru nezaměstnanosti ve Spojených státech. Viz Garth L. Mangum and Bruce D. Blumell, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830–1990* (1993), 95.
3. Dieter F. Uchtdorf, „Poskytování pomoci dle způsobu Páně“, *Liahona*, listopad 2011, 54.
4. Dieter F. Uchtdorf, „Poskytování pomoci dle způsobu Páně“, 55.
5. Viz Dieter F. Uchtdorf, „Vy jste moje ruce“, *Liahona*, květen 2010, 68.
6. Dieter F. Uchtdorf, „Poskytování pomoci dle způsobu Páně“, 54.
7. Dieter F. Uchtdorf, „Poskytování pomoci dle způsobu Páně“, 55–56.

Členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů jsou novodobí proroci, vidoucí a zjevovatelé, kteří jsou „zvláštními svědky jména Kristova na celém světě“. (NaS 107:23.) Jako takoví mají zodpovědnost vydávat svědectví o božskosti Ježíše Krista a o Jeho poslání jako Spasitele a Vykupitele světa.

V níže uvedených citátech tito vybraní a pověřeni muži vydávají svědectví o Spasitelově Usmíření a Vzkříšení a o tom, že skutečně žije.

Zvláštní svědkové svědčí o žijícím Kristu

Ježíš je náš Vykupitel

„Z celého srdce
a vroucnosti své
duše pozvedám
hlas ve svědectví

jako zvláštní svědek a prohlašuji,
že Bůh žije. Ježíš je Jeho Syn,
Jednorozený Otce v těle. Je naším
Vykupitelem, je naším Prostřední-
kem u Otce. To On zemřel na kříži,
aby usmířil naše hříchy. Stal se pr-
votinami vzkříšení. Protože zemřel,
všichni budou opět žít. „Ach, jak je
vítaná radost, kterou dává tato věta:
„Já vím, že žije Spasitel!“ [„I Know
That My Redeemer Lives“, *Hymns*,
č. 136].“

President Thomas S. Monson, „Já vím, že
žije Spasitel!“ *Liahona*, květen 2007, 25.

Jsem svědkem

„Jsem svědkem
Vzkříšení Pána
tak jistě, jako
bych byl onoho
večera s oněmi

dvěma učedníky v domě na cestě
do Emaus. Víím tak jistě, že Pán
žije, jako to věděl Joseph Smith,
když viděl Otce a Syna ve světle
nádherného rána v lesnatém háji
v Palmyře. ...

... O tom svědčím jako svědek
vzkříšeného Spasitele a našeho
Vykupitele.“

President Henry B. Eyring, první rádce
v Prvním předsednictvu, „Podtěž ke mně“,
Liahona, květen 2013, 25.

Usmíření a spasení

„Bůh Otec je auto-
rem evangelia; je
to klíčová součást
Božího plánu spa-
sení neboli plánu

vykoupení. Nazývá se evangeliem
Ježíše Krista, protože právě Usmíření
Ježíše Krista umožňuje vykoupení a
spasení. Skrze Usmíření jsou všichni
muži, ženy a děti bezpodmínečně
vykoupeni od fyzické smrti a všichni
budou vykoupeni ze svých hříchů
pod podmínkou, že přijmou evan-
gelium Ježíše Krista a budou ho
poslušni. ...

O tom vydávám svědectví z celého
srdce a mysli.“

President Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce
v Prvním předsednictvu, „Což nemáme důvod
k radosti?“, *Liahona*, listopad 2007, 19, 21.

Ježíš je Kristus

„Vím, že Bůh je náš Otec. On představil svého Syna Ježíše Krista Josephu Smithovi. Prohlašuji, že vím, že Ježíš je Kristus. Vím, že žije. Narodil se v zenitu času. Učil evangelium a byl zkoušen. Trpěl a byl ukřižován a třetího dne byl vzkříšen. Podobně jako Jeho Otec má i On tělo z masa a kostí. Uskutečnil Usmíření. O Něm vydávám svědectví. Jsem Jeho svědkem.“

President Boyd K. Packer, president Kvora Dvanácti apoštolů, „Dvanáct“, Liahona, květen 2008, 87.

Výkupné za lidskou rodinu

„[Ježíš Kristus] je ústředním bodem Otcova věčného plánu, je Spasitelem, který byl obětován jako výkupné za lidstvo. Bůh poslal svého Milovaného Syna, aby překonal Pád Adama a Evy. Přišel na zem jako náš Spasitel a Vykupitel. Překonal pro nás překážku tělesné smrti tím, že obětoval svůj život. Když zemřel na kříži, Jeho duch se oddělil od Jeho těla. Třetího dne se Jeho duch a Jeho tělo na věky spojily, aby již nikdy nebyly odděleny.“

Starší L. Tom Perry z Kvora Dvanácti apoštolů, „Plán spasení“, Liahona, listopad 2006, 71.

Ústřední skutek v historii lidstva

„[Spasitelovo] Usmíření proběhlo v Getsemanech, kde potil velké krupěje krve (viz Lukáš 22:44), a na Golgotě (neboli Kalvárii), kde pověsili Jeho tělo na kříž nad ‚místem lebky‘, které symbolizovalo smrt (viz Marek 15:22; Matouš 27:33; viz také 3. Nefi 27:14). Toto nekonečné Usmíření mělo osvobodit člověka od nekonečnosti smrti (viz 2. Nefi 9:7). Díky Spasitelovu Usmíření se vzkříšení stalo skutečností a věčný život možností pro každého z nás. Jeho Usmíření se stalo ústředním skutkem celé lidské historie.“

Starší Russell M. Nelson z Kvora Dvanácti apoštolů, „The Peace and Joy of Knowing the Savior Lives“, Ensign, Dec. 2011, 20; Liahona, Dec. 2011, 22.

Obět za hříchy

„Aby se Ježíš Kristus mohl stát obětí za hříchy všech lidí, podstoupil nepředstavitelné utrpení. Tato obět poskytl nejvyšší dobro – čistého beránka bez poskvrny – výměnou za nejvyšší míru zla – hříchy celého světa. ...

Tato obět – Usmíření Ježíše Krista – je ústředním bodem plánu spasení. ...

Vím, že Ježíš Kristus je Jednorozený Syn Boha, Věčného Otce. Vím, že díky Jeho smírné oběti máme jistotu nesmrtnosti a příležitost získat věčný život. On je náš Pán, náš Spasitel a náš Vykupitel.“

Starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů, „Obět“, Liahona, květen 2012, 19, 22.

Spasitel vede svou Církev v dnešní době

„Usmíření Ježíše Krista bylo nepostradatelnou částí plánu našeho Nebeského Otce týkajícího se pozemského poslání Jeho Syna a našeho spasení. Měli bychom být tak vděční, že Nebeský Otec nezakročil a že zadržel svůj otcovský instinkt zachránit svého Milovaného Syna. Díky své věčné lásce k vám i ke mně dovolil Ježíšovi, aby naplnil své předustanovené poslání a aby se stal naším Vykupitelem. ...

Ježíš Kristus, Spasitel a Vykupitel všech lidí, není mrtev. On žije – vzkříšený Syn Boží žije – to je mé svědectví, a řídí i dnes záležitosti své Církve.“

Starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů, „Usmíření a cena jedné duše“, *Liahona*, květen 2004, 85, 86.

Naše naděje, naš Prostředník, naš Vykupitel

„Naše jistota je v [našem Nebeském Otcí] a v Jeho Milovaném Synu, Ježíši Kristu. Vím, že vás Spasitel miluje. Bude vás utvrzovat v úsilí posilovat své svědectví, aby se ve vašem životě stalo dokonalou mocí k dobru, mocí, která vás bude podporovat v každém okamžiku, kdy to budete potřebovat, a která vám bude dodávat klid a ujištění v těchto nejistých časech.

Jako jeden z Jeho apoštolů oprávněných vydávat o Něm svědectví se vši vážností svědčím o tom, že vím, že Spasitel žije, že je vzkříšenou oslavenou osobností dokonalé lásky. On je naše naděje, náš Prostředník, náš Vykupitel.“

Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů, „Moc silného svědectví“, *Liahona*, leden 2002, 103.

Vypil hořký kalich

„V zahradě getsemanské se náš Spasitel a Vykupitel nestáhl před hořkým kalichem Usmíření. [Viz NaS 19:16–19.] A na kříži znovu trpěl, aby vykonal vůli svého Otce, dokud nemohl říci: ‚Dokonáno! jest.‘ [Jan 19:30.] Vytrval až do konce. V odpověď na Spasitelovu dokonalou poslušnost v tom, že stál pevně, náš Nebeský Otec prohlásil: ‚Hle, můj milovaný Syn, v němž se mi dobře zalíbilo a v němž jsem oslavil jméno své.‘ [3. Nefi 11:7.]

... Oslavujme Boží jméno tím, že budeme stát pevně s naším Spasitelem Ježíšem Kristem. Vydávám své zvláštní svědectví o tom, že On žije.“

Starší Robert D. Hales z Kvora Dvanácti apoštolů, „Stůjme pevně na svatých místech“, *Liahona*, květen 2013, 51.

Jediné dokonalé dítě Boha

„Vím, že Bůh je vždy, v každém ohledu a za každé situace náš milující a odpouštějící Otec v nebi. Vím, že Ježíš byl Jeho jediným dokonalým dítětem a že Jeho život byl dán z lásky, podle vůle Otce i Syna, za vykoupení nás všech ostatních, kteří dokonalí nejsou. Vím, že byl z této smrti vzkříšen, aby znovu žil, a protože vstal z mrtvých On, vstaneme i vy a já.“

Starší Jeffrey R. Holland z Kvora Dvanácti apoštolů, „Věřím, Pane“, *Liahona*, květen 2013, 95.

Vím, že Spasitel žije

„Vydávám svědectví o nekonečné a věčné oběti Pána Ježíše Krista a vyjadřuji svou vděčnost za tuto oběť. Vím, že Spasitel žije. Pocítil jsem Jeho vykupující moc i Jeho uschopňující moc a svědčím o tom, že tyto moci jsou skutečné a jsou dostupné každému z nás. ‚V síle Páně‘ můžeme vsutku zvládnout vše a můžeme vše překonat, zatímco se tlačíme kupředu během svého putování smrtelností.“

Starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů, „Usmíření a putování smrtelností“, *Liahona*, duben 2012, 19.

Kristus naplnil své poslání

„[Spasitel] vzal na sebe ‚břímě hříchů lidstva‘ a ‚hrůzy, které na Něj Satan ... dokázal uvalit‘. [James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 613.] V této době podstoupil podvodně zosnovaná přelíčení a vytrpěl hrůzné a tragické události, jež vedly k Jeho Ukřižování. Vše nakonec vyvrcholilo Kristovým vítězoslavným Vzkříšením o velikonoční neděli. Kristus naplnil své posvátné poslání Spasitele a Vykupitele. Budeme vzkříšeni z mrtvých a náš duch bude opět spojen s tělem. ...

Vydávám apoštolské svědectví o tom, že Ježíš Kristus žije a že je Spasitelem a Vykupitelem světa. Připravil pro nás cestu ke skutečnému štěstí.“

Starší Quentin L. Cook z Kvora Dvanácti apoštolů, „Následujeme Ježíše Krista“, *Liahona*, květen 2010, 83–84, 86.

Spasitel nás vykoupil

„Spasitelovo utrpení v Getsemanech a Jeho muka na kříži nás vykupují z hříchu tím, že uspokojují nároky, které si na nás činí spravedlnost. Těm, kteří činí pokání, nabízí milosrdenství a odpuštění. Usmíření také smazává dluh, který nám dluží spravedlnost, tím, že nás uzdravuje a vynahrazuje nám každé utrpení, které nevinně snášíme. ‚Neboť vizte, on vytrpí bolesti všech lidí, ano, bolesti každého živého stvoření, jak mužů, tak žen a dětí, kteří patří do rodiny Adamovy.‘ (2. Nefi 9:21; viz také Alma 7:11–12.) ...

... Skutečné vykoupení spočívá v Ježíši Kristu a jedině v NĚm. Pokorně a s vděčností Ho uznávám jako Vykupitele.“

Starší D. Todd Christofferson z Kvora Dvanácti apoštolů, „Vykoupení“, *Liahona*, květen 2013, 110, 112.

Vzkříšení a život

„Především hlásáme našeho Spasitele a Vykupitele – Ježíše Krista. Za vše, čím jsme – a čím kdy budeme – vděčíme Jemu. ...

Po celá staletí zaznívají Jeho slova:

Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, byť pak i umřel, živ bude.

A každý, kdož jest živ, a věří ve mne, neumřet na věky.‘ (Jan 11:25–26.)

Bratři a sestry, On žije. Je vzkříšen. Vede své svaté dílo zde na zemi.“

Starší Neil L. Andersen z Kvora Dvanácti apoštolů, „Pojďte k Němu“, *Liahona*, květen 2009, 80.

ODPOVĚDI NA OTÁZKY

Jak vypadá vzkříšený člověk?

„Poté, co opustíme tento život, získá ... naše tělo slávu, bude osvobozeno od všech nemocí a strastí a bude nesmírně krásné. Není nic krásnějšího než pohled na vzkříšeného muže nebo ženu. Není nic vznešenějšího, co si dokáží představit, že by mohl muž [nebo žena]

mít, než vzkříšené tělo. Není jediného Svatého posledních dnů, ... který by do zajista neměl tuto naději, že vyjde v jitra prvního vzkříšení a získá slávu a bude oslaven v přítomnosti Boží.“

President Lorenzo Snow (1814–1901), Conference Report, Oct. 1900, 4.

Následujte PROROKA

Před několika lety, těsně před generální konferencí, učil president Thomas S. Monson jedné úžasné zásadě. Učil shromážděné generální autority, které přijely do Salt Lake City v Utahu, přičemž mnohé z nich přijely z celého světa, kde sloužily v předsednictvech území. Přijeli jsme, abychom byli společně učení Prvním předsednictvem a Dvanácti apoštoly.

Když mělo shromáždění pomalu začít, vypadalo to, že všichni jsou již přítomni, kromě presidenta Monsona. Několik minut před začátkem shromáždění jsme si přestali navzájem povídat, posadili jsme se a v uctivosti jsme naslouchali preludiu. Očekávali jsme, že prorok dorazí každým okamžikem.

Trpělivě jsme čekali, devátá hodina odbila a čas běžel dál. Jeden bratr vyšel dveřmi ven – aby se podíval, zda není potřeba s něčím pomoci. Když se vrátil zpět, řekl nám, že „president Monson přijde za chvíli“.

Asi o 15 minut později vstoupil president Monson do místnosti. Z úcty k němu jsme při jeho příchodu povstali. Měli jsme radost, že dorazil, a byli jsme rádi, že je v pořádku. Nepozorovali jsme žádnou očividnou příčinu toho, proč přišel pozdě.

President Monson se rovnou postavil k řečnickému pultu a řekl: „Bratří, omlouvám se, že jsem přišel pozdě, ale dnes ráno mě potřebovala manželka.“

Pocítil jsem hluboký obdiv a pokoru. Nedokázal jsem na tato slova přestat myslet.

Bylo to velmi důležité shromáždění. Byly na něm přítomny všechny generální autority Církve, ale president Monson nám

Budeme-li následovat presidenta Monsona a budeme-li se snažit být více takovými, jako je on, budeme nevyhnutelně věrnějšími následovníky Pána Ježíše Krista.

dal všem příklad. Potřebovala ho manželka, a on věnoval veškerý nutný čas k tomu, aby se o ni postaral. [Bylo to úžasné kázání.] Z toho, co bylo ten den řečeno, si již nic dalšího nepamatuji, jen ono kázání: „Potřebovala mě manželka.“

Následujme příklad proroka

Rád bych navrhl pět způsobů, jak můžeme následovat příklad presidenta Monsona.

1. Můžeme být pozitivní a můžeme být veselí.

V Drahocenné perle Prorok Joseph Smith popisuje svou „přirozeně veselou [povahu]“. (Joseph Smith–Životopis 1:28.) Slovo „veselý“ se hodí i na presidenta Monsona.

Při jedné příležitosti president Monson řekl: „Můžeme se ... rozhodnout, že zaujmeme pozitivní postoj. Nemůžeme změnit směr větru, ale můžeme přestavit plachty. Jinými slovy, můžeme se rozhodnout, že budeme veselí a pozitivní bez ohledu na to, co nám přijde do cesty.“¹

Jednou jsem čekal před zasedací místností Prvního předsednictva. Byl jsem pozván na schůzku, kde se projednávaly záležitosti týkající se chrámů. V tichosti jsem seděl venku, sám. Domníval jsem se, že První předsednictvo již

Při každém zasvěcování chrámu se president Monson zaměřuje na děti. Rád je zapojuje do obřadní oslavy úhelného kamene.

schůzku zahájilo a že mě za několik minut pozvou dál, abych se k nim přidal.

Jak jsem tam seděl, uslyšel jsem, jak jde kdosi po chodbě a píská si. Pomyslel jsem si: „Tady někdo nezná pravidla slušného chování. Je nepatřičné procházet se kolem kanceláře presidenta Církve a pískat si přitom.“

Za okamžik se onen pískálek objevil – byl to president Monson. Byl veselý a byl pozitivně naladěný. Srdečně mě pozdravil a řekl: „Myslím, že bychom mohli za pár minut začít.“

I s tíhou celé Církve, kterou nese na svých bedrech, je president Monson příkladem veselého člověka a vždy má pozitivní přístup. My bychom měli být taky takoví.

2. Můžeme být laskaví a láskyplní vůči dětem.

Ježíš mluvil často o dětech. Jeho prorok, president Monson, také často mluví o dětech. Obzvlášť při zasvěceních chrámu vídám, jakou lásku k dětem chová a jak nás svým příkladem učí, jak se k nim máme chovat. Při každém zasvěcení chrámu se zaměřuje na děti. Rád je zapojuje do slavnostního položení úhelného kamene a vždy několik z nich požádá, aby přidaly k úhelnému kameni trochu malty, aby mohly mít podíl na symbolickém dokončení chrámu. Dělá to zábavnou formou. Dělá to tak, aby to pro ně byl nezapomenutelný zážitek. Vždy se na ně usmívá.

Povzbuzuje je a chválí je. Je krásné to pozorovat.

Mezi jeho vřelé pozdravy občas patří plácnutí zdviženou rukou, zahýbání ušima nebo povzbuzení k tomu, aby sloužily na misi a měly svatbu v chrámu.

Před několika lety měl president Monson zasvětit na své narozeniny chrám Oquirrh Mountain v Utahu. Když dorazil k chrámu a přišel k hlavním dveřím, shromáždila se kolem něj skupina mladých lidí. Očividně věděli, že má president Monson narozeniny, protože mu začali zpívat: „Hodně štěstí, zdraví...“ Zastavil se a na tváři měl veliký úsměv. Dokonce začal i mávat rukama, jako by je při zpěvu vedl. Na konci ještě dodali: „A spoustu dalších narozenin!“ Řekl mi: „Tahle část se mi líbí nejvíc.“

Děti a mladí lidé Církve ho mají rádi a velmi dobře vědí, že on má rád je!

3. Můžeme se řídit nabádáními Ducha.

Oddanost presidenta Monsona Pánu a jeho odhodlání řídit se nabádáními Ducha krásně vyjádřil sám prorok těmito slovy: „Ty nejkrásnější zážitky, které v životě znám, jsou ty, kdy obdržíte nějaké nabádání a zachováte se podle něho, abyste později zjistili, že to bylo naplnění něčích modliteb nebo něčích potřeb. A já chci, aby Pán vždy věděl, že pokud potřebuje něco zařídit, Tom Monson to pro Něj udělá.“²

Toto je vzor, kterým bychom se měli všichni dobrovolně řídit.

4. Můžeme mít rádi chrám.

President Monson se do historie Církve zapíše jako jeden z velikých stavitelů chrámů. Od února 2008, kdy se stal presidentem Církve, pokračuje v onom velikém díle budování chrámů. Za dobu oněch šesti let v povolání presidenta Církve oznámil president Monson stavbu 33 nových chrámů.

President Monson řekl: „Kéž každý z nás žije způsobem, s čistými rukama a čistým srdcem, aby se chrám mohl dotknout našeho života a naší rodiny.“³

Také nám dal tento úžasný slib: „Pokud milujeme chrám, dotýkáme se chrámu a navštěvujeme chrám, náš život bude odrážet naši víru. Pokud přicházíme do těchto svatých domů Božích a připomínáme si smlouvy, které zde uzavíráme, *budeme schopni*

zvládnout jakoukoli zkoušku a překonat každé pokušení.“⁴

Řiďte se vzorem, který nám dává náš prorok tím, jak moc má rád chrám.

5. Můžeme být laskaví, pozorní a láskyplní.

President Monson je úžasný příklad toho, jak mít rád druhé. Celou jeho službu charakterizují návštěvy v domovech, vkládání rukou na hlavu a udílení požehnání, neočekávané telefonáty útěchy a povzbuzení, posílání dopisů povzbuzení, chvály a uznání, návštěvy v nemocnicích a pečovatelských domovech a nacházení času na účast na pohřbech a posledních rozloučeních, a to i navzdory jeho nabitému programu.

Tak jako to dělal Spasitel, i Thomas Monson chodí a koná dobro (viz Skutkové 10:38) a žehná druhým a má je rád, jako by to byla hnací síla jeho života.

Pozoruhodný příklad laskavosti presidenta Monsona se udál v roce 2012. Když se blížilo dokončení nádherného chrámu Brigham City v Utahu, sešel jsem se s Prvním předsednictvem, abychom prodiskutovali plány zasvěcení tohoto chrámu. Město Brigham City je vzdáleno jen hodinu severně od Salt Lake City, takže by nebyl problém, aby na zasvěcení přijel president Monson.

Místo toho ale president Monson řekl: „Brigham City je rodné město presidenta Boyda K. Packera, velikého apoštola, který po mnoho let sedával po mém boku v Dvanácti. Chci, aby měl on tu čest a požehnání zasvětit chrám ve svém rodném městě. Zůstanu doma a pověřím presidenta Packera, aby chrám Brigham City zasvětil on. Chci, aby to byl jeho velký den.“

Pro presidenta Packera a sestru Packerovou, která také vyrůstala v Brigham City, to byl nádherný den. Toto laskavé a šlechetné gesto presidenta Monsona vůči tomuto drahému apoštolovi na mě velice zapůsobilo. My všichni můžeme být také takoví. Můžeme se dělit s druhými, být laskaví a myslet více na lidi kolem sebe

Vzor proroka

President Monson nás učí oné cestě, jak máme žít, prostřednictvím úžasných a inspirujících proslovů na generální

Tak jako to dělal Spasitel, i president Monson chodí a koná dobro a žehná druhým a má je rád, jako by to byla hnací síla jeho života.

konferenci. Učí nás svým pozoruhodným a nádherným osobním příkladem tomu, jak být následovníkem Ježíše Krista. Pán nám vsutku poskytuje ve všem vzor a jedním ze vzorů, o jejichž následování se máme snažit, je vzor našeho milovaného proroka.

Svědčím o tom, že v nebi je Bůh, který nás zná a miluje. Dal nám proroka – aby nás vedl, učil a provázel těmito posledními dny. Věřím, že Pán od nás očekává, že budeme mít proroka rádi, budeme ho podporovat a budeme se řídit jeho příkladem.

To, že mohu žít v době, kdy je Pánovým prorokem Thomas S. Monson, považuji za veliké požehnání. Budeme-li ho následovat a budeme-li se snažit být více takovými, jako je on, budeme nevyhnutelně věrnějšími následovníky Pána Ježíše Krista. ■

Ze zasvěcujícího shromáždění Cirkevního vzdělávacího systému, které se konalo 5. května 2013 na Univerzitě Brigham Younga-Idaho. Celý text proslovu najdete zde: lds.org/broadcasts.

ODKAZY

1. „Messages of Inspiration from President Monson“, *Church News*, Sept. 2, 2012, 2.
2. *On the Lord's Errand* (DVD, 2008).
3. Thomas S. Monson, „Požehnání chrámu“, *Liahona*, říjen 2010, 19.
4. Thomas S. Monson, *Be Your Best Self* (1979), 56; zvýraznění přidáno.

Filipíny—

DUCHOVNÍ
SÍLA NA
MOŘSKÝCH
OSTROVECH

*V krátkém období
53 let dosáhla Církev
na Filipínách, které jsou
známy jako „Perla orientu“,
ohromující síly a růstu.*

Augustovi A. Limovi se poselství, které mu předali dva mladí misionáři ze Spojených států, zdálo být potvrzením zásad, o kterých již dříve věděl, že jsou pravdivé. Augusto, mladý právník a křesťan, poznamenal, že naukám, jako je například pokračující zjevení, „věřil už v době, kdy byl na střední a vysoké škole“.¹

Po několika měsících Augusto souhlasil s tím, že přijde na nedělní bohoslužbu, a přijal výzvu číst Knihu Mormonovu a modlit se ohledně ní. „Začal jsem číst Knihu Mormonovu opravdu vážně – v tomtéž duchu, v jakém nás k tomu nabádá Moroni. Když jsem to udělal s touhou poznat, zda je pravdivá, již po několika řádcích jsem začal získávat svědectví,“ vzpomíná.²

V říjnu 1964 byl Augusto Lim pokřtěn a stal se pionýrem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů na Filipínách. Jeho manželka a členové rodiny vstoupili do Církve krátce poté. Dnes, po několika desetiletích věrné služby v Církvi – k níž patří i povolání z roku 1992 sloužit jako generální autorita, čímž se stal prvním Filipíncem, který v takové funkci sloužil, – je bratr Lim příkladem víry a oddanosti stovek tisíc Svatých posledních dnů, kteří na „Perle orientu“ žijí.

Úrodná země

Přibližně 550 let před narozením Ježíše Krista Pán slíbil Nefimu, prorokovi z Knihy Mormonovy: „Pamatuji na ty,

kteří jsou na ostrovech mořských“ a „vynáším slovo své dětem lidským, ano, dokonce ke všem národům země“ (2. Nefi 29:7.) Mnohé z těch, kteří čtou tato vybraná slova, napadá jedna skupina „ostrovů mořských“ – Filipíny.

Filipínskou republiku, která má téměř 100 milionů obyvatel, tvoří rozsáhlé souostroví asi 7 100 ostrovů, které se nacházejí u jihovýchodního pobřeží Asie. Je to krásná tropická země, kterou obývají přátelští, temperamentní a skromní lidé. Přesto je ale náchylná na výskyty zemětřesení, tajfunů, sopečných erupcí, přílivových vln a jiných přírodních katastrof a země se potýká s mnoha společenskoekonomickými problémy. Opakovaným problémem je i velmi rozšířená chudoba. Filipínci si také prožili období politické nestability a ekonomických krizí.

Avšak pro ty, kteří jsou obeznámeni se způsoby Páně, jsou Filipíny úrodnou zemí pro zasazení semének evangelia. Mnozí Filipínci používají kromě tagalštiny a dalších domorodých jazyků také angličtinu, která je rovněž celonárodním jazykem. V důsledku dlouhého období španělské nadvlády tvoří více než 90 procent obyvatelstva křesťané, přičemž významnou menšinou jsou muslimové.

První pokus přivést na Filipíny Církev podnikli v roce 1898 během Španělsko-americké války Willard Call a George Seaman, vojáci a zároveň Svatí posledních dnů z Utahu, kteří byli před svým odjezdem ustanoveni jako

Mladí dospělí na Filipínách úspěšně stavějí na zásadách evangelia a stávají se pevnými vedoucími v Pánově Církvi.

misionáři. Když se jim naskytla příležitost, kázali evangelium, ale žádné křty z toho nezvešly.

Během 2. světové války se po ostrovech pohybovalo několik Svatých posledních dnů, kteří byli příslušníky postupujících spojeneckých armád. V letech 1944 a 1945 měly vojenské skupiny na mnoha různých místech církevní shromáždění a řada příslušníků armády, kteří byli Svatými posledních dnů, zůstávala po skončení války na Filipínách. Patřila mezi ně i Maxine Tateová a nově obrácený člen Jerome Horowitz. Oba pomáhali seznámit s evangeliem Anicetu Fajardovou. Když bratr Horowitz pomáhal znovu postavit Anicetin dům ve vybombardované části Manily, podělil se o svou nově nalezenou víru s Anicetou a s její dcerou Ruth.

Aniceta získala svědectví a chtěla se dát pokřtít, ale Církev v té době nedávala oprávnění ke křtům Filipínců, protože na ostrovech neexistovala žádná stálá jednotka Církve. Starší Harold B. Lee (1899–1973) z Kvora Dvanácti apoštolů se dozvěděl o Anicetině přání, a díky své funkci předsedy generálního výboru pro příslušníky armády Anicetin křest schválil. Velikonočního rána v roce 1946 byla Aniceta Fajardová pokřtěna vojákem Lorenem Ferrem a je nyní považována za první Filipínku, která se stala členkou Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Počátek misionářské práce

Po válce byly církevní skupiny zorganizovány na dvou amerických vojenských základnách – Clark Air Base a Subic Bay Naval Base – a Svatí posledních dnů, kteří sloužili v armádě, se těšili na to, až bude na Filipínách založena oficiální církevní organizace. 21. srpna 1955 prezident Joseph Fielding Smith (1876–1972) zasvětil Filipíny pro hlásání evangelia. Kvůli právním omezením se však příjezd misionářů oddálil až do roku 1961.

V roce 1960 na několik dnů Filipíny navštívil starší Gordon B. Hinckley (1910–2008), který byl tehdy asistentem Kvora Dvanácti apoštolů: „Vyjádřil jsem přesvědčení, že misionářská práce bude ... právě tak plodná, jako byla na mnoha jiných místech na světě.“³ Následující rok, po mnoha přípravách a administrativní práci, kterou vykonali členové jako například Maxine Tate Grimmová a prezident Robert S. Taylor, který předsedal misii Jižní Dálný východ, se starší Hinckley na ostrovy vrátil, aby Filipíny znovuzasvětil pro zahájení misionářské práce.

28. dubna 1961 se na předměstí Manily starší Hinckley sešel se skupinkou vojáků, amerických residentů a jedním filipínským členem – Davidem Lagmanem – a pronesl zvláštní modlitbu, v níž zaznělo, „že mnoho tisíc lidí přijme toto poselství a bude díky němu požehnáno“.⁴ Tato slova pronesená pravým služebníkem Páně se záhy stala prorockými.

První čtyři misionáři – Raymond L. Goodson, Harry J. Murray, Kent C. Lowe a Nester O. Ledesma – dorazili do Manily o několik týdnů později. „Filipínci přijímali evangelium velmi snadno,“ poznamenal starší Lowe. „Když se do Církve rozhodla vstoupit hlava rodiny, ve velmi mnoha případech přišla do Církve celá rodina.“⁵

Růst Církve

Práce pokračovala až do té míry, že v roce 1967 byla zorganizována Filipínská misie. Do konce onoho roku bylo v misii 3 193 členů, z nichž 631 bylo obráceno během téhož roku. Do roku 1973 se Církev na Filipínách rozrostla na téměř 13 000 členů. 20. května 1973 byl vytvořen filipínský

kůl Manila a Augusto A. Lim byl povolán jako president. V roce 1974 se misie rozdělila na Filipínskou misii Manila a Filipínskou misii Cebu City.

V srpnu 1975 přijel do Manily president Spencer W. Kimball (1895–1985), aby zde předsedal první filipínské územní konferenci. V srpnu bývaly časté bouře, což těm, kteří přijížděli do Manily z okolí, ztěžovalo cestování. Autobus plný Svatých z města Laoag City téměř nedojel, ale Svatí vytlačili vozidlo z bahnité prohlubně a úpěnlivými prosbami přesvědčili řidiče, aby jel dál. Jiná skupina Svatých se tři dny odvážně plavila po rozbouřeném moři, protože, jak poznamenala jedna sestra, to

našel vhodný pozemek pro stavbu chrámu. Po posouzení několika pozemků ředitel odeslal žádost o zakoupení pozemku o velikosti 1,4 hektaru ve městě Quezon City. Toto místo se nachází nad údolím Marikina a je poměrně dobře dostupné pro mnoho členů Církve. Žádost byla schválena a nemovitost byla v lednu 1981 zakoupena. Název ulice byl na žádost Církve změněn na Temple Drive [Chrátová ulice].

Slavnostního výkopu konaného 25. srpna 1982 se navzdory hrozbě výskytu tajfunu zúčastnilo asi 2 000 členů Církve, kteří dorazili ze všech možných koutů souostroví na člunech, vlakem a autobusem. Stavba chrámu byla

1898: Dva příslušníci armády – Svatí posledních dnů – hlásají evangelium na Filipínách během Španělsko-americké války

1944–1945: Další vojáci Svatých posledních dnů hlásají evangelium během 2. světové války

1946: Aniceta Fajardová se stává první známou Filipínkou, která byla pokřtěna a potvrzována za členku Církve

1955: President Joseph Fielding Smith zasvěcuje Filipíny pro kázání evangelia

jediné, na čem jim záleželo, bylo vidět a slyšet žijícího proroka Božího.

President Kimball navštívil Filipíny znovu v roce 1980, aby předsedal další územní konferenci, a také se krátce setkal s filipínským presidentem Ferdinandem Marcosem. Toto setkání připravilo cestu pro to, aby Církev mohla nakonec na Filipínách v roce 1983 otevřít misionářské výcvikové středisko a aby mohl být o rok později zasvěcen chrám Manila. V roce 1987 bylo zřízeno území Filipíny/Mikronésie s ústředím v Manile.

V tomtéž roce byly také přeloženy části Knihy Mormony do tagalštiny. Nyní je Kniha Mormonova přeložena do několika jazyků, kterými se na Filipínách mluví, včetně cebuánštiny.

Požehnání plynoucí z chrámu

V prosinci 1980 vyslal president Spencer W. Kimball ředitele církevního realitního oddělení do Manily, aby tam

zahájena krátce poté a v srpnu 1984 byl chrám připraven k zasvěcení.

Před zasvěcením se prohlídky chrámu zúčastnilo téměř 27 000 členů i nečlenů. Přišli bez ohledu na to, že před pouhými několika dny udeřily na Filipíny dva tajfuny v rozmezí 48 hodin. Svatí ze vzdálených provincií dorazili unavení, ale nadšení. V mnoha případech museli přijet do Manily oklikou, protože silnice byly zaplavené a mosty poškozené rozvodněnými řekami.

Krásu chrámu na návštěvníky, včetně mnoha prominentních Filipínců, velmi zapůsobila. Spisovatel Celso Carunungan se zmínil o „jakémisi pocitu svatosti, že když vstoupíte dovnitř, setkáte se tam se Stvořitelem“. Plukovník Bienvenido Castillo, vrchní kaplan Filipínské policie, řekl, že chrám je „místo, kde můžete díky prostředí, v němž se nacházíte, rozjímat o nebeských věcech“. Dvě jeptišky vyjádřily přesvědčení, že chrám „je skutečně dům Páně“. Eva Estrada-Kalawová, členka filipínského parlamentu, řekla

průvodcům: „Přála bych si, abyste zde vybudovali více chrámů.“⁶

President Hinckley, tehdejší druhý rádce v Prvním předsednictvu, vedl bohoslužbu spojenou s položením úhelného kamene, která se konala v úterý 25. září 1984. Poté následovalo devět zasvěcovacích zasedání v celestiální místnosti. Různých zasedání se zúčastnilo přibližně 6 500 Svatých ze 16 kůlů a 22 okrsků v Tichomořském území.

Poté, co proběhlo poslední zasvěcovací zasedání, se Paulo V. Malit ml. a Edna

Avšak podobně jako kupec, který šel a prodal vše, co měl, aby si koupil jednu drahou perlu (viz Matouš 13:45–46), se i tento manželský pár rozhodl prodat dům, aby měli na zaplacení cesty a mohli být se svými dětmi zpečetěni jako věčná rodina. Poté, co prodali dům a téměř veškerý svůj majetek, byli schopni shromáždit přesnou částku na zaplacení plavby jejich devítičlenné rodiny do Manily. Leonides měla obavy, protože neměli domov, kam by se mohli vrátit. Ale Bernardo ji ujistil, že Pán se o ně

1961: Filipíny jsou oficiálně otevřeny pro misijnářskou práci; přijíždějí první čtyři misionáři

1967: Zorganizována Filipínská misie

1973: Vytvořen Filipínský kůl Manila

1974: Filipínská misie je rozdělena a vznikají misie Manila a Cebu City

1975: V Manile se koná první územní konference

1983: V Manile se otevírá misijnářské výchovné středisko

A. Yasonová stali prvním manželským párem, který byl 27. září 1984 v chrámu Manila na Filipínách oddán. Obřad sňatku vykonal W. Garth Andrus, první prezident tohoto chrámu.

Mnoho členů Církve, počínaje chrámovými pracovníky, čekalo ve frontě, aby mohli obdržet své obdarování. Práce v chrámu pokračovala celou noc až do druhého dne.

Členové pocítovali zvýšenou touhu vstoupit do chrámu. Ti, kteří bydleli daleko od Manily, toho museli hodně obětovat, aby dorazili z velké dálky na člunu nebo autobusem. Přesto však přišli a přinesli s sebou příběhy víry a odhodlání.

Bernardovi a Leonidě Obedozaovým z General Santos se cesta do chrámu ve vzdálené Manile zdála téměř nedosažitelná.

Schůzka Pomocného sdružení na téma připravenosti na nouzové situace poskytuje sestrám žijícím v zemi, kterou často postihují přírodní katastrofy, cenné informace.

postará. V roce 1985 byli zpečetěni jako rodina na čas a celou věčnost. Stálo to za veškeré oběti, které přinesli, neboť v chrámu našli s ničím nesrovnatelnou radost – svou drahocennou perlu. A Bernardova slova se naplnila – Pán se o ně postaral. Při zpáteční cestě z Manily jim laskaví známí poskytli místo, kde mohli bydlet. Jejich děti vystudovaly a rodina si nakonec pořídila nový domov na novém místě.

18. dubna 2006 První předsednictvo oznámilo, že bude postaven filipínský chrám Cebu City. Mnozí členové Církve, když se tuto novinu dozvěděli, plakali radostí. „Jsme požeňnání, protože Pán vybral jako místo pro stavbu dalšího

RŮST POČTU ČLENŮ CÍRKVE NA FILIPÍNÁCH

Celkový počet členů Církve: 675 166*
 Sbory a odbočky: 1 134
 Misie: 17
 Chrámů: 2 (další je ve výstavbě)
 Střediska rodinné historie: 167

* Podle údajů ze září 2013

1984: Na Filipínách je zasvěcen chrám Manila

1987: Je zřízeno území Filipíny/Mikronésie s ústředím v Manile

1987: Části Knihy Mormonovy jsou přeloženy do tagalštiny

2010: Zasvěcen chrám Cebu City na Filipínách

chrámu Cebu City,“ řekl Cesar Perez ml., ředitel Institutu náboženství v Cebu City.

Několik měsíců po zasvěcení chrámu Cebu City se filipínští Svatí posledních dnů mohli znovu radovat. 2. října 2010 president Thomas S. Monson během svého úvodního proslovu na generální konferenci oznámil stavbu chrámu Urdaneta ve filipínské provincii Pangasinan.

To nejlepší teprve přijde

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je na Filipínách poměrně mladá v porovnání s tím, jak dlouho působí v jiných zemích, ale její budoucnost v tomto ostrovním národě je vskutku úžasná. Zdejší růst Církve je zázračný a to nejlepší teprve přijde. Starší Michael John U. Teh ze Sedmdesáti, druhý Filipínek, který byl povolán sloužit jako generální autorita, řekl: „My [filipínští Svatí posledních dnů] se musíme duchovně připravovat více než kdy předtím, protože toto dílo půjde kupředu s naší pomocí, i bez nás.“⁷

Tak jak se bude odvíjet 21. století, znovuzřízená Církev bude dál růst v počtech i vlivu, zatímco další a další Filipínci budou přijímat její poselství a stanou se požeňnáním pro tento vyvolený lid na mořských ostrovech. Pro staršího Teha a filipínské Svaté se právě nyní naplňují „veliké ... sliby Páně [určené] těm, kteří jsou na ostrovech mořských“. (2. Nefi 10:21.) ■

ODKAZY

1. Augusto A. Lim, v článku R. Laniera Britsche, „Faithful, Good, Virtuous, True“: Pioneers in the Philippines“, *Ensign*, Aug. 1997, 60; *Liahona*, Feb. 1998, 44.
2. Augusto Lim, v Gelene Tobias, „Augusto Lim: The Man of Many Firsts“, countrywebsites.lds.org/ph/index.php/datetime-philippines/jubilee-2011.
3. Viz Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 213–215.
4. Gordon B. Hinckley, „Commencement of Missionary Work in the Philippines“, *Tambuli*, Apr. 1991, 18.
5. Interview s Kentem Clyde Lowem, které vedl James Neil Clark, 3. září 2007.
6. Francis M. Orquiola, „Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints“, *Ensign*, Nov. 1984, 107.
7. Michael John U. Teh, „Scriptures and Spiritual Preparation“ [Poselství předsednictva území, květen 2011]; lds.org/ph/index.php/literature.

PLÁNU SPASENÍ

Jak pomoci odpovídat na otázky

LaRene Porter Gauntová

Církevní časopisy

Zijeme v úžasné době. Znovuzřízené evangelium Ježíše Krista vychází „z temnoty“. (NaS 1:30.) V důsledku toho se stále více dětí Nebeského Otce, které nejsou naší víry, dozvídá o „mormonech“. Některé se dozvídají věci, které jim přijdou zvláštní a matoucí. Jiné se dozvídají o věcech, které jim připadají známé a uklidňující. Mohou za námi přicházet jednotlivci z obou skupin, kteří hledají odpovědi na své otázky. Mnoho odpovědí lze nalézt v plánu spasení, který je rovněž znám jako „veliký plán štěstí“. (Alma 42:8.)

Nejčastěji pokládané otázky zní: „Odkud jsem přišel?“, „Proč jsem zde?“ a „Kam půjdu po tomto životě?“ Všechny tyto otázky lze zodpovědět pomocí pravd, které nalézáme v plánu spasení. V tomto článku jsou uvedeny některé odpovědi z písem a od presidenta Thomase S. Monsona, které se těchto otázek týkají.

*Víra v Ježíše Krista
Pokání*

PŘEDSMRTELNÝ ŽIVOT

STVOŘENÍ

ZÁVOJ

SMRTELNOST

Odkud jsem přišel?

Jsme věčné bytosti. Před tímto životem jsme žili s Bohem jako Jeho duchovní děti. „Apoštol Pavel [učil], že jsme potomstvo Boží [viz Skutkové 17:29],“ řekl president Monson. „Protože víme, že naše fyzické tělo pochází ze smrtelných rodičů, musíme Pavlovo prohlášení blíže prozkoumat. Pán prohlásil, že ‚duch a tělo jsou duší člověka‘ [NaS 88:15]. Duch je tedy to, co pochází z Boha. Pisatel epištoly k Židům mluví o Bohu jako o ‚Otcí duchů‘ [Židům 12:9].“¹

Proč jsem zde?

O našem životě na zemi president Monson řekl: „Jak vděční máme být za to, že moudrý Stvořitel stvořil zemi a umístil nás sem se závojem zapomnění naší předchozí existence, abychom mohli projít zkouškami a prokázat, co v nás je, abychom se stali způsobilými pro vše, co pro nás Bůh připravil.“

Je jasné, že hlavním účelem naší existence na zemi je získat tělo z masa a kostí. Také nám byl dán dar svobody jednání. Máme výsadu rozhodovat se v tisíci způsobech sami za sebe. Zde se učíme díky nelehkým osobním zážitkům. Rozlišujeme mezi dobrem a zlem. Uvědomujeme si rozdíl mezi hořkým a sladkým. Zjišťujeme, že naše činy doprovázejí následky.“²

Kam půjdu po tomto životě?

Smrt přichází ke všem členům lidské rodiny. Ale „když umře člověk, zdalíž zase ožive?“ (Job 14:14.) „Víme, že smrt není konec,“ řekl president Monson. „Těto pravdě učili a stále učí žijící proroci ve všech dobách. Nachází se také v našich svatých písmech. V Knize Mormonově čteme tato přímá a utěšující slova:

*Víme, kde hledat
odpovědi, když
máme my nebo
druzí otázky
ohledně evangelia
Ježíše Krista?*

Křest

Dar Ducha Svatého

*Vytrvání
do konce*

KDE SE O PLÁNU SPASENÍ MOHU DOZVĚDĚT VÍCE?

1. Plánu spasení se nejsrozumitelněji učí v Knize Mormonově, v Nauce a smlouvách a v Drahocenné perle.
2. Slova žijících proroků se nacházejí na stránkách conference.lds.org. Můžete si vyhledat pojmy jako například plán spasení, plán štěstí, usmíření, oslavení, spravedlnost a milosrdenství, pokání a vzkříšení.
3. Viz „Lekce 2: Plán spasení“ ve 3. kapitole příručky *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě*.

„Nyní, ohledně stavu duše mezi smrtí a vzkříšením – viz, anděl mi oznámil, že duchové všech lidí, jakmile odejdou z tohoto smrtelného těla, ano, duchové všech lidí, ať jsou dobří nebo zlí, jsou dovedeni domů k tomu Bohu, který jim dal život.

A pak, stane se, že duchové těch, kteří jsou spravedliví, jsou přijati do stavu štěstí, který se nazývá ráj, do stavu odpočinutí, do stavu pokoje, kde budou odpočívati ode všech trápení svých a ode všech starostí a smutku.“ [Alma 40:11–12.]³

Poté, co budeme vzkříšeni, vejdemo do celestiálního království, jehož sláva je jako slunce, do terestriálního království, jehož sláva je jako měsíc, do telestiálního království, jehož sláva je jako hvězdy, nebo do zevní temnoty. (Viz NaS 76.)

Existuje skutečně Bůh? Existuje Satan?

Nebeský Otec, Ježíš Kristus i Satan se všichni účastnili velké Rady v nebi, která se konala předtím, než jsme se narodili. V rámci plánu spasení Nebeský Otec požádal, aby někdo sestoupil na zemi a usmířil naše hříchy. Řekl: „Koho pošlu? A jeden [Ježíš Kristus], jako Syn Muže, odpověděl: Zde jsem, pošli mne. A jiný [Satan] odpověděl a řekl: Zde jsem, pošli mne. A Pán řekl: Pošlu prvního.

A druhý [Satan] se rozhněval a svůj první stav nezachoval; a onoho dne ho následovali mnozí.“ (Abraham 3:27–28; viz také NaS 29:36–37; Mojžíš 4:1–4.)

Máme moc odolávat Satanovým pokušením?

Jedna třetina duchů, kteří se po Radě v nebi rozhodli následovat Satana, byla spolu s ním vyvržena. Oni a Satan zůstávají duchy bez fyzického těla. Prorok Joseph Smith učil: „Všechny bytosti, které mají tělo, mají moc nad těmi, které ho nemají.“⁴ Satan nás tedy může pokoušet, ale my máme moc mu odolávat.

Duchovní svět

SMRT

VZKŘÍŠENÍ

CELESTIÁLNÍ SLÁVA

TERESTRIÁLNÍ SLÁVA

TELESTIÁLNÍ SLÁVA

Proč to někdy vypadá, že Nebeský Otec neodpovídá na mé modlitby?

„Modlitba je úkon, kterým se uvádí do vzájemného souladu vůle Otcova a vůle dítěte. Účelem modlitby není změnit vůli Boží.“ (Bible Dictionary, „Prayer“.) Modlitba je nástroj, který nám pomáhá rozhodnout se, zda použijeme svobodu jednání k tomu, abychom uvedli svou vůli do souladu s vůlí Boží. (Viz Abraham 3:25.) Nebeský Otec vždy odpovídá na naše modlitby, ale tyto odpovědi mohou přijít ve formě „ano“, „ne“ nebo „ještě ne“. Načasování je důležité.

Proč procházím zkouškami, když se snažím vést dobrý život?

Zkoušky jsou součástí plánu spasení. Posilují nás, tříbí nás a očišťují nás, zatímco se spoléháme na Ježíše Krista a Jeho evangelium. Nebeský Otec nás během našich zkoušek podporuje. Naše zkoušky „[nám] dají zkušenosti a budou pro [naše] dobro“. (NaS 122:7.)

Jak mohu poznat, co je správné a co je špatné?

Všechny Boží děti se rodí se Světlem Kristovým, které nám pomáhá „rozeznávat dobro od zla“. (Moroni 7:16.) Kromě toho nám může v mysli a v srdci vydat svědectví o pravdě skrze pokojné a hřejivé pocity. (Viz NaS 8:2–3.)

Může mi být odpuštěno, i když jsem spáchal závažné hříchy?

Bůh věděl, že každý z nás bude hřešit, až se budeme učit rozhodovat se mezi dobrým a špatným.⁵ Všechny hříchy však s sebou přinášejí trest. Spravedlnost vyžaduje, abychom tento trest vytrpěli. Nebeský Otec ve svém milosrdenství dovolil Ježíši Kristu, aby vykonal Usmíření, a uspokojil tak požadavky spravedlnosti za nás za všechny. (Viz Alma 42.) Jinými slovy, Kristovo utrpení v Getsemanech a smrt na Golgotě zaplatily cenu za všechny naše hříchy pod podmínkou, že skrze pokání a přijetí obřadů evangelia přijmeme Kristovo Usmíření. Hříchy nám budou odpuštěny. (Viz NaS 1:31–32.) ■

ODKAZY

1. Thomas S. Monson, „Běh života“, *Liahona*, květen 2012, 91; viz také Abraham 3:22–26.
2. Thomas S. Monson, „Běh života“, 91–92; viz také Alma 34:32–34.
3. Thomas S. Monson, „Běh života“, 93; viz také Nauka a smlouvy 76:59–111.
4. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 209.
5. Malé děti nemohou hřešit, „dokud nezačnou býti ... zodpovědnými“. (Viz NaS 29:46–47.)

JAK TO VĚDĚLY?

President Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce v Prvním předsednictvu, během generálního shromáždění Pomocného sdružení v roce 2011 předal sestrám z Pomocného sdružení poselství, které se dotklo mého srdce a dodalo mi klid. Hovořil o drobném kvítku pomněnky a o tom, jak jejich pět okvětních plátků představuje pět věcí, na něž máme neustále pamatovat.¹

Po tomto shromáždění mi má dcera Alyssa pověděla příběh o své přítelkyni Jessie, která má malou firmu specializovanou na dodávání občerstvení. Vedoucí Pomocného sdružení kůlu Jessii požádaly, aby připravila zákusek, který se bude podávat po

generálním shromáždění Pomocného sdružení. Jessie řekla Alysse, že hned věděla, co má udělat – 250 muffinů. Alyssa jí nabídla, že jí muffiny pomůže odvézt do střediska kůlu.

Nadešel den shromáždění, a když Alyssa dorazila na pomoc, našla Jessii téměř v slzách. Muffiny byly připraveny, ale Jessie poslala jejich fotografii jedné své příbuzné, která jí sdělila, že na ono shromáždění nejsou dostatečně nazdobené.

Jessie o sobě začala pochybovat. Usoudila, že vedoucí Pomocného sdružení nejspíš očekávají něco propracovanějšího než její jednoduché muffiny. Horečně se snažila vymyslet způsob, jak muffiny znovu nazdobit, ale nebyl

na to čas. Tak s Alyssou vzaly muffiny tak, jak byly, s tím, že Jessie měla pocit, že sestry zklamala – dokud nepromluvil president Uchtdorf.

Když hovořil o droboučké pomněnce, na obrazovce se objevila fotografie onoho malého modrého kvítečku. Byl to velmi prostý kvítek, ale zároveň se svými jemnými okvětními plátky tak krásný. Poselství presidenta Uchtdorfa se dotklo srdce každé z nás, když nás prosil, abychom se nenechávaly rozptylovat velkými exotickými květy okolo nás natolik, abychom zapoměly na pět jednoduchých, ale důležitých pravd, kterým nás učí.

Po závěrečné modlitbě se sestry odebraly do kulturního sálu. Když Alyssa a Jessie vešly, uviděly, jak všechny sestry obklopily stůl se zákusem a ptaly se: „Jak to věděly?“

Každý muffin byl ozdoben obyčejnou bílou polevou a jedním prostým, krásným a jemným kvítkem pomněnky s pěti okvětními plátky. ■

Gale Ashcroftová, Arizona, USA

ODKAZ

1. Viz Dieter F. Uchtdorf, „Pomněnka“, *Liahona*, listopad 2011, 120.

Muffiny byly připraveny, ale Jessie poslala jejich fotografii jedné své příbuzné, která jí sdělila, že na ono shromáždění Pomocného sdružení nejsou dostatečně nazdobené.

ONEN SLIB MI DAL NADĚJI

Brzy poté, co jsme se s manželem vzali, jsme byli požehnáni synem. Když jsem spatřila jeho úsměv a podívala se mu do očí, cítila jsem se Nebeskému Otci zavázána. Náš syn se mi zdál dokonalý. Spolu s manželem jsem každý den za tento vzácný dar děkovala Pánu.

19. února 2009 jsem se připravovala na návrat do školy do posledního ročníku a balila jsem si věci. Manžel ani já jsme nevěděli, že nazítří náš milovaný syn dostane horečku a opustí tento smrtelný život.

Byl to zážitek, který jsem nesla těžce. Členové našeho sboru přišli k nám domů, aby nás utěšili verši z písem a náboženskými písněmi a aby se s námi modlili. Vážila jsem si jejich soucitných vyjádření soustrasti, ale můj zármutek kvůli synkovi neustával. Kdykoli jsem na něj pomyslela, oči se mi zalily slzami.

Čtyři dny po jeho smrti jsem byla inspirována k tomu, abych studovala příručku *Učení presidentů Církve: Joseph Smith*. Když jsem si tuto knihu vzala, otevřela se mi v rukou na kapitole nazvané „Slova naděje a útěchy v případě úmrtí“. Začala jsem číst a tragické ztráty, které Joseph a Emma utrpěli po založení své rodiny, se mě hluboce dotkly. Když jsem se dostala k úryvku z Prorokovy řeči na pohřbu dvouleté dívky, měla jsem pocit, jako by mi někdo na hlavu lil studenou vodu, která zchlazovala mé zármutkem sužované myšlenky.

Zavolala jsem na manžela. Společně jsme četli: „Kladl jsem si otázku,

jak je možné, že nemluvnata, nevinné děti, jsou nám odnímána. ... Pán odnímá mnohé, dokonce v jejich dětství, aby mohli uniknout ... trápením a zlům tohoto současného světa; byli příliš čistí, příliš líbezní, než aby žili na zemi; pokud to tudíž patřičně rozvážíme, namísto truchlení máme důvod k radosti, neboť jsou vysvobozeni od zla, a my je budeme brzy opět mít.“

Prorok dále uvedl: „Lze položit otázku – ‚Budou mít matky své děti ve věčnosti?‘ Ano! Ano! Matky, vy budete mít své děti; neboť ony budou mít věčný život, neboť jejich dluh je splacen.“¹

Od té doby, co jsme si ona nádherná slova přečetli, jsou naše

rodinné modlitby plné díkůvzdání za slib, že skrze Usmíření Ježíše Krista se se svým synem znovu setkáme.

Dnes máme tři úžasné děti, sourozence našeho zesnulého synka. Učíme je pravému a věčnému evangeliu, které je povede zpět k jejich Nebeskému Otci a ke Spasiteli, Ježíši Kristu.

Vím, že poselství Proroka Josepha Smitha o životě po smrti je pravdivé. Budu navždy vděčná za naději, pokoj, radost a štěstí, které to naší rodině – na obou stranách závoje – přináší. ■
Juliana Fayehunová, Lagos, Nigérie

ODKAZ

1. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 174, 175.

Když jsem si tuto knihu vzala, otevřela se mi v rukou na kapitole nazvané „Slova naděje a útěchy v případě úmrtí“.

MOHL JSEM SE PODĚLIT O MNOHÉ

O připravenosti na nouzové situace jsem vždy přemýšlel ve spojitosti se zajištěním své rodiny a sebe sama. Jednoho nedělního rána v roce 1992 na jihu Floridy jsem se však naučil dívat se na připravenost z jiného úhlu. Hurikán Andrew, jeden z nejničivějších a finančně nejnáročnějších hurikánů, které kdy zasáhly Spojené státy, narušil krásné letní ráno v Miami na Floridě.

Kvůli svému zaměstnání jsem se účastnil tříměsíčního seznamovacího programu a bydlel jsem přechodně sám v bytě poblíž pláže. Když přišlo varování před hurikánem a já jsem zjistil, že bude zapotřebí, aby se obyvatelé našeho bytového domu evakovali, jeden z mých spolupracovníků rezervoval pro ostatní kolegy a pro mě pokoje v hotelu ve vnitrozemí. Zatloukl jsem okna a uskladnil své věci.

Očekával jsem, že mě na týden přijede navštívit má žena s dětmi, takže

jsem v předstihu nakoupil dostatek jídla a vody pro svou šestičlennou rodinu. Těšilo mě vědomí, že jsem se mohl odebrat na bezpečné místo a že jsem si s sebou mohl vzít dost jídla na několik týdnů.

Když jsem se dopoledne v 10:30 chystal odejít, cítil jsem se dobře – všechno bylo v pořádku. Poklekl jsem a v modlitbě jsem Nebeskému Otci poděkoval za pozhánání a poprosil jsem Ho o pomoc během bouře, která přicházela. Když jsem modlitbu končil, Duch mě ponoukal k tomu, abych řekl: „Pokud bude někdo potřebovat pomoc, pomoz mi ho prosím najít.“

Během několika minut zaklepala na dveře vdova, které bylo něco přes osmdesát. „Promiňte,“ řekla. „Spletla jsem si pokoje. Hledám přítelkyni.“

Vypadala vyčerpaně. Když jsem se jí zeptal, zda bych jí mohl nějak pomoci, začala být rozrušená a řekla mi,

že neví, co má dělat nebo kam má jít. Zeptal jsem se jí, kde bydlí, a šli jsme spolu do jejího bytu, vyhodnotili situaci a prošli si, jaké má možnosti.

Řekl jsem jí, že má společnost by mohla mít místo v jednom z našich hotelových pokojů, a vybídl jsem ji, aby se připojila k naší skupině. Vydechla úlevou. Rychle jsme zabalili a zajistili její byt a majetek a já jsem zařídil, aby jeden z mých spolupracovníků odvezl její auto k hotelu.

Když jsem se chystal odejít, o pomoc požádaly ještě dvě další vdovy. Pomohl jsem jim uklidnit se, aby mohly jasně myslet a přijít na to, kde najdou útočiště. Když jsem u jednoho kolegy z práce vyzvedával zavazadla, požádala mě o pomoc další starší vdova. Uklidili jsme její křehké věci na bezpečné místo a pomohli jsme jí připravit se k odchodu.

Mezitím jiní spolupracovníci pozvali dva vysokoškolské studenty, kteří bydleli na ostrově, aby zůstali spolu s naší skupinou v onom hotelu ve vnitrozemí. K jídlu měli jen hrst krekrů a litr minerálky. Naštěstí jsem měl spoustu toho, o co jsem se mohl podělit, a to nejen s nimi, ale také se všemi ostatními.

Být připraven a veden Pánem bylo obrovským pozhánáním. Umožnilo mi to, abych kolem sebe ve znepokojivé době šířil klid a abych věnoval téměř všechny svůj čas pomoci druhým, aniž bych se staral o sebe. Moje vděčnost našim vedoucím kněžství za radu, že máme být připraveni, dosáhla nové úrovně. ■

Brent Fisher, Kalifornie, USA

Když jsem se té ženy zeptal, zda bych jí mohl nějak pomoci, začala být rozrušená a řekla mi, že neví, co má dělat nebo kam má jít.

ČEKÁNÍ NA ÚSVIT

S tíny obklopovaly potemnělou místnost, když jsem za bezesné noci naslouchala dechu svého manžela ve snaze zjistit, zda spí. Byly tomu jen dva dny, co v důsledku náhlé tragické nehody zemřela naše 12letá dcera. Znovu jsem zavřela oči, ale usnout se mi nedařilo. Mé srdce toužilo po dceři. Ani všechna znalost plánu spasení nedokázala zmírnit bolest z její ztráty.

Když se přiblížil úsvit, pocítila jsem náhle silnou touhu. Slunce mělo již brzy vyjít a já jsem v duchu uviděla oblohu, jak se koupe v měkkém růžovém světle. Naše dcera milovala růžovou. Růžový úsvit byl přesně to, co jsem potřebovala, abych se cítila být jí znovu nablízku.

„Pojďme se podívat na východ slunce,“ pošeptala jsem svému ospalému manželovi.

Stáli jsme na příjezdové cestě obráceni k východu a čekali jsme ... a čekali. Přestože se obloha rozjasnila, slunce skrze nízké mraky neproniklo.

Opřela jsem si hlavu o rameno svého manžela a povzddechla si, zatímco jsem se snažila předstírat, že mi to nevadí. Ale chtěla jsem něco víc. Potřebovala jsem něco víc. Nebeský Otec by mi přece jistě mohl splnit toto přání poté, co si vzal naši sladkou holčičku domů k sobě.

Když se manžel obrátil, aby se vrátil dovnitř, podíval se na západní obzor za námi a řekl: „Podívej!“

Otočila jsem se. Oblaka za námi byla zalita jemným ruměncem a obklopena zlatým světlem. Zatajil se mi dech a do očí mi vstoupily slzy.

Bylo to krásnější, než jsem si dokázala představit. Bylo to, jako by mě dcera objímala. Byla jsem si vědoma toho, že Nebeský Otec ví o mém bolavém srdci a posílá mi příslib naděje do budoucna – jemnou připomínku toho, že rodiny jsou věčné, a všech těch krásných chvil, které mají teprve přijít.

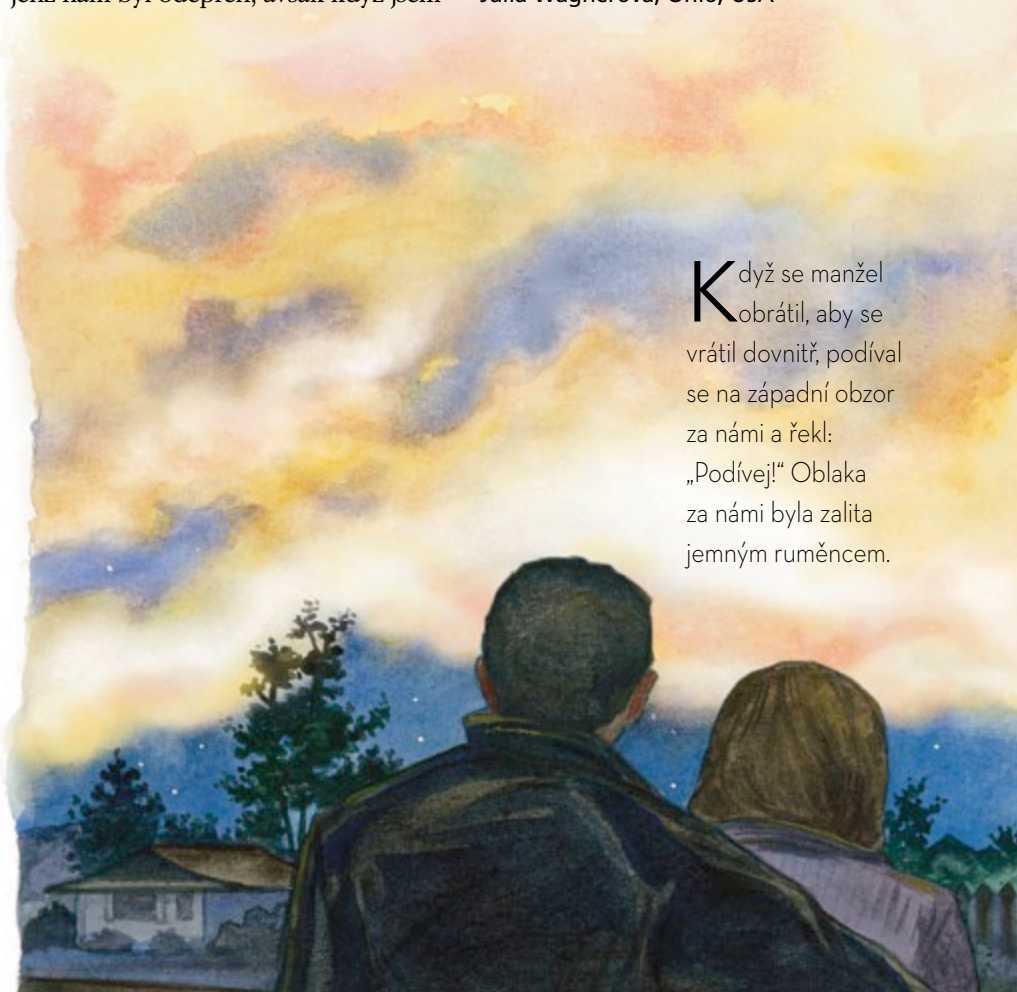
Často jsem přemýšlela o onom nádherném okamžiku a o nové perspektivě, kterou mi poskytl. Kdo by hledal úsvit na západě? Avšak právě tam na mě čekal onen zázrak. Kolik požehnání a zázraků přehlížím, protože pocházejí z nečekaných míst? Kolikrát se zaměřuji na to, co by podle mě mělo být, a přehlížím slávu toho, co je?

Neúnavně jsme se modlili za zázrak, jenž nám byl odepřen, avšak když jsem

se na věc podívala z nové perspektivy, uviděla jsem zázrak čtyř životů, jejichž kvalita se zlepšila díky darování orgánů mé dcery, zázrak rodinné lásky a jednoty ve sboru a zázrak služby. Pocítovala jsem hluboký zármutek, ale také jsem pocítovala, jak mou duši s každými červánky úsvitu, s každým narůžovělým západem slunce a s každým růžovým kvítkem, který po cestě nacházím, naplňuje mocná naděje.

Nyní, když vychází slunce, se podívám k východu a pak se obrátím, abych se podívala na západ. Usměji se, když si uvědomím, že vždy lze nalézt zázraky a požehnání – a že paprsky vycházejícího slunce vždy ozáří i náš zármutek, pokud jim to dovolíme. ■

Julia Wagnerová, Ohio, USA

Když se manžel obrátil, aby se vrátil dovnitř, podíval se na západní obzor za námi a řekl: „Podívej!“ Oblaka za námi byla zalita jemným ruměncem.

**Jak nám může
umírněný život,
pokud jde o řeč,
chování a vzhled,
pomoci vyzařovat
světlo a oslavovat
Boha?**

Jestliže bude oko vaše upřeno na

**Katherine Nelsonová a
Heidi McConkieová**

Při předsmrtné Radě v nebi, kdy se Ježíš Kristus nabídl, že bude naším Spasitelem, řekl Otci: „Staň se vůle tvá a sláva buď tvou na věky.“ (Mojžíš 4:2.)

Pán nám vždy dával příklad v oslavování Otce. Během své služby ve smrtelnosti Spasitel nikdy nepoutal pozornost k sobě, ale spíše své následovníky odkazoval na Otce, když učil: „Kdo věří ve mne, ne ve mne věří, ale v toho, kterýž mne poslal.“ (Jan 12:44.) Svými postoji, slovy a skutky nás Spasitel učil důležitosti umírněnosti.

Mladí dospělí, které v tomto článku citujeme, přemítají ve svém oddaném následování Spasitele nad vnitřními a vnějšími projevy umírněnosti a dělí se o to, jak jejich oddanost v oslavování Boha utváří jejich charakter a řídí jejich skutky.

Oslavujte Boha a vyzařujte světlo

Snáze zjistíme, jak umírněnost oslavuje Boha, když porozumíme tomu, co umírněnost ve skutečnosti je: V brožurce *Věrní víře* se dočítáme:

slávu mou

„Umírněnost je postoj pokory a slušnosti v oblékání, v upravenosti, ve způsobu vyjadřování a v chování. Jste-li umírnění, nepřitahujete na sebe nepatřičnou pozornost. Místo toho se snažíte [oslavovat] ... Boha tělem svým i duchem svým‘ (1. Korintským 6:20; viz také verš 19).“¹

Když se naučíme projevat umírněnost tak, jak ji projevoval Spasitel, přivítáme ve svém životě Ducha a naplní se slib, že „jestliže bude oko [naše] upřeno na slávu [Boží], celé tělo [naše] bude naplněno světlem“. (NaS 88:67.) Zatímco budete čist, jak umírněnost chápou jiní mladí dospělí, mohli byste zvážit, jak byste pomocí změn vedoucích k zintenzivnění svého vnitřního odhodlání a vnějších projevů umírněnosti mohli zvýšit hladinu svého duchovního světla.

Bud'te umírnění v řeči a v chování

„Vaše slova a činy mohou mít významný vliv na vás i na druhé. Vyznačujte se čistotou, pozitivní a povznášející řečí a skutky, jež přinášejí těm, kteří jsou kolem vás, štěstí. Vaše úsilí o umírněnost ve slově a v činech povede k tomu, že získáte větší míru vedení a útěchy od Ducha Svätého.“²

Darja Sergejevna Švydková z Volgogradu v Rusku vysvětluje, že v řeči jsme umírnění tehdy, když s druhými jednáme s úctou a „jemným hlasem klidně vyjadřujeme své myšlenky, aniž bychom používali hrubých či nevhodných slov“. Umírněná řeč je prostá pomluv, škádlení, výsměchu a sarkasmu. Nikdy druhé neponižuje, ani nezveličuje něčí ego; jednoduše projevuje laskavost vůči všem dětem Nebeského Otce a uznává jejich božskost.

MLADÍ DOSPĚLÍ

Naše řeč má rovněž vyjadřovat úctu k Božstvu: „Vyvarujte se nečisté a oplzlé řeči a nedbalému a neuctivému používání jména Páně, což je ve světě tak běžné. ... Neuctivá povaha takového jazyka ... omezuje [naši] schopnost přijmout tiché nabádání Ducha Svatého.“³

Stejně jako neslušná řeč, pomluvy a výsměch mohou poškodit vztahy s druhými, umírněná řeč rozvíjí hlubší

„Umírněnost je postoj pokory a slušnosti v oblékání, v upravenosti, ve způsobu vyjadřování a v chování. Jste-li umírnění, nepřitahujete na sebe nepatřičnou pozornost.“

oddanost Bohu a, jak vysvětluje Kelly Prue z Utahu, „prohlubuje naši schopnost vytvářet si pozitivní vztahy s druhými. Naše umírněná řeč pomáhá ostatním vydávat ze sebe to nejlepší.“

Umírněnost v řeči a umírněnost v chování jdou spolu ruku v ruce. „Být umírněný v řeči a v chování je důležité, protože to ukazuje, kdo jste a zač stojíte,“ říká Mike Olsen z Utahu. Lidé si všimnou, když slova a skutky nejsou ve vzájemném souladu. Naši řeč, která pozvedá druhé a oslavuje

Boha, mají doprovázet příslušné skutky. Pomocí skutků služby a laskavosti prokazujeme, že náš závazek pozvedat druhé a cítit Boha má hlubší základ než pouhá slova. Náš příklad ve slovech i skutečích může mít pozitivní vliv.

„Opravdu si cením umírněnosti v chování i v řeči,“ říká Carrie Carlsonová z Colorada ve Spojených státech. „Na někom, kdo je pokorný a nedělá všechno jen proto, aby získal pozornost, je cosi velmi nádherného. Ti, kteří mluví umírněně, se stávají mocnými nádobami Páně.“

Budte umírnění v oblékání a ve vzhledu

„Umírněnost [v oblékání] pomáhá odhalit to nejlepší, co v nás je, tím, že nám pomáhá zaměřovat se na duchovno spíše než na přirozeného člověka,“ tvrdí Paul Cave z Utahu. Tím, že se oblékáme umírněně neboli cudně, povzbuzujeme druhé k tomu, aby nás poznali a vážili si nás kvůli naší osobnosti a vlastnostem spíše než kvůli tomu, jak vypadáme.

To, jak se oblékáme, nejenže naznačuje druhým, jak se k nám mají chovat, ale rovněž to má vliv na to, jak vnímáme sebe sama a jak se k sobě chováme. „Z evangelia se dozvídáme, že naše tělo je darem od Boha,“ říká Luis Da Cruz mladší z Brazílie. „Naše tělo nám pomáhá činit pokrok a stávat se takovými, jako je náš Otec. Z tohoto důvodu je důležité, abychom se oblékali cudně. Tím, že tak činíme, ukazujeme Bohu

i ostatním, že máme k tomuto daru a k druhým lidem úctu.“⁴

Carrie vysvětluje: „Záměrem necudného oblečení je vykreslit tělo jako fyzický předmět, který je vzdálen od ducha s osobností a charakterem. Cudnost, i když mě někdy stojí více peněz a rozhodně více času, mi pomohla uvědomit si, že moje tělo je nádobou pro drahocennou duši s božskými možnostmi a určením, která byla zplozena a vychovávána Nebeskými rodiči. Zaslouží si mnohem více péče a úcty, než by mu dal svět.“

V brožurce *Věrní víře* se píše: „Kromě toho, že se budete vyhýbat [necudnému oblečení], máte se také vyvarovat extrémům v oblékání, ve vzhledu a v účesu. Pečlivě se oblékejte, dbejte o svůj zevnějšek a o způsob chování, buďte vždy upravení a čistí, vyvarujte se nedbalého vzezření a nepatřičné neformálnosti.“⁵ Způsobem, jakým se oblékáme a prezentujeme, vyjadřujeme úctu k Bohu, k sobě a k druhým.

Zavažte se, že budete důslední

Zatímco se snažíme dodržovat měřítka evangelia týkající se umírněnosti, prokazujeme svůj závazek skrze důslednost – skrze to, že se držíme přikázání Páně vždy, a nejen tehdy, kdy je to pro nás výhodné.

Opravdový závazek je vždy zakořeněn v zásadách evangelia. Anthony Roberts z Utahu vysvětluje: „Umírněnost je stav mysli, touha denně kráčet v porozumění evangeliu

a plánu spasení.“ Když se skutečně ponoříme do evangelia, naše obrácení se může prohlubovat a zvyšovat naši touhu žít podle jeho zásad.

Porozumění naší božské podstatě

Budeme-li se důsledně držet umírněnosti, pomůže nám to porozumět našemu prvorozenství a vážít si ho; a znalost naší božské podstaty nás může inspirovat k tomu, abychom

byli ještě umírněnější. Raffaella Ferrini z Florencie v Itálii říká: „Umírněnost žehná mému životu, protože mi pomáhá pocítovat, že jsem výjimečná dcera svého Nebeského Otce, a tato znalost na oplátku způsobuje, že chci být umírněná.“

Necháme-li svět, aby určoval, kdo jsme, může to poškodit naši sebeúctu. Julianna Auna z Utahu hovoří o své zkušenosti: „Než jsem získala svědectví o zásadě umírněnosti, žila jsem na nešťastném a duchovně nebezpečném

místě. Když jsem nechala svět, aby určoval, kdo jsem, deprimovalo mě to a duchovně ochromovalo, protože posedlost světa časnými, fyzickými věcmi je krutá a neúprosná. Když jsem se jednoho dne rozhodla přestat poslouchat svět a namísto toho připustit, aby to, kdo jsem, určoval můj vztah k Bohu, stal se můj život snazším, svobodnějším a šťastnějším.“ Když budeme usilovat o uznání svého Nebeského Otce, místo abychom usilovali o uznání světa, nalezneme v životě více radosti a naše motivace k tomu, abychom byli umírněnými, poroste.

Žijte umírněně

„Umírněnost se projevuje ve všem, co děláme: v řeči, ve vnějším vzhledu, v chování, a dokonce i v místech, která navštěvujeme,“ říká Galina Viktorovna Savčuková z Novosibirska v Rusku. Umírněný život je těsně spojen s naší oddaností evangeliu a s naším vztahem k Bohu.

Opravdová umírněnost v sobě spojuje jak chování, tak přístup. Budeme-li pracovat na tom, abychom zlepšili buď své chování, anebo svůj způsob uvažování, zlepšení jednoho nám pomůže zlepšit i to druhé. Umírněnost v chování a vzhledu nám však neumožní získat plnost požehnání pramenící z umírněného života, pokud si zároveň nevytvoříme celoživotní závazek. A pokud se budeme považovat za umírněné lidi, aniž by se umírněnost odrážela v našich skutcích, pak se jedná o sebeklam.⁶

Pokud ve spojitosti s umírněností

hovoříme o tom, že naše oko je upřeno na slávu Boží, znamená to, že jsme navenek i uvnitř oddaní myšlenky umírněného života. Stejně jako musí být oko upřeno na Boha, musí i náš vnější vzhled a skutky být v souladu se zásadami umírněnosti. Pokud se pouze díváme směrem k Bohu, neznamená to, že je naše oko upřeno na Jeho slávu; musíme se na Něj soustředit. Podobně i umírněné oblečení a upravenost musí být doprovázeny vizí věčných zásad.

Směřujeme-li svůj zrak k Bohu, bude pro nás snazší soustředit na Něj svou vizi. Stejně tak, když je naše vize soustředěna na Boha, i náš zrak se bude přirozeně upírat Jeho směrem.

Když se budeme snažit vést umírněný život, pocítíme, jak v našem životě narůstá vliv Ducha. Starší Robert D. Hales z Kvora Dvanácti apoštolů učil: „Umírněnost je zásadní pro to, zda jsme hodni Ducha. Být umírněným znamená být pokorným, a jsme-li pokorní, přivoláváme Ducha, aby byl s námi.“⁷ Povede-li Duch naše myšlenky a skutky, naše oko bude upřeno na slávu Boží a budeme naplnění světlem. ■

Katherine Nelsonová žije v Utahu ve Spojených státech. Heidi McConkieová žije v Delaware ve Spojených státech.

ODKAZY

1. *Věrní víře – slovník evangelia* (2004), 160.
2. *Věrní víře*, 161.
3. *Věrní víře*, 161.
4. Viz *Věrní víře*, 160.
5. *Věrní víře*, 161.
6. Viz Lynn G. Robbins, „Jakými muži a ženami máte být?“ *Liahona*, květen 2011, 103.
7. Robert D. Hales, „Modesty: Reverence for the Lord“, *Ensign*, Aug. 2008, 34; *Liahona*, Aug. 2008, 18.

Finsku

Obrácení a oběti ve

Melissa Zentenová

Několik kilometrů od pobřeží Helsinek leží námořní pevnost Suomenlinna, která byla postavena v 18. století jako součást opevnění před nájezdníky. Tato pevnost se rozkládá na šesti ostrovech a představuje neochvějně odhodlání finského lidu.

Avšak finští členové Církve navštěvují při cestě do hlavního města jinou budovu. Chrám Helsinky je hmatatelný symbol jejich obrácení a ochrany, které se jim dostává díky tomu, že žijí podle evangelia.

Pro Niila Kervinena, 24letého mladého muže z Rovaniemi ve Finsku, je 10hodinová cesta vlakem do Helsinek jen malou cenou, kterou je třeba zaplatit za požehnání, jež pramení ze služby v chrámu.

Než byl v říjnu 2006 zasvěcen chrám Helsinky, musel Niilo s ostatními členy svého sboru cestovat do chrámu Stockholm ve Švédsku nebo do chrámu Kodaň v Dánsku. „Tyto cesty obvykle zabraly týden v období letních prázdnin,“ vzpomíná. Cesta

autobusem a přespávání ve stanu během těchto cest patří k jeho nejlepším vzpomínkám.

Mít však chrám ve své rodné zemi je úžasným požehnáním. „Když byl ohlášen chrám Helsinky, byl jsem tak šťastný,“ říká Niilo. „Pokaždé, když do něj vstupuji, mi v srdci stále zní zasvěcovací modlitba.“

Tato láska k chrámu odlišuje Niila od jeho přátel. „Finové těžce pracují a jsou rádi aktivní, ale na duchovní záležitosti si v životě vyčleňují jen málo času,“ vysvětluje. Přestože Niilo říká, že byl vždy požehnan dobrými přáteli, čím byl starší, tím byl zjevnější rozdíl mezi tím, jak žili jeho přátelé, a mezi tím, čemu byl učen on ohledně toho, jak má vést svůj život. Byl to právě tento rozdíl, který Niila přiměl k tomu, aby v 17 letech usiloval o své vlastní svědectví. „Musel jsem se rozhodnout, na které straně budu stát a kým budu,“ říká. „S požehnáním Páně a s vedením rodiny a dobrých přátel jsem získal o Církvi silnější svědectví.“

Jaké to je, být věrným mladým dospělým ve Finsku? Jeden mladý muž se s námi podělí o svou kulturu a víru.

Když starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů hovořil o obrácení, řekl: „Slibuji vám, že když dojdeme k poznání pravdy a budeme obráceni k Pánu, zůstaneme pevnými a neochvějnými a nikdy neodpadneme.“¹ Přestože cesty do Helsinek vyžadují čas a peníze, Niilo je oddaným služebníkem Krista. A to pro něj není vůbec žádná oběť. ■

ODKAZ

1. David A. Bednar, „Obrácení k Pánu“, *Liahona*, listopad 2012, 109.

VÍCE O NILOVI

Co Finové rádi jedí?

Mými oblíbenými jídly jsou lososí polévka a sobí maso s bramborovou kaší. Také jíme hodně žitného chleba.

Jak trávíš volný čas?

Rád jezdím na snowboardu, dívám se na filmy nebo se jen jdu projít na čerstvý vzduch. Sloužil jsem na misií v Japonsku, takže když mám příležitost, studuji japonštinu.

A jak je to ve Finsku s chozením na rande?

U nás chození na rande není moc zažité. Obecně vzato, lidé někoho pozvou na rande, až když o něj mají opravdu velký zájem. U nás chození na rande není způsobem, jak někoho poznat. Žijí zde věrní mladí dospělí, i když tu mnoho členů není. Někdy mladí dospělí členové podnikají daleké cesty, aby mohli jít na rande s někým, koho poznali na tanečním večeru pro mladé svobodné dospělé.

CÍRKEV VE FINSKU

4 715 Svatých posledních dnů
15 sborů
15 odboček
2 kůly
1 misie
1 chrám, zasvěcený 22. října 2006

V ČÍSLECH

5 250 000 obyvatel (leden 2012)
187 888 jezer
179 584 ostrovů
2,2 milionu saun

FAKTA

Hlavní město: Helsinky
Jazyk: finština (suomi)

MUŽI A ŽENY V DÍLE PÁNĚ

Ve velikém plánu našeho Nebeského Otce, jehož součástí je i kněžství, mají muži a ženy odlišné, ale stejně hodnotné role.

**Starší
M. Russell Ballard**
Kvorum Dvanácti
apoštolů

Jsem přesvědčen, že je zapotřebí, aby ženy i muži porozuměli určitým pravdám ohledně zcela zásadní role, kterou ženy zaujímají při posilování a budování království Božího na zemi. V mnoha ohledech jsou ženy srdcem této Církve. A tak bych chtěl s pomocí Páně vzdát hold věrným ženám a dívkám Církve. Milé sestry, ať žijete na světě kdekoli, vězte prosím, že k vám členové Prvního předsednictva a Dvanácti apoštolů chovají velkou lásku a vkládají ve vás velkou důvěru.

Dovolte mi začít připomínkou toho, co zde na zemi děláme.

Jsme milovaní duchovní synové a dcery našeho Nebeského Otce. Žili jsme s Ním v předsmrtném světě. Nebeský Otec, aby naplnil poslání „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“ (Mojžíš 1:39), připravil plán, který má Jeho dětem pomoci dosáhnout jejich nejvyššího potenciálu. Plán našeho Otce vyžadoval, aby člověk padl a aby byl na určitý čas od Boha odloučen tím, že se narodí do smrtelnosti, získá tělo a vstoupí do období prověřování a zkoušek. Jeho plán

poskytuje Spasitele, který vykupuje lidstvo od Pádu. Usmíření našeho Pána Ježíše Krista nám umožňuje, abychom se skrze obřady evangelia a posvátné smlouvy vrátili do Boží přítomnosti. Vzhledem k tomu, že žijeme ve smrtném prostředí plném nebezpečí a rušivých vlivů, Nebeský Otec a Jeho Syn věděli, že budeme potřebovat přístup k moci, která je větší než ta naše. Věděli, že budeme potřebovat přístup k Jejich moci. Evangelium a nauka Kristova poskytují všem těm, kteří to přijmou, moc dosáhnout věčného života a schopnost nacházet radost během cesty životem.

Existují lidé, kteří zpochybňují postavení, které ženy v Božím plánu a v Církvi zaujímají. Tolikrát jsem odpovídal na otázky představitelů národních i mezinárodních sdělovacích prostředků, že vám mohu s jistotou říci, že většina novinářů, s nimiž jsem jednal, má ohledně tohoto tématu určité předsudky. V průběhu let mi mnozí z nich kladli otázky, které naznačovaly, že ženy jsou v Církvi považovány za druhořadé členy. Nic nemůže být vzdálenější pravdě.

Dovolte mi uvést pět základních bodů, o kterých můžete ve spojitosti s tímto důležitým tématem přemítat.

1. Bůh má plán, aby nám pomohl dosáhnout věčného života

Nebeský Otec stvořil ženy i muže, kteří jsou Jeho duchovními dcerami a syny. To znamená, že pohlaví je věčné. Má plán, jehož záměrem je pomoci všem těm, kteří se rozhodnou následovat Otce i Jeho Syna, Ježíše Krista, dosáhnout svého určení jakožto dědiců věčného života.

Pokud je Jejich hlavním cílem naše konečné oslavení a pokud jsou vševědoucí a dokonalí, což víme, že jsou, pak vědí nejlépe, jak nás připravovat, učit a vést, abychom měli největší naději tohoto oslavení dosáhnout.

Téměř každý má ve své rodině nebo mezi přáteli někoho, kdo zápolí s různými obtížnými společenskými

otázkami. Snaha polemizovat o těchto otázkách obvykle k žádnému řešení nevede a ve skutečnosti může vyvolávat rozepře. Určité otázky týkající se postoje Církve k citlivým záležitostem lze jen stěží zodpovědět ke spokojenosti všech. Když se ale Pána v modlitbě usilovně dotazujeme, jak máme přistupovat k těmto situacím a co máme dělat, přichází toto vnuknutí: „Věříš v Ježíše Krista a následuješ Ho – i Jeho Otce?“ Jsem přesvědčen, že téměř každý člen Církve se v té či oné chvíli zamýšlí nad tím, zda dělá vše, o co je žádán. Pokud ale opravdu věříme v Pána, přichází ujištění: „Věřím v Ježíše Krista a jsem ochoten udělat cokoli, co potřebuje, abych udělal.“ A tak kráčíme kupředu. Jak mocná jsou slova: „Věřím v Ježíše Krista“!

Naše svědectví, klid v mysli i pocit spokojenosti začíná ochotou věřit, že náš Otec v nebi vskutku ví, co je nejlepší.

2. Církev je řízena klíči kněžství

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je Pánovou Církví a Jeho Církev je řízena kněžskou pravomocí a klíči kněžství. „Klíče kněžství jsou pravomoc, kterou Bůh předává vedoucím kněžství, aby vedli, spravovali a řídili používání Jeho kněžství na zemi.“¹

Ti, kteří mají klíče kněžství, ať již jde o jáhna, který má klíče pro své kvorum, o biskupa, který má klíče pro svůj sbor, nebo o presidenta Církve, který drží všechny klíče kněžství, doslova umožňují všem, kteří věrně slouží pod jejich vedením, aby kněžskou pravomoc používali a měli přístup ke kněžské moci.

Všichni muži a všechny ženy slouží pod vedením těch, kteří mají klíče. Tímto způsobem Pán řídí svou Církev.

Dovolte mi zopakovat to, co jsem řekl na dubnové konferenci v roce 2013: „Ve velikém plánu našeho Nebeského Otce, jehož součástí je i kněžství, mají muži jedinečnou zodpovědnost toto kněžství používat, ačkoli oni sami kněžství nepředstavují. Muži a ženy mají odlišné, ale stejně hodnotné role. Tak jako žena nemůže počít dítě bez muže, muž nemůže plně používat moc kněžství k založení věčné rodiny bez ženy. ... Z věčného hlediska se na moci plození i na moci kněžství spolupodílejí manžel s manželkou.“²

Proč jsou ke kněžským úřadům vysvěcováni muži a ne ženy? President Gordon B. Hinckley (1910–2008) vysvětlil, že nikoli člověk, ale Pán „stanovil, že v Jeho Církvi mají být nositeli kněžství muži“ a že Pán obdařil ženy „schopnostmi, které završují a doplňují tuto velikou a podivuhodnou organizaci Církve a království Božího.“ ...³ Pán konců nezjevil, proč zorganizoval svou Církev tak, jak ji zorganizoval.

Nezapomínejme na to, že přibližně polovinu veškeré výuky, která v Církvi probíhá, zajišťují sestry. Značná část vedení je také zajišťována našimi sestrami. Mnoho různých příležitostí ke službě a mnoho různých činností plánují a vedou ženy. Rady žen a jejich účast v radách sboru a

kůlu i v generálních radách v církevním ústředí poskytují potřebné postřehy, moudrost a vyváženost.

Aby jakékoli církevní úsilí na sebe přivolalo plná požehnání nebes, je zapotřebí jak mužů, kteří respektují ženy a jejich specifické duchovní dary, tak žen, které respektují klíče kněžství, které muži mají.

3. Muži a ženy jsou rovnocenně důležití

Muži a ženy jsou v očích Božích i v očích Církve rovnocenní, ale rovnocennost neznámá, že jsou stejní. Zodpovědnosti a božské dary mužů a žen se liší ve své podstatě, ale nikoli ve významu nebo účinku. Nauka naší Církve pokládá ženy za rovnocenné mužům, ale zároveň uznává, že ženy se od mužů liší. Bůh nepovažuje žádné pohlaví za lepší nebo důležitější než to druhé. President Hinckley ženám řekl: „Náš Věčný Otec ... neměl nikdy v úmyslu, abyste byly něčím menším než vrcholnou slávou Jeho stvoření“.⁴

Muži a ženy mají odlišné dary, odlišné silné stránky a odlišné náhledy na věc a dispozice. To je jeden z hlavních důvodů, proč se navzájem potřebujeme. Je zapotřebí muže a ženy, aby bylo možné založit rodinu, a jsou zapotřebí muži a ženy, aby bylo možné vykonat dílo Páně. Když manžel a manželka společně pracují ve spravedlivosti, vzájemně se doplňují. Dbejme na to, abychom se nesnažili pozměňovat plán Nebeského Otce a účel našeho života.

4. Všichni jsou požehnáni kněžskou mocí

Když muži a ženy vstupují do chrámu, jsou všichni obdarováni toutéž mocí – mocí kněžství. I když je pravomoc kněžství řízena prostřednictvím klíčů kněžství a klíče kněžství drží jen způsobilí muži, moc a požehnání kněžství jsou dostupná všem Božím dětem.

Náš Otec v nebi se svou mocí zachází štědře. Všichni muži a všechny ženy mají přístup k této moci, která nám v životě pomáhá. Všichni ti, kdo uzavřeli s Pánem posvátné smlouvy a tyto smlouvy dodržují, mají nárok na to, aby

obdrželi osobní zjevení, bylo jim požehnáno službou andělů, byli ve spojení s Bohem, obdrželi plnost evangelia a nakonec se po boku Ježíše Krista stali dědici všeho, co Otec má.

5. Je třeba, abychom znali nauku a vydávali o ní svědectví

Potřebujeme, aby ženy v Církvi znaly nauku Kristovu a vydávaly svědectví o Znovuzřízení všemi možnými způsoby. V historii světa nikdy nebylo složitějšího období. Satan a jeho přívrženci zdokonalují zbraně svého arzenálu již celá tisíciletí a jsou zkušení v ničení víry a důvěry v Boha a v Pána Ježíše Krista mezi lidmi.

Každý z nás – muži, ženy, mladí dospělí, mládež i chlapci a dívky – má za úkol bránit, hájit a zvěstovat Pána a Jeho Církev po celé zemi. Potřebujeme více oněch zřetelných a vlivných hlasů žen a jejich víry. Potřebujeme, abyste se naučily nauce a abyste rozuměly tomu, čemu věříme, abyste tak mohly vydávat svědectví o pravdivosti všech věcí – ať již tato svědectví pronášíte kolem táboráku na táboře Mladých žen, na svědeckém shromáždění, na blogu nebo na Facebooku. Jedině vy můžete světu ukázat, jak ženy Boží, které uzavřely smlouvy, vypadají a čemu věří.

Sestry, sféra vašeho vlivu je jedinečná – je to sféra,

kteřou muži nemohou napodobit. Nikdo nedokáže hájit našeho Spasitele s větší přesvědčivostí či mocí než vy, dcery Boží – vy, které máte tak velkou vnitřní sílu a tak velké přesvědčení. Síla hlasu obrácené ženy je nezměřitelná a Církev váš hlas nyní potřebuje více než kdykoli předtím.

Zanechávám vám své svědectví, že se nacházíme v době, kdy musíme být jednotní. Musíme stát při sobě – muži a ženy, mladí muži a mladé ženy, chlapci a dívky. Musíme stát za plánem našeho Nebeského Otce. Musíme Ho hájit. Lidé Ho totiž odsouvají stranou. Nemůžeme, jakožto členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, stát nečinně a dopouštět, aby se to dělo dál, aniž bychom byli natolik odvážní, že pozvedneme svůj hlas.

Kěž vám Bůh žehná, abyste měli odvahu studovat a poznávat jednoduché pravdy evangelia a poté je sdílet, kdykoli k tomu budete mít příležitost. ■

Upraveno z proslovu proneseného 20. srpna 2013 na zasněžujícím shromáždění na Univerzitě Brigham Younga. Celý text v angličtině najdete na stránkách speeches.byu.edu.

ODKAZY

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 2.1.1.
2. M. Russell Ballard, „Toto je dílo mé a sláva má“, *Liahona*, květen 2013, 19.
3. Gordon B. Hinckley, „Women of the Church“, *Ensign*, Nov. 1996, 70.
4. Gordon B. Hinckley, „Stand Strong Against the Wiles of the World“, *Ensign*, Nov. 1995, 98.

PŘIPRAVUJTE SE, ABYSTE DOKÁZALI SLOUŽIT, SLUŽTE, ABYSTE BYLI PŘIPRAVENI

Bůh vám dal Aronovo kněžství, protože má pro vás úkoly, které máte vykonat – nyní i v budoucnu.

David L. Beck
Generální president
Mladých mužů

Jonathan je jeden můj přítel, který před čtyřmi lety vstoupil do Církve. Je jediným členem Církve ve své rodině. Poté, co obdržel Aronovo kněžství, začal druhým sloužit tak jako nikdy předtím. Jonathan si uvědomoval, že aby mohl sloužit, musí se toho hodně naučit. Také chtěl být způsobilý a spolehlivější, a tak studoval evangelium, modlil se a chodil na nedělní shromáždění a na seminář. Snažil se usilovně dodržovat příkázání a církevní měřítka. Pilně vykonával kněžské povinnosti a byl skvělým domácím učitelem. Brožurka *Povinnost vůči Bohu* mu pomáhala těmto povinnostem porozumět a umět je vykonávat.

Jonathanova věrná kněžská služba mu dodávala duchovní sílu. Pomáhala mu chránit ho před špatnými vlivy. Tím, jak sloužil a připravoval se na budoucnost, nesmírně rostl. Vloni způsobile přijal Melchisedechovo kněžství a chrámové obdarování. A právě teď slouží na misi v Brazílii.

Aronovu kněžství se často říká „přípravné kněžství“. Bůh vám dal Aronovo kněžství, protože má pro vás úkoly, které máte vykonat – nyní i v budoucnu. Vaše věrná služba v Aronově kněžství vás připravuje na dokonce ještě větší příležitosti ke službě v nadcházejících letech. Připravujete se, podobně jako Jonathan, „na přijetí Melchisedechova

kněžství, na přijetí požehnání chrámu, na službu na misi na plný úvazek, a na to, že se [stanete] milujícím manželem a otcem a že [budete] pokračovat ve službě Pánu po celý život“. (*Věrní víře – slovník evangelia* [2004], 6.)

Možná neznáte podrobně všechny ty úžasné příležitosti, které pro vás Nebeský Otec připravil, ale jsem si jist, že pokud se jako nositelé Aronova kněžství budete snažit dělat to, co je uvedeno dále, budete připraveni se s nimi setkat.

Následujte Ježíše Krista

Jako nositelé kněžství jste zástupci Ježíše Krista. To znamená, že jste vyzýváni, abyste Ho následovali a abyste dělali to, co by dělal On. A co by dělal On? V každé situaci zasvětil svůj život tomu, aby sloužil a žehnal druhým. Totéž máte dělat i vy. Odevzdejte se službě druhým – a pak se snažte růst a zdokonalovat, abyste toho mohli druhým dávat ze sebe ještě více! Pamatujte na to, jak Ježíš v mládí vyrůstal – „prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí“. (Lukáš 2:52.)

Součástí snahy následovat Spasitele je i to, že se v mládí stanete moudrými a fyzicky zdravými. To vyžaduje, abyste usilovně

NOSITELÉ ARONOVA KNĚŽSTVÍ:

JAK SE MOHU PŘIPRAVIT:

Následujte Ježíše Krista:

- každodenní modlitbou a studiem evangelia
- poslušností
- snahou činit Boží vůli

Vykonávejte kněžské obřady:

- žehnejte svátost
- křtěte druhé

Vždy služte:

- posilujte rodinu a členy kvora
- zachraňujte méně aktivní členy
- služte potřebným

abych obdržel Melchisedechovo kněžství

---

abych získal požehnání chrámu

---

abych sloužil na misi

---

abych se stal manželem a otcem

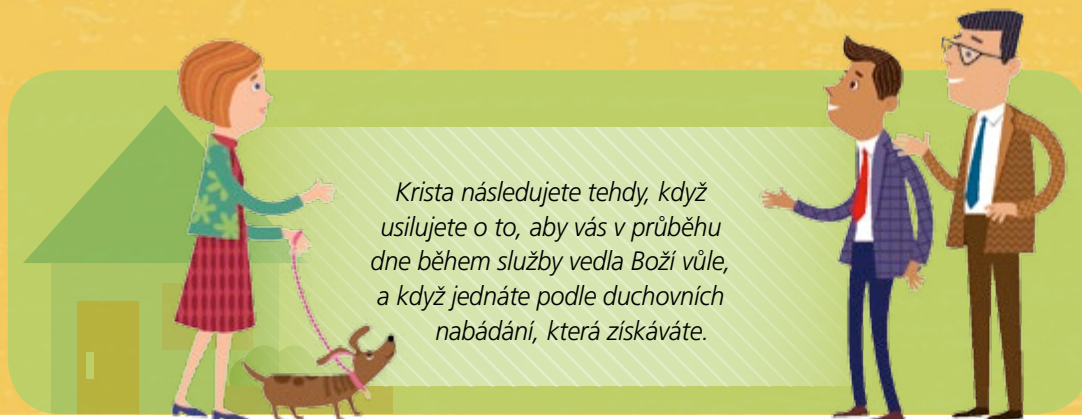

Krista následujete tehdy, když usilujete o to, aby vás v průběhu dne během služby vedla Boží vůle, a když jednáte podle duchovních nabádání, která získáváte.

pracovali a vždy dělali to nejlepší, co dokážete. (Viz NaS 4:2.) Milost u Boha získáváte tím, že se k Němu přibližujete každodenní modlitbou, studiem evangelia, poslušností a službou. Milost u lidí získáváte tím, že jste laskaví a oddaní ke své rodině a že jste pro všechny takovým přítelem, jakým byl Kristus.

Pamatujte na to, že Ježíš vždy činil vůli Otce. Krista následujete tehdy, když usilujete o to, aby vás v průběhu dne během služby vedla Boží vůle, a když jednáte podle duchovních nabádání, která získáváte.

Vykonávejte obřady kněžství

Kněžské obřady jsou nezbytné pro všechny Boží děti a jsou stejnou měrou požehnáním pro Jeho syny i Jeho dcery. Od okamžiku, kdy se stanete jáhnem, pomáháte vykonávat kněžský obřad tím, že roznášíte svátost. Později budete pokračovat ve vykonávání kněžských obřadů v Aronově kněžství tím, že budete připravovat a žehnat svátost, budete křtít a budete se účastnit vysvěcení dalších nositelů Aronova kněžství.

Abyste se mohli účastnit posvátných obřadů, musíte být čisti. Vaše mravní čistota může obřadům, které vykonáváte, dodat velkou duchovní moc. Snažte se být v každém ohledu hodni nést posvátné nádoby Pánovy svátosti. (Viz NaS 38:42.) Budete-li tak činit, budete moci stát před členy svého sboru či odbočky jako opravdoví zástupci Ježíše Krista. A tito členové budou požehnáni vašim odhodláním dodržovat smlouvy, které jim pomáháte obnovovat.

Vždy služte

Jakožto nositelé Aronova kněžství sloužíte druhým. Vždy vyhledávejte příležitosti sloužit své rodině, přátelům, členům kvora i dalším. Vše, co v kněžství děláte, vám pomáhá sloužit druhým fyzicky i duchovně. Když například pomáháte biskupovi nebo presidentovi odbočky tím, že sloužíte rodině, pro kterou jste domácí učitelé, učíte se, jak rozpoznat potřeby druhých a pečovat o ně. Druhým sloužíte i tehdy, když posilujete členy svého kvora a zachraňujete méně aktivní, vybíráte postní oběti na pomoc chudým a potřebným, provádíte nějakou fyzickou práci pro nemocné a postižené, učíte a svědčíte o Kristu a Jeho evangeliu a ulehčujete břemena ztrápeným.

Sloužíte tím, že učíte lekce na shromáždění kvora a při rodinných domácích večerech. Sloužíte tím, že vyzýváte všechny, aby přišli ke Kristu (viz NaS 50:29) – ať již doma, v kvoru, ve škole, společně s misionáři na plný úvazek nebo kdekoli jinde.

Vaše budoucnost

Promluvte si s rodiči nebo s poradci o tom, co se od vás bude očekávat v budoucnu ve vaší roli nositele Melchisedechova kněžství, misionáře, manžela a otce. Na volné řádky si napište některé tyto důležité zodpovědnosti a to, jak se na ně dnes můžete připravit, zatímco sloužíte v Aronově kněžství. Možná se vám to bude dnes zdát náročné, ale pamatujte na to, že nejlepší přípravou je zkrátka dělat to, o co vás dnes Nebeský Otec žádá. Kéž nacházíte štěstí ve své nynější službě i v přípravě na svou úžasnou budoucnost. ■

MOC ŽEHNAT VŠEM LIDEM

Církevní vedoucí nás učí, že kněžské obřady a smlouvy jsou dostupné všem dětem Božím – mužům i ženám.

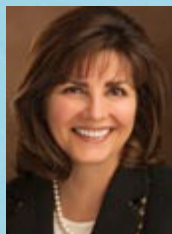

„Kněžství je moc a pravomoc od Boha daná ke spasení a požehnání všech lidí – mužů, žen i dětí. ...

Bůh má připravena zvláštní požehnání

pro každého způsobilého jedince, který je pokřtěn, přijme Ducha Svatého a pravidelně přijímá svátost. Chrám přináší další světlo a moc spolu s příslibem věčného života. [Viz NaS 138:37, 51.]“

Starší Neil L. Andersen z Kvora Dvanácti apoštolů, „Moc v kněžství“, *Liahona*, listopad 2013, 92.

„Kněžské obřady a smlouvy nám umožňují získat přístup k plnosti požehnání, která nám slibuje Bůh a která jsou dostupná díky Spasitelovu Usmíření. Vyzbrojují

Boží syny a dcery mocí, Boží mocí, a poskytují nám příležitost získat věčný život – vrátit se do Boží přítomnosti a žít s Ním v Jeho věčné rodině.“

Carole M. Stephensonová, první rádkyně v generálním předsednictvu Pomocného sdružení, „Víme, co máme?“ *Liahona*, listopad 2013, 12.

„Je naprosto zásadní, abychom rozuměli tomu, že Nebeský Otec připravil cestu, aby všichni Jeho synové a dcery měli přístup k požehnáním pramenícím z moci

kněžství a byli touto mocí posilováni. Ústřední zásadou Božího plánu pro Jeho duchovní děti jsou tato Jeho slova: ‚Toto je dílo mé a sláva má – uskutečnit nesmrtnost a věčný život člověka.‘ (Mojžíš 1:39.)“

Starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů, „Toto je dílo mé a sláva má“, *Liahona*, květen 2013, 19.

VNÁŠEJTE DO DOMOVA POŽEHNÁNÍ KNĚŽSTVÍ

Bonnie L. Oscarsonová
Generální presidentka
Mladých žen

Když dodržíte své smlouvy, čerpáte z kněžské moci, abyste žehnali svému domovu a rodině.

Jak můžete jako mladý muž či mladá žena, bez ohledu na situaci v rodině, čerpat z moci plynoucí z kněžských smluv, které jste uzavřeli při křtu, abyste posílili svůj domov a rodinu? Porozumění úloze a důležitosti rodin v Pánově plánu nás může vést k tomu, abychom ctili své sliby tím, že budeme dbát na to, abychom nejlepší a nejnadšenější část své služby poskytovali ve svém vlastním domově. Podívejme se na některé způsoby, jak čerpáme z moci svých smluv, abychom posilovali ty, kteří pro nás nejvíce znamenají, a sloužili jim.

Jak byste zareagovali?

Je pondělní večer a vy máte spoustu úkolů. Slyšíte otce, jak svolává rodinu k rodinnému domácímu večeru. Co uděláte?

Rozhodnutí A: Odpovíte: „Ale tati, na to já dneska večer nemám čas! Musím se učit!“

Rozhodnutí B: Rychle pomůžete

shromáždit své sourozence a radostně se zúčastnit modliteb, hudby a poselství.

Když je v domově kněžské vedení

Posílit ve svém domově kněžské vedení můžete například tak, že podpoříte své rodiče tím, že se budete ochotně účastnit rodinného domácího večera, rodinné modlitby a rodinného studia písem. Existuje i mnoho jiných způsobů, jak tak činit, například:

- Modlete se za své rodiče. (Oni se téměř jistě každý den modlí za vás.)
- Podporujte své rodiče v jejich církevních povoláních a nabízejte jim pomoc s domácími pracemi, zejména když mají plno práce se zvláštními pověřenými.
- Pomozte rodičům přivítat domácí učitele, když přijdou, a zdvořile si vyslechněte jejich poselství.
- Pokud je v oblasti, kde žijete, chrám, nabídněte, že pohlídáte své mladší

sourozence, aby rodiče mohli jít do chrámu a účastnit se tam kněžských obřadů.

Pamatujte na to, že to nejsou jen rodiče, kdo je zodpovědný za to, aby byl do vašeho domova přivolán Duch a aby v něm setrval. Je toho mnoho, co můžete skrze své skutky a postoje udělat, abyste do svého domova přivolali Ducha. Děláte to, co je z vaší strany třeba, aby mohl být vliv Ducha přiván do vašeho domova?

Pokud v domově schází kněžské vedení

Všechny rodiny nevypadají ani nefungují stejně. Můžete být součástí rodiny s jedním rodičem nebo ve vašem domově nemusí být žádný nositel kněžství, který by mu předsedal. I tak ale existuje mnoho způsobů, jak do svého domova můžete přivolat kněžskou moc, aby posilovala vás i vaši rodinu. Jsou věci, které máme činit všichni, bez ohledu na svou situaci:

- Pravidelně se osobně modlit, studovat písmo a postit se. Toto úsilí vám pomůže získat duchovní sílu a přivolat do vašeho života a sféry vašeho vlivu Ducha.
- Věnovat čas zvelebování svých církevních povolání či pověření a přípravě na nedělní lekce. Pokud tak budete činit, pomůže vám to posílit sebedůvěru a prokážete tím svou podporu programů kněžství.

- Prokazovat úctu všem členům rodiny a podporovat je v hodnotných činnostech. Tato rozhodnutí pomáhají posilovat celou rodinu.
- Dělit se s rodinou o to, čemu se učíte a co děláte během církevních lekcí a na kvoru. Takto můžete do svého domova vnést učení evangelia.
- Nacházet způsoby, jak můžete skrze jednoduché skutky laskavosti sloužit lidem kolem sebe.
- Pomáhat doma tím, že budete dělat domácí práce nebo pomáhat sourozencům.
- Projevovat své rodině křesťanskou lásku – bude to mít větší vliv na vytváření silných rodinných pout než téměř cokoli jiného, co můžete dělat.

Ctíte své smlouvy

Tím, že sloužíme své rodině, máme ji rádi a posilujeme ji, jsme věrni smlouvám, které jsme uzavřeli při křtu, že budeme stát jako svědkové Ježíše Krista, dodržovat Jeho přikázání a posilovat lidi kolem sebe. K tomu, abychom byli požehnáním pro svůj domov a rodinu a mohli jim pomáhat, můžeme čerpat z moci kněžských smluv. *Kněžství, služba a domov* jsou slova, která mají být v naší mysli spojena na věky. Když hledáme způsoby, jak se podílet na práci na spasení, mají členové naší vlastní rodiny být naší prvořadou prioritou. Pokud posilujeme svou rodinu, posilujeme i Církev, společnost a celý svět. ■

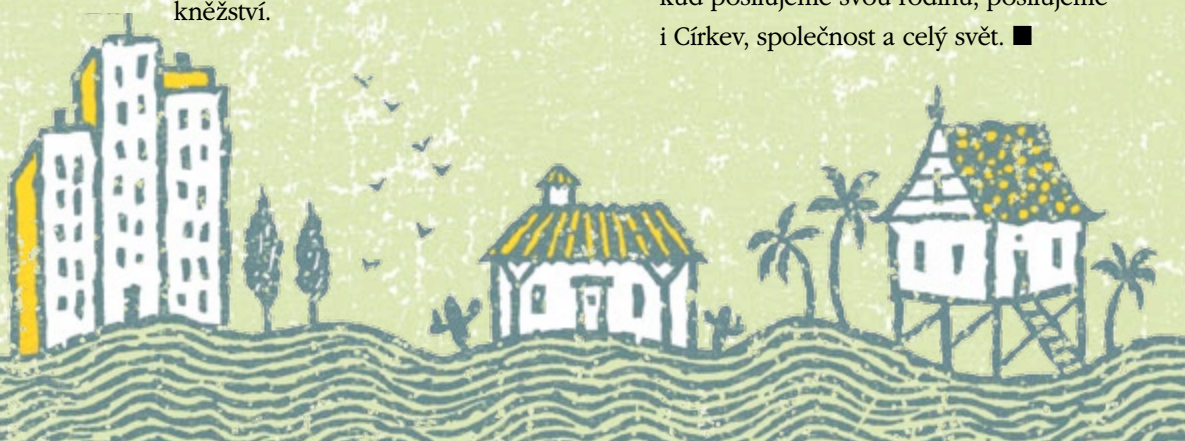
„Rodina je středem
Stvořitelova plánu
pro věčný osud
Jeho dětí.“

„Rodina - prohlášení světu“,
Liahona, listopad 2010, 129.

„Nejdůležitější
Pánovou prací,
kterou kdy
vykonáte, bude
práce mezi zdmi
vašeho vlastního
domova.“

*Teachings of Presidents of
the Church: Harold B. Lee
(2000), 134.*

DŮVĚRA SPOČÍVAJÍCÍ VE ZPŮSOBILOSTI

*Rád bych mluvil bez obalu o tom,
jak mít jeden velmi zvláštní druh důvěry.*

**Starší
Jeffrey R. Holland**
Kvorum Dvanácti
apoštolů

Mé poselství pro vás je poselstvím naděje a povzbuzení nyní i po zbytek vašeho života. Ve světě je spousta problémů, ale problémy se vyskytovaly vždy – v každém věku a v každé době. Nenechte se jimi příliš pohltnout a nenechte se jimi odradit. Následující roky budou naplněny úžasnými příležitostmi a velikými požehnáními. Nadále budeme svědky pokroku ve vědě, technologiích, lékařství a komunikaci, což jsou všechno oblasti, které nám velkou měrou obohacují život. Žijete v té nejnádhernější době, jakou kdy svět poznal, kdy se stále více lidí po celém světě těší požehnáním doby v mnohem větší míře, než tomu bylo kdykoli dříve v historii. Jen na to pomyslete – vaše babička ani nesnila o digitálním tabletu, když byla ve vašem věku, a váš dědeček doteď není schopen poslat textovou zprávu. A tak buďte šťastní a zdraví a optimističtí.

Říkám to částečně proto, že v jednom článku, který jsem nedávno četl, se psalo, že nejčastější nemocí mezi dnešními mladými není cukrovka ani infarkt ani rakovina. (Takovéto problémy jsou většinou vyhrazeny pro lidi v mém věku, a ne pro vás.) Ne, nemocí, kterou

dospívající lidé trpí nejvíce, jak se tam psalo, je pochybování o sobě samých, obavy z budoucnosti, nízké sebevědomí a všeobecný nedostatek důvěry v sebe sama a v okolní svět.

Ačkoli jsem mnohem starší než vy, tak těmto obavám rozumím, protože, jak se zdálo, i já jsem po většinu svého dospívání čelil situacím, ve kterých jsem neměl dost sebedůvěry. Pamatuji si, jak jsem usiloval o dobré známky a doufal jsem, že získám stipendium, a říkal jsem si, proč jsou ostatní v této oblasti patrně mnohem nadanější než já. Vzpomínám si na všechny ty roky sportovních soutěží, kdy jsem se snažil hrát s důvěrou nezbytnou pro úspěch ve sportech na střední i vysoké škole a kdy jsem si zoufale přál vyhrát nějaký ten zápas nebo získat nějaký ten vytoužený titul. Obzvláště si pamatuji na to, že jsem měl nedostatek důvěry, pokud jde o dívky – což je pro mladé muže často velkým zdrojem úzkosti. Jsem velmi vděčný za to, že sestra Hollandová byla ochotna to se mnou risknout. Ano, pamatuji si na všechno to, co znáte i vy – že jsem si nebyl jistý, zda vypadám dobře nebo zda mě druzí přijímají nebo co mě v budoucnosti čeká.

Dnes nechci hovořit o všech těch věcech, kterým mladí lidé čelí a které způsobují nízké sebevědomí nebo určitý nedostatek důvěry; chci bez obalu hovořit o tom, jak mít jeden velmi zvláštní druh důvěry – důvěry, která, když ji oprávněně získáme, koná zázraky ve všech oblastech našeho života, obzvláště pokud jde o naši sebeúctu a o to, jak nahlížíme na budoucnost. Abych to ilustroval, budu vám vyprávět jeden příběh.

Hodnota osobní způsobilosti

Před mnoha lety, dlouho předtím, než jsem byl povolán generální autoritou, jsem byl řečníkem na jedné konferenci mladých dospělých. Na závěr se konalo svědecké shromáždění, na němž přišel dopředu vydat svědectví jeden pohledný navrátilivší se misionář. Vypadal dobře, čistě a sebejistě – přesně tak, jak by měl navrátilivší se misionář vypadat.

Jakmile začal mluvit, oči se mu zalily slzami. Řekl, že je velmi vděčný za to, že může stát před tak úžasnou skupinou mladých Svatých posledních dnů, a že má dobrý pocit ze života, který se snaží vést. Ale tento pocit mohl mít, jak řekl, jen díky zážitku, který měl před několika lety, zážitku, který mu navždy změnil život.

Když seděl chvíli v autě před svým domem, přemýšlel o tom, co se stalo, a pociťoval nad tím skutečnou lítost, vyběhla z domu jeho vyděšená matka-nečlenka.

Poté vyprávěl o tom, jak se jednou, krátce poté, co byl v 18 letech vysvěcen starším, vracel domů z rande. Během onoho rande došlo k něčemu, na co nebyl vůbec hrdý. Nešel do žádných podrobností, což by se na veřejnosti ani nehodilo. Dodnes nevím, co přesně se tenkrát stalo, ale pro něj to mělo takový význam, že to ovlivnilo jeho ducha a sebeúctu.

Když seděl chvíli v autě před svým domem, přemýšlel o tom, co se stalo, a pociťoval nad tím skutečnou lítost, vyběhla z domu jeho matka-nečlenka a vyděšeně zamířila přímo k autu. Vychrlila na něj, že jeho mladší bratr právě doma upadl, rozbil si hlavu a měl jakýsi záchvat nebo křeče. Otec, který také nebyl členem, okamžitě zavolal sanitku, ale bylo jasné, že než pomoc dorazí, přinejlepším to chvíli potrvá.

„Pojď a udělej něco,“ naléhala matka. „Nemáte ve vaší Církvi něco, co v takových chvílích děláte? Máš jejich kněžství. Tak pojď a udělej něco!“

Jeho matka toho v té době o Církvi mnoho nevěděla, ale věděla, že existují jakási kněžská požehnání. Avšak tento večer, kdy někdo, koho velmi miloval, potřeboval jeho

víru a sílu, mu tento mladý muž nedokázal pomoci. Pocity, s nimiž zrovna bojoval, a provinění, kterého se podle svého soudu právě dopustil – ať už šlo o cokoli – mu nedovoľovaly předstoupit před Pána a požádat Ho o požehnání, kterého bylo zapotřebí.

Okamžitě vyskočil z auta a běžel k domu jednoho způsobilého staršího muže, který byl jeho přítelem od doby, kdy se před dvěma či třemi lety obrátil do Církve. Vysvětlil mu, co se stalo, a oba dva dorazili zpět do chlapcova domu ještě před příjezdem záchranářů. Šťastným koncem tohoto příběhu, jak ho vyprávěl onen mladý muž během svědeckého shromáždění, bylo to, že tento starší muž dal zraněnému dítěti bez otálení krásné a mocné kněžské požehnání, díky němuž se uklidnilo a mohlo odpočívat až do doby, kdy dorazil lékař. Krátký pobyt v nemocnici a důkladné vyšetření ukázaly, že nedošlo k žádnému trvalému poškození. Strašlivá chvíle pro tuto rodinu pominula.

Onen navrátilší se misionář, o kterém hovořím, poté řekl: „Nikdo, kdo nikdy nečelil tomu, čemu jsem ten večer čelil já, nemůže pochopit, jak moc jsem se styděl a jak moc mě trýznil pocit, že jsem nebyl způsobilý použít kněžství, jehož jsem byl nositelem. Tato vzpomínka mě drásá ještě o to více, že to byl můj mladší bratr, který mě potřeboval, a moji milovaní rodiče-nečlenové, kteří měli veliký strach a po právu ode mě očekávali něco více. Ale jak tu dnes před vámi stojím, mohu vám dosvědčit toto,“ řekl. „Nejsem dokonalý, ale od onoho večera jsem již nikdy neudělal nic,

Řekl: „Od onoho večera jsem již nikdy neudělal nic, co by mi bránilo předstoupit s důvěrou před Pána a požádat Ho o pomoc, když je to potřeba.“

co by mi bránilo předstoupit s důvěrou před Pána a požádat Ho o pomoc, když je to potřeba. Osobní způsobilost je v tomto světě, kde žijeme, bitvou,“ řekl, „ale je to bitva, kterou vyhrávám. Jednou v životě jsem byl svědkem toho, jak prst zatracení ukazoval mým směrem, a nemám vůbec v úmyslu ho ještě někdy vidět, pokud pro to budu moci něco udělat. A samozřejmě,“ dodal na závěr, „mohu pro to udělat *všechno*.“

Dokončil své svědectví a šel se posadit. Stále ho mám před očima. Stále se mi vybavuje prostředí, ve kterém jsme se nacházeli. Dodnes si pamatuji to naprosté a dojemné ticho, jež následovalo po jeho slovech, kdy každý v místnosti měl příležitost podívat se trochu hlouběji do své duše a zavázat se žít o něco věrněji podle těchto mocných slov Pána:

„Nechť ctnost zdobí myšlenky tvé neustále; *potom bude růsti sebedůvěra tvá v přítomnosti Boží*; a nauka kněžství bude skrápěti duši tvou jako rosa z nebe.

Duch Svatý bude stálým společníkem tvým a žezlo tvé neměnným žezlem spravedlivosti a pravdy.“ (NaS 121:45–46; zvýraznění přidáno.)

Těšte se z Ducha Božího

Milovaní mladí přátelé, kéž je váš život nádherný. Myslete na to nejlepší, doufejte v to nejlepší a mějte víru v budoucnost. Máte před sebou skvělý život. Váš Nebeský Otec vás miluje. Pokud jste se dopustili chyb, můžete z nich učinit pokání a získat odpuštění, tak jako ho získal tento mladý muž. Máte toho tolik, pro co můžete žít, připravovat se na to a věřit v to. To, že máte ve chvílích samoty tváří v tvář svým vzpomínkám čisté svědomí, vám umožňuje pocítovat Ducha Božího velmi osobním způsobem. Chtěl bych, abyste se z tohoto Ducha mohli těšit, abyste vždy pocítovali onu důvěru v přítomnosti Pána. Kéž ctnostné myšlenky uchovávají naše skutky čisté dnes, zítra a na věky. ■

Z firesidu pro mladé, který se uskutečnil 31. prosince 2006.

BRÁNA a CESTA

Obřady a smlouvy kněžství nás stavějí na cestu vedoucí k věčnému životu a žehnají nám silou, kterou právě teď potřebujeme.

Všichni usilujeme o věčný život, což znamená být spaseni a oslaveni v nejvyšším stupni celestiálního království, kde budeme moci žít jako rodina v přítomnosti Nebeského Otce.

Obřady a smlouvy kněžství nám, spolu s vírou v Ježíše Krista a pokáním, umožňují vstoupit na cestu, která vede k věčnému životu. Bez ohledu na to, kdy jste na tuto cestu vstoupili a kde se na ní zrovna nacházíte – zda jste se do Církve narodili, nebo se obrátili později, zda jste byli aktivní celý život, nebo jste se zrovna navrátili k aktivitě v Církvi, můžete po ní kráčet kupředu, když se zaměříte na své smlouvy a na to, co můžete dělat pro to, abyste je uzavřeli a dodržovali.

A je rovněž důležité vědět, že kněžské obřady a smlouvy nenabízejí jen slib nádherné budoucnosti. Poskytují nám také sílu, útěchu a podporu, které potřebujeme zrovna teď, abychom mohli kráčet po oné cestě a vytrvat ve spravedlivosti až do konce. ■

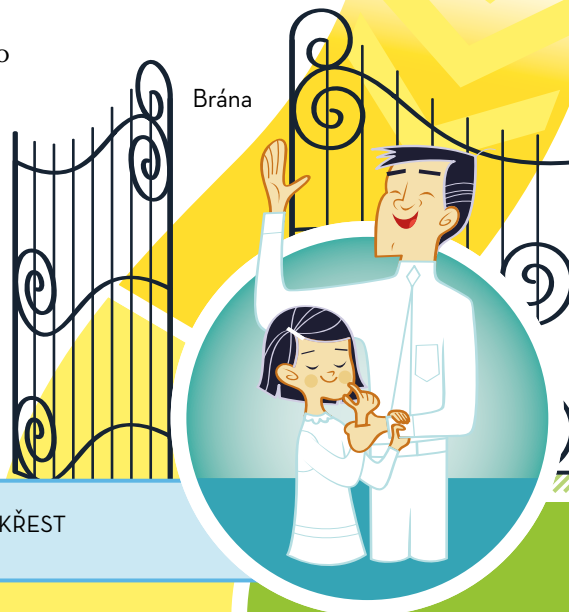

„V Církvi se nachází kněžská pravomoc, která umožňuje provádět posvátné obřady a smlouvy, které **spojují rodiny** a činí každého z nás způsobilým **vrátit se do celestiálního království k Bohu Otcí a Ježíši Kristu**. Tyto obřady přinášejí pokoj, protože jsou smlouvami s Pánem.“

Starší Quentin L. Cook z Kvora Dvanácti apoštolů, „Osobní pokoj – odměna za spravedlivost“, *Liahona*, květen 2013, 34.

CESTA VEDOUcí
K VĚČNÉMU ŽIVOTU
(VYTRVÁNÍ DO
KONCE)

Viz 2. Nefi 31.

KŘEST

Svátost – každo-
týdenní obnovení
smlouvy křtu

DAR DUCHA SVATÉHO

NEZBYTNÉ OBŘADY A SMLOUVY
OBŘADY PRO OBNOVENÍ SMLUV A PRO POSÍLENÍ

Patriarchální požehnání –
zvláštní individuální vedení
a zaslíbená požehnání

PŘEDÁNÍ KNĚŽSTVÍ A VYSVĚCENÍ
(U MLADÝCH MUŽŮ)

CHRÁMOVÉ OBDAROVÁNÍ

Požehnání
nemocných –
pomoc a uzdravení

Otcovské požehnání a jiná
požehnání útěchy a rady – pokoj
a vedení v případě potřeby

POMOC NA CESTĚ

Pisma – vedení a pokyny, které jsou přijímány jakožto součást smlouvy mezi Bohem a Jeho lidem (viz NaS 84:57)

Modlitba – „[Pán] nám předkládá smlouvu, abychom na Něj vždy pamatovali, a upozorňuje, že se máme neustále modlit, abychom spoléhali na Něj, na svou jedinou jistotu.“ (President Henry B. Eyring, první rádce v Prvním předsednictvu, „Always“, *Ensign*, Oct. 1999, 9.)

Služba – plnění našich smluv tím, že sloužíme Bohu a Jeho dětem, včetně povolání, chrámové práce a práce na rodinné historii, sdílení evangelia a misionářské služby na plný úvazek

Pokání – pamatování na naše smlouvy a těsnější přilnutí ke Spasiteli, pokud jsme sešli na scestí, což někdy zahrnuje pomoc vedoucích kněžství

CHRÁMOVÉ PEČETĚNÍ

„Když zůstáváme na cestě evangelia, smluv, přikázání a obřadů, **jsme ochraňováni a připravujeme se** tím na to, abychom mohli vykonávat Boží

dílo na tomto světě.“

Starší Robert D. Hales z Kvora Dvanácti apoštolů, „Stůjme pevně na svatých místech“, *Liahona*, květen 2013, 49.

„Když se budete způsobile účastnit obřadů kněžství, dá vám Pán větší **sílu, pokoj a věčnou perspektivu.**“

Starší Neil L. Andersen z Kvora Dvanácti apoštolů, „Moc v kněžství“, *Liahona*, listopad 2013, 95.

VĚČNÝ ŽIVOT
(CELESTIÁLNÍ KRÁLOVSTVÍ S RODINAMI)

„Co mám dělat, když ve škole přijde řeč na něco, co není v souladu s učením evangelia, jako například potrat?“

Je mnoho způsobů, jak zareagovat – nebo nereagovat – v závislosti na situaci. Nejprve se zamyslete nad tím, co by se mohlo stát, když něco řeknete, nebo neřeknete. Pokud by si vaše mlčení druzí vyložili tak, že souhlasíte s něčím, o čem víte, že je to špatné, budete patrně chtít nalézt jednoduchý způsob, jak vyjádřit svůj nesouhlas. Pokud budete mít dojem, že by vaše poznámky vedly pouze ke svárům, pak byste si je mohli nechat pro jinou příležitost. Nicméně pokud ve třídě jeden druhého respektujete a učitel vás vyzývá k účasti v diskusi, pak byste se mohli pomodlit o inspiraci a poté vysvětlit, v co věříte.

Pokud víte, že ve třídě budete diskutovat o určitém tématu, můžete se rovněž připravit předem. Kromě písem a konferenčních proslovů, které se daným tématem zabývají, se podívejte také do brožurek *Věrní víře – slovník evangelia* nebo *Pro posílení mládeže*. Rovněž byste si mohli svůj příspěvek k tématu nacvičit během rodinného domácího večera. Až budete připraveni, promluvte si se svým učitelem či spolužáky.

To, *jak* odpovídáte, je zrovna tak důležité jako to, *co* říkáte. Buďte uctiví a snažte se nepoužívat pojmy a výrazy typické pro členy naší Církve. Jakmile řeknete: „Poradkyně Mladých žen našeho sboru mě učila, že ...“, přestanou se vaši spolužáci orientovat.

Nejdůležitější ze všeho je to, abyste věděli, čemu Církev učí a co vám říká Duch Svátý, abyste nebyli oklamáni mylnými názory, které ve vyučování uslyšíte nebo budete číst.

Uvedte na pravou míru falešnou nauku

Patříme k Církvi, která je zaměřená na misionářskou službu, v níž jsme všichni povoláni kázat; proto nemůžeme dovolit, aby se šířila falešná nauka. V takovýchto situacích musíme vyjádřit svůj názor, abychom tak uvedli na pravou míru jakoukoli falešnou nauku a pomohli lidem porozumět stanovisku znovuzříženého evangelia ohledně dané záležitosti.

David M., 16 let, provincie Kasai-Occidental, Demokratická republika Kongo

Budte zdvořilí

Mám za to, že o své názory bych se měla dělit zdvořile a také říci, proč jim věřím. Myslím si, že není potřeba, abych nutila druhé, aby sdíleli má přesvědčení, ale domnívám se, že by měli vědět, jaké názory ohledně jistých témat zastávám, a pochopit mé stanovisko.

Sabrina S., 16 let, Oregon, USA

Podělte se o to, čemu učí Církev

Na takové otázky se snažím odpovídat podle svých nejlepších schopností, protože moji přátelé a učitelé se jinak nedozvědí, pokud jim to sám neřeknu, jak se k takovýmto tématům staví Církev. Když se tím budete řídit, dáte jim možnost tuto znalost využít někdy v budoucnu a vám samotným to bude ku prospěchu po duchovní stránce. Pamatujte na toto: „Tak svět světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.“ (Matouš 5:16.)

Joshua M., 16 let, Manchester, Velká Británie

Pamatujte na to, koho zastupujete

Když čelíte těmto situacím, snažte se pamatovat na to, že druzí nemusí sdílet tytéž pocity, které máte ohledně daného tématu vy. Nechovejte se arogantně ani agresivně, ale nebojte se hájit svou víru. Pamatujte na to, že zastupujete Krista.

Madeline K., 16 let, Wyoming, USA

Respektujte druhé

Je důležité, abychom byli slyšet, ale je také velmi důležité, abychom respektovali víru

druhých lidí. Nehádejte se. Hádky vytvářejí nepřátele a zmatek. Pokud je nadnesen názor, který je proti našemu náboženství, zůstaňte klidní, soustředění a uctiví a nezapomeňte naslouchat Duchu. Jsou věci, kterým nerozumíme, ale Bůh jim rozumí. Měli bychom naslouchat Jeho Duchu a učit se od Něho.

Hannah M., 18 let, Utah, USA

Pomozte druhým zamyslet se nad tím, co je správné

Otevřeně se podělte o své pocity. Mnoho témat, na která ve škole narazíte, jako jsou například potraty, je široce diskutovaných, takže se nerozpakujte říci vlastní názor. Je to dobrá příležitost podělit se o evangelium a o měřítka, ve která věříme. Pokud se podělíte o své přesvědčení, můžete lidem pomoci zamyslet se nad tím, co je správné.

Madison R., 14 let, Severní Karolína

Je potřeba znát stanovisko Církve

Účastnil jsem se kurzu, kde se často diskutovalo o kontroverzních tématech. Tím nejdůležitějším je respektovat přesvědčení druhých lidí, stejně jako byste očekávali od svých spolužáků, že budou respektovat to vaše. Pokud je téma v přímém rozporu s Církví, neostýchejte se projevit svůj názor. Není nutné, abyste ve své odpovědi zmiňovali Církev. Ujistěte se ale, že znáte její stanovisko ohledně těchto věcí.

Joseph Z., 18 let, Maryland, USA

Vyhýbejte se sváru

Objasnila bych svůj názor a hájila své zásady a nauky Církve, přičemž bych respektovala názory druhých. Nebyla bych hádavá, protože to by odehnalo Ducha, který by mohl mít na ostatní pozitivní vliv.

Daiana V., 15 let, Buenos Aires, Argentina

BUĎTE STÁLÍ

„Je na nás, abychom svá stanoviska vysvětlovali pomocí rozumu, přátelského přesvědčování a přesných faktů. Je na nás, abychom pevně a neústupně trvali na svém, pokud jde o aktuální morální otázky, a abychom trvali na věčných zásadách evangelia, avšak nepouštěli se přitom do sporů s žádným člověkem či organizací. Sváry stavějí zdi a budují zátarasy. Láska otevírá dveře.“

Starší Marvin J. Ashton (1915–1994)
z Kvora Dvanácti apoštolů, „No Time for Contention“, *Ensign*, May 1978, 8.

PŘÍŠTÍ OTÁZKA

„Jak mohu přestat být nervózní, když mám hovořit s biskupem o svých otázkách či obavách?“

Svou odpověď, a pokud chcete, tak také svou fotografii ve vysokém rozlišení, prosím zašlete do 15. května 2014 e-mailem na adresu liahona@ldschurch.org nebo poštou na adresu uvedenou na straně 3.

Odpovědi mohou být kráceny nebo pro zlepšení srozumitelnosti upraveny.

Spolu s vaší odpovědí je nutné poslat i tyto informace a souhlas: 1) vaše celé jméno, 2) datum narození, 3) název sboru nebo odbočky, 4) název křtu nebo okrsku, 5) váš písemný souhlas se zveřejněním vašeho příspěvku a fotografie, a pokud vám ještě nebylo 18 let, písemný souhlas vašich rodičů (stačí formou e-mailu).

PRAVDA, nebo NEPRAVDA?

Někdy je složité rozeznat pravdu od omylu, ale náš Nebeský Otec nám dal mocné dary, aby nám pomohl rozlišovat mezi Boží pravdou a Satanovými lžemi.

David A. Edwards

Církevní časopisy

Pokud jste někdy vyplňovali test typu pravda/nepravda nebo platí/neplatí, víte, že povšimnout si lži je někdy těžké. Podobně je tomu i ve velkých otázkách vyznání, víry a každodenního života – přestože je nesmírně důležité, abychom dokázali odlišit, co je pravda a co není, není to vždy snadné.

Nemusíme se však obávat, jako kdybychom se na test nepřipravili. Nebeský Otec nám požehnal mnohými dary, aby nám pomohl rozeznávat své pravdy a protivníkovy lži.

Různé druhy lží

Abychom vám názorně přiblížili podstatu věci, připravili jsme pro vás nejprve malý test typu pravda/nepravda:

1.

Měsíc je zelený.

- PRAVDA
 NEPRAVDA

Neil Armstrong, astronaut z Apolla 12, který byl prvním člověkem, který chodil po Měsíci, řekl, že ona událost byla „velkým skokem pro lidstvo“.

- PRAVDA
 NEPRAVDA

2.

3.

V rámci programu Národního úřadu pro letectví a kosmonautiku (NASA) se v roce 1969 nemohlo letět na Mars, takže museli letět na Měsíc.

- PRAVDA
 NEPRAVDA

Solární vítr, radiace, kosmické paprsky a další překážky by přistání na Měsíci s lidskou posádkou znemožnily, také fotografie vypadají, jako by byly upraveny, a výpovědi očitých svědků se v určitých podrobnostech neshodují, takže vláda USA musela celou věc zinscenovat.

- PRAVDA NEPRAVDA

4.

Novodobé lži

Když dojde na věci, které ovlivňují vaše myšlenky, víru, rozhodnutí a chování – věci, které mohou mít věčné následky, vyplatí se dát si pozor na různé druhy lží, protože Satan, „[otec] lži“ (2. Nefi 9:9), použije jakoukoli možnou metodu, aby nás oklamal. Zde je několik příkladů toho, jak nás klame v dnešní době, a rovněž příklady toho, jak můžeme odpovědět pravdou.

Odpověď na všechny otázky je *nepravda*, přičemž tyto otázky představují některé základní typy nepravdivých tvrzení, s nimiž se pravděpodobně setkáte.

Otázka č. 1 je *prostou nepravdou*, do očí bijícím omylem. Otázka č. 2 je *částečnou pravdou*, což je záluďné, protože spojuje jednu či více pravd s jednou nepravdou (jednalo se o Apollo 11, nikoli o Apollo 12 – dostal jsem vás!). Otázka č. 3 obsahuje *falešnou dichotomii* neboli situaci, v níž jsou představeny jen dvě možnosti, které však ve skutečnosti nejsou možnostmi jedinými (úřad NASA se mohl například rozhodnout, že se nepoletí nikam). Otázka č. 4 je „*logickým*“ *argumentem*, který staví na rozumně znějících, avšak často chybných důkazech, jež mají vést k určitým mylným závěrům.

Prostá nepravda

Falešná představa:

Pornografie je normální a nikomu neubližuje.

Kam vede (velká lež):

Tak se klidně na pornografii dívejte.

Pravda:

Pornografie pokrývá náš pohled na sexualitu, může být návyková, hluboce nás v duchovním smyslu poškozuje a může zničit vztahy.

Částečná pravda

Falešná představa:

Každý člověk je jedinečný a může si žít, jak se mu zachce, takže to, jak se cítíte a vyjadřujete, je tou nejdůležitější věcí ve vašem životě.

Kam vede (velká lež):

Neměli byste Boha nebo Církev nechat, aby vám říkali, jak máte žít, takže si klidně dělejte, co chcete, pokud vás to bude těšit.

Pravda:

Každý z nás je jedinečným dítětem Nebeského Otce, který chce, abychom se stali co nejlepšími a abychom se stali takovými, jako je On. Poslušnost Jeho přikázání nám pomáhá dosáhnout dokonalé radosti.

Jak poznat pravdu

Takže odkud pochází úplnější obraz pravdy? Jak dokážeme prohlednout lži a nepravdy? Zde jsou některé z mocných darů, které nám Nebeský Otec dává, abychom mohli rozlišit pravdu od omylu.

- **Světlo Kristovo.** „Světlo Kristovo ... nabádá všechny rozumné jedince na celé zemi, aby rozlišovali pravdu od omylu, správné od nesprávného. Aktivuje vaše svědomí.“¹
- **Duch Svatý.** „Duch pravdy ... uvedeť vás ve všelikou pravdu.“ (Jan 16:13.)
- **Písma.** „Bůh používá písma k tomu, aby sňal masku mylným domněnkám, falešným tradicím a hříchu s jeho ničivými účinky.“² V tomto ohledu je obzvláště důležitá kniha Mormonova, neboť „odhaluje nepřátele Krista. Zahanbuje falešné nauky a ukončuje sváry. (Viz 2. Nefi 3:12.)“³
- **Novodobí proroci.** „Zodpovědností [proroka] je oznamovat lidem Boží vůli a pravý charakter Boha. ... Prorok odsuzuje hřích a předpovídá jeho následky.“⁴
- **Vzdělání.** „Svatý ... usiluje o to, aby se učil skrze studium a rovněž skrze víru. Vzdelání ... člověku umožňuje rozlišovat mezi pravdou a omylem, a to zvláště skrze studium písem. (Viz NaS 88:118.)“⁵

Falešná dichotomie
(jen dvě možnosti)

Falešná představa:

Církev se ve svých kázáních staví proti jistým životním stylům; je tedy netolerantní a nenávidí lidi – není smířlivá a milující.

Kam vede (velká lež):

Protože je církev netolerantní a nenávidná, zaslouhuje si kritiku, výsměch a zatčení, takže byste se s ní měli přestat stýkat.

Pravda:

To, že nepřijímáte něčí životní styl, není rovno nenávisti a netoleranci. Soucit, úcta a laskavost můžeme projevovat každému – včetně lidí, jejichž životní styl odporuje Božím zákonům, zatímco zůstáváme věrni Bohu a Jeho příkázáním.

„Logický“ argument

Falešná představa:

Některé věci v knize Mormonově jsou vyvráceny současnými vědeckými důkazy a zprávy o tom, jak byla přeložena, jsou rozporuplné, takže si ji Joseph Smith musel celou vymyslet nebo odněkud opsat.

Kam vede (velká lež):

Knihy Mormonovy nejsou pravdivé a Joseph Smith nebyl prorokem, tak se přestaňte s církví stýkat.

Pravda:

Věda mnoho věcí z knihy Mormonovy potvrzuje a „důkazy“ proti ní pokulhávají. Ale nejdůležitějším důkazem je svědectví Ducha, které vám říká, že je pravdivá a že Joseph Smith byl pravým prorokem.

Přestože odpovědět *pravda*, nebo *nepravda* nemusí být vždy snadné, když čelíme všem těm rozličným názorům světa, dary, které vám Nebeský Otec dává, vám mohou pomoci v testu obstát. ■

ODKAZY

1. Richard G. Scott, „Klid svědomí a klid mysli“, *Liahona*, listopad 2004, 15.
2. D. Todd Christofferson, „Požehnání plynoucí z písem“, *Liahona*, květen 2010, 33.
3. Ezra Taft Benson (1899–1994), „The Book of Mormon Is the Word of God“, *Ensign*, May 1975, 64.
4. Průvodce k písmům, heslo „Prorok“, scriptures.lds.org.
5. Russell M. Nelson, „Thus Shall My Church Be Called“, *Ensign*, May 1990, 16.

ZAPOJTE SE DO ROZHOVORU

Věci, o nichž můžeme v neděli přemítat

- Jak vám Nebeský Otec pomáhá rozpoznat pravdu?
- Jak můžete bojovat s omylem?
- Jak můžete povzbudit ostatní, aby zjistili pravdu?

Co můžete dělat

- Na shromáždění se podělte o to, jak jste uvěřili, že znovuzrozené evangelium je pravdivé.
- Podělte se o pravdu a o to, jak víte, že je to pravda, na sociálních sítích.

Starší Enrique R. Falabella
Sedmdesátník

„To je lehké, dědo!“

*„Ptejte se na písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti, a tať svědectví vydávají o mně.“
(Jan 5:39.)*

Miluji Knihu Mormonovu a svého Spasitele Ježíše Krista. Jednou jsem se své vnučky Raquel zeptal, co by řekla tomu, kdyby si dala za cíl přečíst Knihu Mormonovu. Raquel se naučila číst teprve nedávno.

„Ale dědo,“ namítla, „to je moc těžké. Je to tlustá kniha.“

Poté jsem ji požádal, aby mi přečetla jednu stránku. Měřil jsem jí čas na stopkách. Přečíst jednu stránku jí trvalo jen tři minuty.

My Knihu Mormonovu čteme ve španělštině a španělská verze Knihy Mormonovy má 642 stran. Řekl jsem jí, že přečíst celou knihu by jí trvalo 1 926 minut.

To ji asi vyděsilo ještě víc, a tak jsem toto číslo vydělil 60 minutami. Řekl jsem jí, že na přečtení celé knihy by potřebovala jen 32 hodin. Ani ne den a půl!

Na to mi řekla: „Tak to je lehké, dědo.“

Raquel, jejímu bratru Estebanovi a našim dalším vnučatům to trvalo trochu déle, než Knihu Mormonovu přečetli. Je to proto, že když ji čteme, je třeba věnovat čas také tomu, abychom se pomodlili a přemýšleli o tom, co čteme.

I my, podobně jako Raquel a Esteban, se můžeme naučit mít rádi písma. Pak každý z nás může zvolat: „Ó jak jsou sladké dásním mým výmluvnosti tvé, nad med ústům mým.“
(Žalm 119:103.) ■

Z proslovu na generální konferenci v dubnu 2013.

Carole M. Stephensová

První rádkyně v generálním předsednictvu Pomocného sdružení

PORTERŮV

Když zemřel můj tchán, naše rodina se shromáždila, aby pozdravila ty, kteří se s ním přijeli rozloučit. Během večera, zatímco jsem si povídala s rodinou a přáteli, jsem si všimla, že náš desetiletý vnuk Porter často stojí poblíž mé tchyně – své babičky. Někdy stál za ní a dával na ni pozor. Jednou jsem si všimla, že je do ní zavěšený. Sledovala jsem, jak ji hladil po ruce, něžně ji objímal a stál jí po boku.

Ještě několik dní poté jsem

tento obraz měla stále před očima. Pocítila jsem nabádání, že mám Porterovi poslat e-mail. Napsala jsem mu, co jsem viděla a pociťovala. Také jsem mu připomněla **smlouvy**, které uzavřel při křtu, a citovala jsem Almova slova z 18. kapitoly Mosiáše:

„A nyní, jelikož si přejete přijít do stáda Božího a býti nazýváni lidem jeho a jste ochotni nésti si navzájem břemena svá, aby byla lehká;

Jste ochotni truchlit s těmi, kteří

truchlí; ano, a utěšovat ty, kteří mají útechy zapotřebí, a státi jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech, kde můžete býti, až do smrti, ... abyste mohli mít věčný život –

... Je-li toto přání srdce vašeho, co máte proti tomu, abyste byli pokřtěni ve jménu Páně na svědectví před ním, že jste vstoupili do **smlouvy** s ním, že mu budete sloužit a že budete zachovávat příkázání jeho, aby na vás mohl hojněji

SLIB

Smlouva je slib mezi tebou
a Nebeským Otcem.

vylévati Ducha svého?“ (Verše 8–10.)

Vysvětlila jsem Porterovi, že Alma učil, že ti, kteří chtějí být pokřtěni, musí být ochotni sloužit Pánu tím, že budou sloužit druhým – po celý život! Napsala jsem: „Nevím, zda sis toho byl vědom, ale to, jak jsi babičce prokazoval lásku a péči, bylo dodržováním tvých **smluv**. Svě **smlouvy** dodržujeme každý den tím, že jsme laskaví, prokazujeme druhým lásku a vzájemně o sebe pečujeme. Chci, abys věděl, že jsem na tebe hrdá, že dodržuješ své

smlouvy! Když budeš dodržovat **smlouvu**, kterou jsi uzavřel při křtu, budeš připravený na vysvěcení ke kněžství. Tato další **smlouva** ti poskytne ještě více příležitostí k tomu, abys žehnal a sloužil druhým, a pomůže ti připravit se na **smlouvy**, které uzavřeš v chrámu. Děkuji ti za to, že jsi pro mě tak dobrým příkladem! Děkuji ti za to, že jsi mi ukázal, jak se chová člověk, který dodržuje své **smlouvy!**“

Porter mi odepsal toto: „Babi, děkuji za zprávu. Když jsem objímal

babičku, nevěděl jsem, že tím dodržuji své **smlouvy**, ale hřálo mě to u srdce a měl jsem skvělý pocit. Vím, že jsem v srdci pociťoval Ducha Svatého.“

I mě zahřálo u srdce, když jsem si uvědomila, že Porter ví, že když bude dodržovat své **smlouvy**, bude vždy moci mít Ducha Nebeského Otce, aby byl s ním. (Viz NaS 20:77.) To je slib, který se naplňuje přijetím daru Ducha Svatého. ■

*Z proslovu „Máme velký důvod k radosti“,
Liahona, listopad 2013, 115–117.*

DODRŽUJ SVÉ SMLOUVY!

Při křtu slibuji, že budu ...

projevovat druhým lásku a budu laskavý,
utěšovat ty, kteří jsou smutní,
dodržovat příkázání Nebeského Otce
a říkat druhým o Nebeském Otci.

Za to mi Nebeský Otec slibuje, ...

že budu mít vždy Ducha Svatého!

Podpis:

_____

Poznejte lépe téma
Primárek pro tento měsíc!

Rodina je středem plánu Nebeského Otce

Jan Taylorová

Míša si ráda stavěla věže z kostek, ale občas byla zklamaná, když jí kostky spadly na zem. Pak poznala jedno tajemství. Když na dolní část věže použila více kostek, měla věž pevnější základ. Míša se musela snažit a musela být trpělivá, ale brzy dokázala postavit věže, které tak snadno nepadaly.

Stejně jako se Míša naučila stavět pevnější věže, se i my můžeme naučit budovat pevnější rodinu. Rodiny jsou velmi důležitou součástí plánu, který pro nás má Nebeský Otec. Než jsme se narodili, žili jsme jako duchovní synové a dcery Nebeského

Otce. Když přišel čas, abychom přišli na zem, připravil pro nás rodinu, do které jsme mohli přijít. Přeje si, aby nás naše rodina chránila, učila nás a pomáhala nám vrátit se k Němu.

Můžeme pracovat na tom, abychom své rodině dali pevnější základ. Můžeme se učit vzájemně si sloužit a pomáhat si. Můžeme si vzájemně naslouchat a mluvit spolu laskavě. Můžeme se společně modlit a studovat písmo. Můžeme spolu pracovat a trávit čas tím, že budeme společně dělat věci, které nás baví. Když se snažíme a jsme trpěliví, můžeme vybudovat silnější rodinu. ■

PÍSEŇ A VERŠ Z PÍSEM

- „Rodiny mohou žít spolu navždy“, (PPD, 72)
- Lukáš 6:47–49

NÁMĚTY PRO RODINNÝ ROZHOVOR

Jako rodina si můžete společně přečíst Lukáše 6:47–49. Pak spolu můžete hovořit o tom, čemu nás tyto verše učí o rodinách. Jak si jako členové rodiny vzájemně pomáháte v době, kdy je vám těžko? Co můžete dělat pro to, abyste si vybudovali ještě pevnější základ?

Rodinná modlitba

Společná večeře

Rodinný domácí večer

Společné hraní

Rodinné studium písem

Navštivte někoho,
kdo je nemocný

Napište dopis misionáři

Vyprávění o
životě vašich předků

JAK POSÍLIT RODINU

Můžete si vyrobit plakát, který vaši rodině pomůže být silnější!

- S pomocí dospělého vystříhnete jednotlivé kostky. Na list papíru naleptáte, které představují věci, které už vaše rodina dělá. Tyto kostky budou tvořit základ vaší rodiny.
- Vyberte si další kostku, která představuje něco, co by vaše rodina chtěla dělat nebo co by chtěla dělat lépe. Až tento cíl splníte, přidejte kostku ke své věži. Plakát vystavte tam, kde ho všichni uvidí, a doplňujte další kostky, abyste svou rodinu ještě více posílili!

Na prázdné kostky napište několik svých nápadů.

Starší
Terence M. Vinson
Sedmdesátník

Co například je pro vás velmi těžké?
.....

Jak můžete Nebeského Otce poprosit, aby vám pomohl s něčím těžkým?
.....

Koho ještě můžete poprosit o pomoc?
.....

Pohni kamenem

Jednou se jeden malý chlapec snažil vyhladit rovinku na zemi za domem, aby si tam mohl hrát s autíčky. Překážel mu tam ale velký kámen. Chlapec s ním vši silou lomcoval, ale ať se snažil jakkoli, kámen se ani nehnul.

Jeho otec ho chvíli pozoroval a pak k němu přišel a řekl:

„Abys pohnul tak velkým kamenem, musíš použít všechnu svou sílu.“

Chlapec odpověděl: „Já jsem přece použil všechnu svou sílu!“

Otec ho opravil: „Všechnu ne. Ještě jsi nevyužil mou pomoc!“

Poté se sehnuli a společně kámen snadno odstranili.

Pán si přeje, abychom na Něj spoléhali, když řešíme své problémy. Pak můžeme Jeho lásku pocítovat častěji, mocněji, zřetelněji a osobněji. Stáváme se s Ním zajedno a můžeme se stát takovými, jako je On. ■

Z proslovu „Přilněme těsněji k Bohu“, Liahona, listopad 2013, 105.

Jsem Dria z Filipín

*Mabuhay, Kaibigan!**

Z rozhovoru s Amie Jane Leavittovou

Přáli jste si někdy žít na ostrově? Toto je Alejandria, ale rodina a kamarádi jí říkají zkráceně Dria. S maminkou, tatínkem a dvěma sestrami žije na ostrově Cebu na Filipínách. Má ještě staršího bratra, který ale zemřel ještě před tím, než se Dria narodila. „Vím, že stále patří do naší rodiny a že ho jednou uvidím, protože rodiny jsou věčné,“ říká. ■

*„Ahoj, kamarádi!“ v tagalštině.

Mezi mé koníčky patří tanec. Jsem baletka. Doufám, že příští rok postoupím do vyšší úrovně, což je pointe. To znamená, že budu moct nosit speciální baletní boty, které mi pomohou tančit na špičkách.

Filipíny se skládají z více než 7 000 ostrovů, takže je tady k vidění mnoho nádherných míst. Bydlíme blízko pláže a já si ráda hraji v moři. Také ráda plavu. Dokonce jsem se to sama naučila!

Ráda s rodinou navštěvuji různé pláže. Jednou jsme jeli na Palawan – ostrov s největší podzemní řekou na světě. Potápěla jsem se tam se šnorchlem a pozorovala jsem všechny ty barevné rybičky.

Jednou ve škole někteří moji spolužáci říkali, že mormoni nevěří v Boha. Řekla jsem jim, že v Boha věříme. Druhý den jsem jim přinesla několik kartiček na rozdávání, které měly vpředu obrázek Ježíše a vzadu Články víry. Když se spolužáci podívali na obrázky a přečetli si něco z toho, čemu věříme, měli radost, že opravdu v Boha věříme.

TAK RÁDA SE DÍVÁM NA CHRÁM

Máme štěstí, že bydlíme blízko filipínského chrámu Cebu City. Chrám jsem si mohla se svou rodinou prohlédnout před tím, než byl zasvěcen. Je to moc krásné, klidné místo. Jsem vděčná, že díky chrámům může být naše rodina věčná.

PŘIPRAVENÁ VYRAZIT!

Dřía si do tašky zabalila některé své oblíbené věci. Které z těchto věcí byste si zabalili vy?

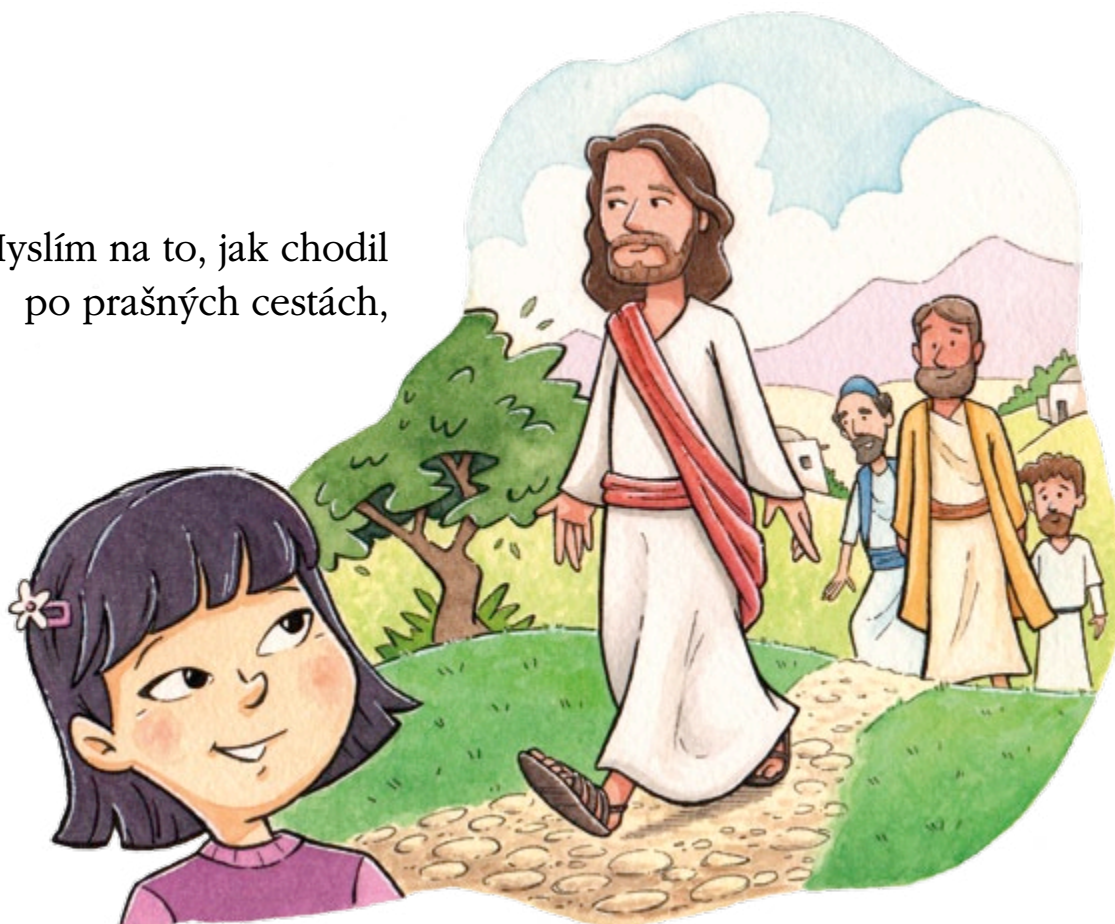
Přemýšlím o Ježíšovi

Mabel Jones Gabbottová

To přece zvládnu, sedět hezky v klidu
a myslet na Ježíše a na Jeho kříž na pahorku,
jak pro mě trpěl a co pro mě udělal.
To přece zvládnu, sedět tiše.

Myslím na to, jak chodil
po prašných cestách,

a na děti, kterým pomohl
milovat a důvěřovat.

To přece zvládnú, sedět na svém místě,
uctivě naslouchat a zklidnit nožky.
To přece zvládnú, i když jsem dítě,
dokážu přemýšlet o Ježíšovi. ■

ZVLÁŠTNÍ CHVÍLE NA PŘEMÝŠLENÍ O JEŽÍŠI KRISTU

Shromáždění svátosti je zvláštní chvíle, kdy tiše sedíme a přemýšlíme o Spasiteli.

Ježíš byl pokřtěn v řece Jordánu.

Ježíš uzdravoval lidi.

Ježíš měl rád děti.

Ježíš za nás trpěl a zemřel.

Ježíš opět vstal během velikonočního rána.

Díky Ježíši budeme i my znovu žít!

Zde
namalujte
nebo
nalepte
svůj
obrázek.

NACHÁZEJTE NADĚJI V BUDOUCNOSTI

Stan Pugsley

Bylo to 12. září 2001. S manželkou jsme chodili sem a tam po chodbě nemocnice v Tucsonu v Arizoně v USA, zatímco plynuly hodiny plné obav, kdy jsme čekali, až se nám narodí syn. Naše televize a všechny televize v budově nás bombardovaly výjevy z New Yorku předešlého dne – záběry dvou věží, které kdysi spoluvytvářely panorama onoho města a které se rozpadly v hromadu sutin a prach. Tyto záběry, vysílané po mnoho hodin, v nás zanechávaly pocity zoufalství. Zdálo se, že to je ta nejhorší chvíle, kdy můžeme přivést dítě na svět – na svět, jenž nám připadal tak temný a hrozivý.

Náš maličký syn se narodil druhý den brzy ráno. S děťátkem v náručí jsem uvažoval o oné zkáze z minulých dnů, která mi připomínala požár v Yellowstone National Parku v roce 1988. Plameny tehdy sežehly bezmála 324 000 hektarů lesa. Zdálo se, že park je zcela zničen. Záběry ve zpravodajství ukazovaly jen spálenou zem a hustý černý dým na obloze. Žádné lidské úsilí nemohlo v krátké době navrátit to, co bylo ztraceno. Zdálo se, že ani neúnavné obnovování a síla přírody nemají šanci proti ničivé síle ohně.

*Tentýž vítr, který
nás bičuje a
hrozí nám zni-
čením, zasévá i
seménka změny
a růstu.*

Přesto se příštího jara stal tichý zázrak – ze zuhelnatělé země začaly vyrážet malé rostlinky a květiny. Postupně ze země vyrůstaly další a další květiny a keře a stromy. Znovuzrození parku bylo pomalé a plné maličkých, nádherných detailů, ale jak šel čas, byly vidět pozoruhodné výsledky.

Ve chvílích strachu, jenž nás spaluje jako yellowstonský oheň, kdy naše víra a naděje dosáhne svých hranic, musíme pamatovat na to, že pod sebou máme ještě jeden tichý, neochvějný základ, mnohem mocnější než jakékoli zlo, s nímž se setkáme. Helaman vysvětluje, že tento základ je skála našeho Vykupitele, kterým je Kristus, Syn Boží. Pokud se upneme na Něj, pak „až ďábel vyšle mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ano, až vás bude tlouci všechno krupobití jeho a mocná bouře jeho, to [nebude mít] nad vámi žádné moci k tomu, aby vás to stáhlo do propasti bídy a nekonečné bědy pro onu skálu, na níž jste postaveni, která je jistým základem, základem, stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti“. (Helaman 5:12.)

Když čelíme zuřivým silám zla a pokušením světa, můžeme mít dojem, že převyšují a přemáhají onen malý a jednoduchý vliv evangelia. Můžeme pocítovat pochybnosti a zoufalství, zatímco marně čekáme, až se napraví křivdy, zmírní bolest a vyřeší otázky. Ten samý vítr, který nás bičuje, však zasévá i seménka změny a růstu, a nesmírná moc evangelia tiše pracuje pod povrchem pozemské existence a připravuje tisíce malých semének naděje a života. ■
Autor žije v Arizoně v USA.

LUSTRACE ROBERT T. BARRETT

HOWARD W. HUNTER

Howard W. Hunter získal **ocenění Orlí skaut** (nejvyšší ocenění ve výkonostním programu pro mladé muže), když mu bylo patnáct let. Okouzila ho **genealogie** a často trávil čas hledáním v církevní genealogické knihovně nebo návštěvami příbuzných. Když sloužil jako apoštol, pomohl vybrat místo pro **Jeruzalémské centrum Univerzity Brigham Younga**. Jako prezident Církve povzbuzoval členy, aby se často účastnili chrámových bohoslužeb, a necelé dva měsíce před svou smrtí zasvětil **chrám Bountiful Utah**.

Také zde najdete

PRO MLADÉ DOSPĚLÉ

Jestliže bude oko
vaše upřeno na

slávu mou

str. 40

Mladí dospělí z celého světa přemítají o tom, co to znamená následovat příklad Spasitele a žít umírněně.

PRO MLÁDEŽ

Je měsíc zelený? Došlo opravdu k přistání na měsíci? Pomocí tohoto kvízu zjistíte, jak poznat rozdíl mezi Boží pravdou a Satanovou lží.

PRAVDA, nebo NEPRAVDA?

str. 64

PRO DĚTI

„To je lehké, dědo!“

Překvapilo by vás zjištění, že Knihu Mormonovu můžete přečíst za den a půl?

str. 67

